

கல்கி

கொஞ்சமே பிஜ், கொஞ்சமே பளபளப்பு
மிஞ்சமே பிஜ், மிச்சமே பளபளப்பு

ஸ்திரீப்ரா பிஜ்—
பாத்திரங்களுக்கு அளிக்
கிறது பளபளப்பு...ஒளி
விடும் நட்சத்திரம் போல!
பாத்திரங்களுக்கு மட்டு
மல்ல...தரை, வாஷ்-
பேஸின், டைலஸ், சதவு
மற்றும் ஜன்னல்களின்
கண்ணாடிகள் இவை
அனைத்திற்கும் பளபளப்பு
அளிக்கிறது. பிஜ்-சிறிது
உபயோகித்தாலே சிறப்-
பான பளபளப்பு. சிலையும்
குறைவு—சிக்கனமோ
சிக்கனம்.

கொஞ்சம்
பிஜ்
பளபளப்பு

பிஜ்

துலக்கும் பவுடர்

வேலை...விடுவாய் விடாதிரு

ஓராண்டுக்குப் பின்னால், இராதாபுரம் எப்படியிருக்
கிறது.... 'கல்வி' யில் கட்டிக்காட்டப்பட்ட பிரச்சனைகள், குறை
பாடுகள் கவனப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று அறிய இராதா
புரத்திற்கு ஒரு 'ரீ-வியட்' செய்தோம். (பார்க்க: கல்வி 8.4.86
இதழ்.)

* எட்டாண்டுகளாகத் திறக்கப்படாத பிரதம வாய்

கூடத்தாண்டு இராதாபுரத்திற்குச்
சென்றபோது, அங்குள்ள மெயின் ரோட்டி
லேயே பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.
இராதாபுரத்திற்கு ஒரு பஸ் நிலையம் தேவை
என்பதை வலியுறுத்தியிருந்தோம். இவ்
வாண்டு அங்கு செல்லும்போது, புதிதாகக்
கட்டியிருக்கும் பஸ் நிலையத்தில்தான் பேருந்து
போய் நிற்கும் என்று அதிக ஆலோசனை
சென்ற எங்களுக்கு நிராசையாகிவிட்டது.
வழக்கம் போல, சாலை ஓரத்திலேயே
எங்களை இறக்கி விட்டுவிட்டார்கள்! அப்படி
யானால், இன்னும் இராதாபுரத்தில் புதிய
பஸ் நிலையம் அமைக்கப்படவில்லையா?

விமோசனமே கீடையாதா; முன்னேறவே முடியாதா?

சாலை ஓரத்திலுள்ள ஒரு வெற்றிலை
பாக்குக் கடைக்காரரிடம் இது பற்றிக் கேட்ட
தற்று -

அந்த வயிற்றெரிச்சலை என் வார
விளம்புங்க....? இந்த ஊரு விளங்குவது
இங்குள்ளவர்களுக்கே புடிக்காது....!
போன வருஷம் தீங்க 'கல்வி' யில் பஸ் நிலை
யத்தின் அலசியம் பற்றி எழுதிய பொறையு
டந்த கவுன்சிலர் கூட்டத்தில், பஸ் நிலையம்
கட்டுவதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றி
ளுங்க....! ஆனால், அதை எங்கே அமைக்
கிறது என்பதில்தான் இப்பப் பிரச்சனை
விளம்பியிருக்கு. இங்குள்ள ஊராட்சி
மன்றத் தலைவர், டி.எம். பண்டாரநாயகம்
பேசிய, கோவில் நிலத்தை விடக்கு
வாங்கி.... பஸ் நிலையம் அமைக்கணும்னு
சொல்லறது! உறுப்பினர்கள் 1965-மேயே
பஸ் நிலையத்திற்கென அடிக்கல் நாட்டப்பட்
டுள்ள மார்க்கெட் நிலத்தில்தான் பஸ்
நிலையத்தைக் கொண்டு வரணும்தான் சொல்

* குடி தண்ணீர் பிரச்சனை தீர்த்தபாடிக்கலை

றுங்க! இப்படி ரெண்டு கோஷ்டியாகச் செயல்படுவதால்.... இங்கே இதுவரை பஸ் நிலையமே கட்டப்படவில்லை! என்றார்.

அன்று போலீஸே இன்னும் இராதாபுரம் நித்தியக் கல்யாணிக்குக் கொண்டுச் சொத்த மாண இரண்டு தெருக்களில் ஒரு தெரு, சரி வரக் கவனிக்கப்படாமல்.... சாலை ஓரத்திலேயே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது! சரி, மற்றுள்ள பிரச்சனைகளாவது தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய, கணக்குள் துணுதிதோம்.

'போதிய அளவு அழுத்தம் இல்லாததால், தண்ணீர் குழாயின் மேல் மட்டத்திற்குத் தண்ணீர் வராததால்..... குழாயின் பின் புறம் பள்ளம் தோண்டி, அதில், மக்கள் தண்ணீர் பிடிக்கிறார்கள். இது ககாதாரக் கேடு!' என்று கடத்த ஆண்டே இராதாபுரம் பற்றிய கட்டுளையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இப்போதும் அந்நிலைதான் அங்குள்ளது! மேலும் அப்படிக் குடிநீர் வடுக்குப் பள்ளத்தில் தற்போது மழை நீர் வேறு தேங்கி, குட்டையாகக் காட்சியளித்தது! ககாதாரக் கேட்டிற்கு இதைவிட வேறு சான்று வேண்டுமா....?

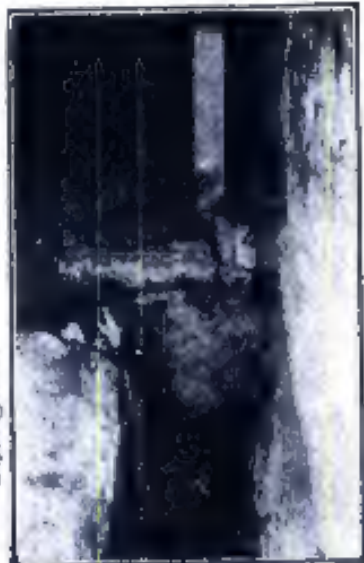

* இரகசியப்படுத்தப்பட்ட அரிதான மாணவர் விடுதி

அத்தேரத்தில் எங்கள் எதிரில் வந்த இளைஞர், கே. கணேசனிடம், "இப்படிப் பள்ளம் தோண்டித் தண்ணீர் பிடிக்கும் நிலை உங்கள் ஊரில் இன்னும் மாறாமல் இருப்பதன் மர்மம் என்ன....?" என்று கேட்ட போது -

"தண்ணீரின் அழுத்தம் போதாததால் தரை மட்டத்திற்கு மேலே குழாயில் தண்ணீர் வருவதில்லை! அதனால், இப்படிப் பள்ளம் தோண்டித் தண்ணீர் பிடித்து வந்தோம். தண்ணீர்ப் பிரச்சனை பற்றி நீங்கள் கடத்த ஆண்டு 'கல்வி'யில் எழுதிய பிறகு, இங்கு சுமார் பதினைந்து ஸ்டீசு குப்பையில் ஒரு மேல்நிலைத் தண்ணீர் தொட்டியை அமைத்தார்கள். அதில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து, அங்கிருந்து இராதாபுரத்திற்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்வலாம் என்பது ஆட்சியாளர்களின் கணிப்பு. அப்படி, கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ள

மேல்நிலைத் தண்ணீர் தொட்டியில், நீர் ஏற்றம் செய்யப்படும்போது, அழுத்தம் குறைவான 'பிரிசி' பைப்போடப்பட்டிருப்பதால் சிதறு தேரத்தில் அது உடைந்து விடுகின்றது! இப்படிப் பல தடவை பைப் உடைத்துவிட்டது. டாகர் டிரைவ்லாமோ வந்து பார்த்தார்கள். ஆனால், இன்னும் அழுத்தம் தாங்கக் கூடிய பைப்பை உபயோகிக்காததால்.... மேல்நிலைத் தண்ணீர் தொட்டியில் நீரேற்றம் செய்ய முடியவில்லை! பல லட்சம் செலவு செய்து கட்டப்பட்டுள்ள மேல்நிலைத் தண்ணீர் தொட்டியும் பயனற்றுக் கிடக்கின்றது! மக்கள் வரிப் பணம்

* இன்னும் பள்ளம் தோண்டித் தண்ணீர் பிடிக்கிறார்கள்.

* கே. கணேசன்

எப்படியெல்லாம் ஊன் விரயம் செய்யப் படுகின்றது... பார்த்தீர்களா....?

"இன்னும், கடத்தாண்டு 'கல்வி' கட்டுறையில் மருத்துவமனையில் இடது பக்கம், துரு பிரசவ வார்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டு.... ஏமாண்டுக்கொண்டு மேலாகியும் இன்னும் பிரசவமாகாமல் கர்ப்பிணியாகவே காட்சி

கருவிற்பு' என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அதிலிருந்து எட்டாண்டாகிவிட்டதெனினும்! ஆமாம்.... நீங்கள் 'கீழ்' பின்பட்ட பிடித்துக் காட்டியபோதிலும் அந்தப் பிரசவ வாரிடு இன்னும் நிற்கப்படவே வில்லை! அதன் அருகிலுள்ள மருத்துவமனை யில் கூட ஒரு நிரந்தர மருத்துவனா இன்னும் நிலமிக்கவில்லை! ஒரு மருத்துவர், வெளிநாடு லிருந்து வார்த்திற்று செண்டு நான் மட்டும் இங்கு வந்து போகிறேன். இத்தனைக்கும் கமார் 25 மீ. கற்றளவில் உள்ள ஒரே அரசு ஆஸ்பத்திரி இதுதான்! இப்போதும், இங்கு வரக் கூடிய போலீஸ் கேஸ்கள் எல்லாம் நாய்குதிரிகளோ நாட்கொலியுக்கோதான் செல்ல வேண்டும்!

"பெயரளவில் மட்டுமே இது ஒரு தானாக நடைமையிடம், இங்கு இயங்க வேண்டிய அனைத்து வசதிகளும் இன்னமும் இங்கு வந்தபாடியில்லை. ஆனால், இங்கு ஏற்கெனவே, இங்கு வந்த அலுவலகங்களையும் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றிவருகிறார்கள். உதாரணமாக, பல ஆண்டுகளாக இயங்கிய இங்கு வந்த வனச் சரக அலுவலகத்தை வள்ளி யூக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். 'ஏன் மாற்றினீர் கள்?' என்று கேட்டால், 'இராதாபுரத்தில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு' என்கிறார்கள். தஞ்சாவூருக்குப் போதிய வசதிகள் இல்லாததால்.... அதிகாரிகளும் அலுவலர்களும் இராதாபுரம் என்றுபோன.... 'வேண்டவே வேண்டாம்....' என்று மறுக்கிறார்கள். இன்னும் வேறு சில என்னவென்றும், சார் தீவைக் கருவுலம் இங்குள்ளது. ஆனால், பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் கீழ் ஒன்று இங்கு அமைக்கப்படவில்லை! ஒரு தானாக நடைமையிடத்தில் அமைக்கப்படும் ஏனையாட்டரங் கமோ, நியமனப்பு நிலையமோ இன்னும் இங்கு அமைக்கப்படவில்லை!

"ஒரு காலத்தில், இங்குக்கு இராஜ ராஜபுரம் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. இப்போது இவ்வூரை 'ஆன்டபுரம்' என்றும் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்!" என்று சொல்லி முடித்தார். கே. கணேசன். அபிவிருத்தி அமைச்சரவை அப்படியே இருக் கின்றதே என்ற ஏக்கம் அவர் குரலில் காணப் பட்டது.

அங்குள்ள 'அரசு மாணவர் விடுதி' குச் சென்று பார்த்தோம். அங்கிருந், மிக நல்ல முறையில் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஆச்சரியமடைந்தோம். மேற்கரை சரிசெய்யப்பட்டு, புதிய ஒடுகள் போடப்பட்டுள்ளது. ஜன்னல்களுக்குக் கதவுகள் அமைத்து, வெள்ளை அடித்து, உட்புறம் தரை யில் சிமென்ட் போடப்பட்டுள்ளதோடு, குழல் வளைக்குகையையும் பொருத்திவிடுகிறார் கள். மாணவர்களின் உடமைகளை வைப் பதற்கு அலமாரிகளும் உள்ளன. அரிசன் மாணவர் விடுதியை நல்ல முறையில் உடனடி யாகப்பராமரிப்புச் செய்தமைக்குச் சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு, எங்களுக்குப் பாராட்டு களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். விடு முறை காவலாதலால், மாணவர்களைச் சத் திக்க முடியவில்லை!

பெண்கள் குறிப்பிடத்திற்கு அருகில் உள்ள கட்டடத்தில் நடந்து வந்த கண்க் கடை குறித்து நாம் கட்டிக்காட்டியதும் உடனடியாக மாற்றிவிடுகிறார்கள். பிறகு, கள் சாராயக் கடைகளை மூடவே சட்டம் இயற்றப்பட்டுவிட்டது. தற்போது பட்டாச் சூளத்தில் பக்கத்தில் உள்ளச் சாராய் வியா பாரம் மிக மும்முரமாக நடந்து வருகிறது என்று பொதுமக்கள் புகார் சொல்கின்ற னர்.....!

கட்டுரை, படங்கள்: பரணு மனாசன்

அடுத்த இதழ்...

கிரஞ்சு ப்ரமாச்சாரியாஜின் ஷெயந்த்ரிய டியாட்டி அன்புகமான நான்கு முழுப் பக்க வண்ணப் படங்கள்:

- * ஆசைக்காரர் * சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி கவாயிகள்
- * ஹேயேந்திர சரஸ்வதி கவாயிகள் * சங்கராணந்தேந்திர கவாயிகள்

அட்டைப் படக் கட்டுரை:

வீடு:

வீடுவகமா?

வீடுகடமா?

ஐ...! சக்தம் பேராட்டுச் செரவ்விவிடாதிர்கள்!

* தமிழக அரசு திறவங்கன் தண்டிதம் முரவய
சாதினகனா? சத்தம் பேராட்டுச் செரவ்விவிடாதிர்கள்.
அதிக நேரத்துக்கு இந்த விஷயக்களையும் சாதிரிப்
பட்டியலில் சேர்த்துவிடப் போகிறார்கள்!

திருத்துறையுடைய, டி. பி.வி.வி. ஹான் பி.பி.பி.பி.,

* 14.3.87 உலகியல் வெளியாவியிருந்த நூற்று
மாட்டுநிலைகள் படு அமர்க்கலமாக இருந்தது -
அரசியல் விவியல் தடை உடம்பம் பற்றிய நூற்று
மாட்டுநிலைகள்!
பெயர்: 14-3-87, தாதுக.

* இருபதாம் நூற்றாண்டு முடியப் போகிற நேரத்தி
லும் வங்காளப் போல் ஒரு பிரதமம் இருக்கிறது!
உட்டுருசையப் படித்துவிட்டு ஆச்சரியப்பட்டுப்
போனோம். இந்த அழகிய எம்.எல்.ஏ. மந்திரிக்கை
விட்டதென்கை கூடாதாம். விமரிசிக்க கூடாதாம்...!
நெருக்க பொருத்திவிடியே...!

விவியல் நூற்று, வி. எழில்.

* 14.3.87 இதை அட்டைப் படம் என்னை மிகவும்
உவந்தது. புறப்படக்கூடியிருக்கும் பாராட்டுக்கள்.
சென்னை-37, செ. முகமது தங்கநீர் பாதுக.

* பற்றைப் பிச்சினால், துருதிபதி ஆட்சிவிதும்
ஏற்படக் கூடிய பிச்சினாலுமே பற்றிய தரிசுவங்கம்
அருகம். தாஜித் தாஜத்திரந்தை மட்டும் இழந்து
விட்டிடுக. தம் செல்வாக்கையும் செல்வாக்கையும்
கூட இழந்து கொண்டிருக்கிறார் எப்படியோ அவர்
செய்யக்கூடிய திருவிக்கிரமம்.

விருத்தாசலம், வி. தருமநாதன்.

* திரு வித்தையப் பற்றி உரைநடை குறிப்பிட்ட குறு
தலக்களும் "உடம்பம் நெருப்பின்" எவ்விரு முறை
யில் அவர் எந்த ஒரு விஷயம் பற்றிப் பேசினாலும்
மிகவும் தெளிவாக அருகத்தில் இருக்கக்கூடிய "பெரு
வாய்" என்பதும், "அதி.மு.க., திரு.க. இரண்டு உட்சி
களும் மக்களின் பிரச்சினைகளை விட்டுவிட்டு, விருது,
அந்தமற்ற சர்க்காருகளை விட்டுவிட்டு, விருது,
செய்யும் வகுத்தப்படுவார்" என்பதும் பவரது
நெருப்பைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்ததோடல்லா
யல், இவ்வாறு அரசியல்வாதிகளுக்குப் பயனளிக்கும்
ஒரு படிப்பினைவாகத் திரும்ப வகையிலும் அமைத்
திருக்கது.

சென்னை-15, பி.பி. சங்கர்.

* தமிழக அரசு அடைத்துள்ள ஒவ்வொருதண்டிக்கை
யும் பற்றிப் படிக்கும்போது, என் என்னவிருந்த
சக்தம் இருந்தது என்பதற்கு உட்புறவியல் உடம்பிப்
பற்றி உரைக்க வேண்டியவர்களுக்கு உவந்ததாக சரி
தாம்!

"பலிச்சிறும் தெருளில்: நுளி மங்கிய வந்தக்கை!"
ஆனால் எவ்வளவு பொருத்தமான தங்கப்பா!
குத்தகை, எஸ். தாது.

* வறுமையே வாழிய "மிக ஏழி இந்தக் கோயம்" -
நிறைந்த அட்டைகாரம். தமிழ்நாட்டி தெரியாமல்
மிகவும் சிரமப்படுவதையும் பரிசுறியைத் தமிழ் நாட்டில்
கொள்ள வகை உணவல் உட்புறத்துவகையையும்
மிக நுட்பமான நகைச்சுவை பாணியில் எழுதி வாசகர்

களை விவாசிக்க கொடுத்ததற்குப் பாராட்டுக்
கள்.

புதுரை-3, எம். முத்தி.

* வறுமையே வாழிய எதிர்த்து ஒரு பேராட்டம், படக்
கதை ஒரு திருமுகம் தாடக்கை பார்த்துபோகல் நெடு
பாடு இருந்தது!

சாத்தூர், எம். செல்வியா.

* உருர் உருவாக்கும் வரிப்பவர்களுக்கு உருள் பல்
வாதி இக்கியே என்ன குறைப்பட்டுக் கொண்டுவர்.
சுருதியும் குறுக்கையும் மருத்துவரான டாக்டர் சி.
ராமச்சந்திரன் ஆவார்! நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதை
பொய் டாக்டர் நடைகொண்டும் அய்யர்!

சுருர், பி. பாலசுப்பிரமணியன்.

* உன்னியல் மூத்திக் கொள்ளும்படியானவரும், பி.பி.
பேராட்டுநிலையம் மாட்டி வகைக்கும் அமைக்கு. அமைக்க,
கிராமப்புறத்தையும் அதன் வகைத்தந்தையும் பட
மாக்கி அட்டையில் போடுவது உலகி விட்டுமே.

இராமேஸ்வரம், அ. அருண்.

* "அருமைகளும் தலிதும் பத்தாயிரம்
மக்கள்" - அட்டைப் பட, விவகாரம், விவகாரம்
படத்தையும், வங்காளம் பிராமத்திரிசே எங்கனையும்
அமைத்துச் சென்ற வாழி இருந்தது. அங்கு ஒரு
தாம் சென்று வந்த நீங்கள், உட்புற செல்வத்தையும்
பட்டிச் சிறந்தது. இந்தக் கொள்கை மக்கள் தினத்
தின் படத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்
தும் பார்த்தேயே முடியவில்லை.

திருவாரூர், எஸ். ராமகோபாலன்.

* தமிழ்நாடு வங்காளப் பட்டியலையே இனிக்க
வாய் உடம்பம் பட்டியலாக வர்ணிக்கும் துணிவு
தோன்றத் தலை, வேறு வாழ்க்கும் காரது. என்னையும்
பார்க்கும்பொழுது அந்தத் துணிவான விவகாரத்தையும்
பின்புறம் உணரலாம். நெருக்க உருத்தந்தை செல்
விரது.

திருக்குவங்க, வெற்றிப் பேரொளி.

* மாவட்டம் தெறும் மகத்தான பண்புரி
யும் உலகிக்கு என்ன பாராட்டுக்கள், மாவட்
டங்களில் உள்ள குறைகள் அனைத்தும் நம்
முதல்வர் கவனத்துக்கு வர வேண்டும் என்ற
நோக்கில், பதிவுக் தபாலில் ஒரு வருட
காலத்துக்கு நமது முதல்வருக்குக் கவனி
ஆறுப்பி வைக்க வேண்டுமாய்க் கொரு
கிறேன். அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் நான்
ஆறுப்பி வேண்டும் என்பதைத் தயவு செய்து
தெரிவிக்கவும்.

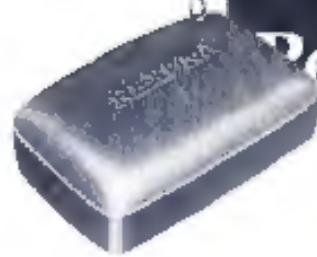
அல்தோபர், எடுத்துக்கட்டி கே. முனி
செய்தி அரேபியா.

(தங்களுடைய உவந்த நோக்கத்துக்கு நன்றி.
ஆனால் தங்கள் முதல்வர் சாப்பிச் சந்தா அனுப்ப
பத் தெவையில்லை. காரணம், வாரா வாரம், இரு
கல்வி பரதிகள் முதலியவள் விட்டு விடாத்தன்
கும் அதுவகை விவசயத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டு
வருகின்றன. - ஆர்.)

உணவல் - புதிதில் இரண்டு பேரும் ஒத்தப் போன பொதுவான ஒரே ஒரு விஷயம்.
அதற்கு உலகி விவகாரம் பற்றியே.

மீண்டும் மேலி
பெருக்கிடு ரெக்ஸோனா

மீண்டும் மீண்டும் மேலி...என்றாலும்
உங்கள் பொன்னான களவு...கிறதேற
வரமளிப்பது ரெக்ஸோனா.

சரளம், கருவா, கிரீசும்பு, ஹைட்ரா
(தேவதாரம்) ஆகிய அனைத்து வகை
இயற்கைத் தாவரங்களின் நற்கலவைவாய்
ரெக்ஸோனா...சருமப் பராமரிப்பிற்கு
இயல்பான வழியாகும்.

ரெக்ஸோனா

உங்கள் பொன்னான பொன்னாய்வு ரெக்ஸோனா மீண்டும் உங்களுக்கு.

இந்தத் தாள் மீண்டும் தரமான நயம்பு.

செய்து வெளியே
கதாராயிலிலோ
மோஷனில் ஓட.
அவரது விரித்த
கூத்தல் தோலை
போல் பறக்க, ஒரு
கணம் அக்காட்சி
களைச் செய்வப்
படுகிறது.

ஆவா! என்ன
அழகு! புலு
புலு வென்று
பொங்கி அலை
அடையாங்க் சரிபும்

கூத்தல், கண்களின் காத்தத்
தை அதிகரிக்கச் செய்யும்
ஒப்பின், முகத்தை ஒளிர்ச்
செய்யும் பூச்சு, கடைசியாக
அந்த லிப்ஸ்டிக் உதடுகள்—
எவ்வளவு எடுப்பாக உள்
னன! என்று பார்ப்பவர்
எல்லோரும் விவந்து போகி
றார்கள்.

அந்த நடிகையுடைய
அழகின் ரகசியத்தை விளம்
பரங்கள் பறைசாற்றுகின்
றன. முன்னணி நடிகை....
லிரும்பி உபயோகிக்கும்
ஷாம்பூ, சோப்பு, பவுடர்,
செண்டு என்று வரிசையாக
ஒவ்வொரு அழகு
சாதனத்திற்கும்
பத்திரிகைகளிலும்
ம.வி., ரேடியோ
லிதும்விளம்பரங்
கள்.

ஆனால் இச்
சாதனங்களின்
தயாரிப்பில், பின்
னணியில் உள்ள
சேரக்க கதைகளின்
அறிந்தால் மன

சாட்சி உள்ள எவருமே அவற்றை வாங்க
வும் உபயோகிக்கவும் நிச்சயம் தயங்கத்தான்
செய்வார்கள்.

உதாரணமாக, பெண்கள் மட்டுமின்றி
ஆண்களும் பயன்படுத்தும் ஷாம்பூ மனிதர்
கள் உபயோகிக்க உகந்ததுதான் என்று
பரிசோதிக்கச் சில சொட்டுக்களை, ஒரு
முலனின் கண்ணில் விட்டுப் பார்க்கிறார்கள்.
கட்டப்பட்டிருக்கும் முலன் எரிச்சல் தாளா
மல் துடிக்கும்பொது சிலசமயம் அதன் முது
கெலும்பு முழுவதூண்டு. படிப்படியான
பரிசோதனைகள் ஒரு முலனில் கண்களைக்
குருடாக்கும். முயலுக்குக் கண்ணீர் சுரப்பி
கள் இல்லாததால் இயற்கையாகக் கண்ணீ
ரால் சுழலப்பட்டு எரிச்சல் நீங்க வழி கிடை
யாது. இதுவே பரிசோதனைக்குச் சாதகமாக
வும் அமைகிறது!

ஆக்டர் மேல் லோஷன் தயாரிப்பிலும்

முகச் சாதனங்கள் தயாரிப்பில் கிழிக்கப்படும் உயிர்னங்கள்

இதெப்போல் முயற்சிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதன் உடனின் ஒரு பகுதியில் தோல் உரிக்கப்பட்டு, அதன் மீது வேலுடன் ஊற்றப்படுகிறது. காலம் ஆறு, ஆறு, மீண்டும் மீண்டும் பரிசோதனை தொடர்கிறது.

விப்பியுக் உபயோகிக்கும்போது எத்தனை பெண்கள் திமிங்கிலங்களைப் பற்றி திரைத்துப்பார்ப்பார்கள்? சம்பந்தம் எவ்வளவு வராத விஷயங்களாக இவ்விரண்டும் தோன்றுகின்றன. ஆனால் விப்பியுக் தவிரக் கத் தேவையப்படும் **Ambergris** என்ற பொருள் திமிங்கிலத்தின் குடவிலிருந்து தான் எடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக உலகின் மிகப் பழையவிலங்குணை ஒன்றாக, திமிங்கிலம் தொடர்ந்து வேட்டையாடப்பட்டு அழிவையே அடைந்துவிட்டதால் "பாதுகாக்கப்பட்ட உயிரினம்" வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

திமிங்கிலத்தைக் கொண்டுவந்து உலரவிட்டால், ஒன்பது கூரிய அம்புகளைத் துப்பாக்கி மூலம் இதன் உடலிலுள் செலுத்தினால்,

ஒன்பது மணி நேரங்களுக்கு ரத்தம் வெளியேறி மென்மையாகிவிடும். வலியுப் போகும் வரையில் தானாமல் இது சோகதேய்பாடுப் போதுகற்றியுள்ள அதன் சகோதர சகோதரிகள் அதனை எதிரொலிக்கும்!

கூண்டூசி

மாண் கலிட

மிருந்து மெட்க்கும்வாசனைப்பொருளுக்காக அலையகளைப் பொறி வைத்துப் பிடிக்கிறார்கள். பொறியில் கால் நிக்கி அவதிப்பதும் கூண்டூசி மாண் திவ சமயங்களில் வலி தாளாமல் தன் கால்களை கடித்துப் போட்டுவிட்டு தொண்டியாக வெளியேற முயற்சி செய்

காராநல் ஆடுகள்

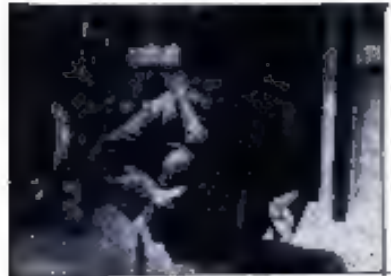
தொண்டியாக மாண் திவ சமயங்களில் வலி தாளாமல் தன் கால்களை கடித்துப் போட்டுவிட்டு தொண்டியாக வெளியேற முயற்சி செய்

ிறது. பல சமயங்களில் பயத்திலும், வலியிலும் பட்டினியிலும் அவதிப்பட்டு மூன்று நாட்கள்வரை துடியாய் துடித்து இறக்கிறது.

ஒரு கிராம் கூண்டூசி ஒரு கிராம் தங்கத்துக்குச் சமமான மதிக்கப்படுகிறது என்பதால் இந்த மாண்களும் அழிவையடைந்துகொண்டிருக்கின்றன.

புறுதல் பூனை கொம்பமாக இருக்கும்போது அதிகமாகப் புறுது காக்கிறது என்பதால் அதனை முதலில் சாட்டையால் அடிக்கிறார்கள். சிறுசிறு பூனைகள் அழுத்திப் பிடித்து ஒரு கத்தியால் புறுது காண்டியெடுக்கப்படுகிறது. பத்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை இந்த அறுவைச் சிகிச்சை நடக்கிறது. எண்பது நாட்களில் புறுதல் பூனை 25 X 30 சென்டிமீட்டர் அளவே ஆன ஒரு கூண்டில் அடைக்கப்பட்டு வாழ்கிறது. இதனால் இந்தப் பிராணியின் இயற்கையான வாழ்நாள் பாதிக்கக் கூடாது.

விப்பியுக், பவுடர், நெற்றி எல போன்றவற்றைக் குடித்துக் கொண்டு கட்டை குழாய் மூலம் செலுத்திச் சாப்பிட வைக்கிறார்கள் - அவற்றை மனிதர்கள் அபகரிப்பதில் உப

காராநல் ஆடுகள் திவ சமயங்களில் வலி தாளாமல் தன் கால்களை கடித்துப் போட்டுவிட்டு தொண்டியாக வெளியேற முயற்சி செய்

Agricultural Research இப்பல்கை களை
அமைத்து. ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்
னது. ஆனால் காராகுல் ஆட்டுக் குட்டியின்
ரோமம் அது பிறத்த நார்பத்தெட்டாவது
மணி நேரத்திலேயே கருள் தன்மையை இழக்க
ஆரம்பித்துவிடுகிறது. அதனால் ஆட்டுக்
குட்டிகள் பிறத்ததுமே கொல்லப்படுகின்
றன. அவற்றைக் கொல்வதற்காகக் கட்டை
களைக் கொண்டு நிலையில் அடிக்கிறார்கள்.
ஆனால் சில சமயம் ஆட்டுக்குட்டி, பிரக்ஞை
இழக்கிறதே தவிர இறந்து விடுவதில்லை.
இந்த நிலையிலேயே அதன் உடலினிருந்து
தோல் வரித்து எடுக்கப்படுகிறது!—அதையும்
தாய் ஆட்டின் முன்னிலையிலேயே இத்தக்
கொடுமை நடக்கிறது. வேறு பல சமயங்
களில் கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண் ஆட்டை
இரும்புக் கம்பிகளால் அடித்து அபார்த்தன்
வினைவிக்கிறார்கள்—குட்டியின் ரோமத்து
டன் கூடிய தோலுக்காகத்தான்.

“குத” தகைச் சொந்த ஐயத்தினால்
கொண்டவான்” என்பவரைத் தெருவில்
நடந்து கொண்டிருக்கும்போது ஒரு மாடு
முட்டித் தன்னிடீட்டது. மாதகராட்சியின்
கவனக்குறையாகத்தான் இப்படி மாடுகள்
தெருவில் கற்றதென்றான் என்னும் தமக்கு
விபத்து ஏற்பட்டது என்னும் கூறி, பதிலு
குவிர்ம ரூபாய் தஷ்ட ஈடு கோரி வழக்குத்
தொடுத்திருக்கிறார் ஐயத்தினால்!.

ஆதர்சம்: ஸண்டே

தகையம்: சம்பந்தமுமாரி

ஒருபுறம் காத்தி ஐயத்தினைய விமரிசை
யாகக் கொண்டாடி, தன்னுடைய விடையில்
கதர் விற்கும் அதே இத்திய அரகதான் இத்
தகைய விவதின்சைக்கும் துணை போய்க்
கொண்டிருக்கிறது.

காராகுல் ஆடுகள் பணியிடப்படுவதை
எதிர்த்து, மிருகங்கள் தலையில் அக்கறை
யுள்ள துத்து நிறுவனங்கள் ராஜ்ய சபைக்கு
மனு கொடுத்தன.

பிரக்ஞையை ஆராயத்த ராஜ்ய சபை
காராகுல் ஆட்டுத் தோலுக்கு அத்தியச்
செலாவணிய் மதிப்பு திறைய இருப்பதால்
இத்தப் பண்களை தோலித்து தடத்தப்பட
லாம் என்று கூறிவிட்டது.

ராஜ்யசபைக்கு மனு செப்த துத்து அமைப்
புக்களுள் ஒன்று **Beauty without Cruelty**.
இவ்வமைப்பு தயாரித்துள்ள திரைப்படம்
ஒன்றில், பிரான்சி பண்டையில் நடக்கும்
கொடுமைகள் படமாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்
படத்தில் விழிகள் தெறிக்கத் தாய் ஆடுகள்
மிரண்டு போய்ப் பார்த்தகையிலேயே, குட்டி
கள் உயிரோடு தோலுரிக்கப்படும் காட்சி
கள் நெஞ்சக்காரர்களையும் கலங்கச் செய்
வும். அத்த டாகுமென்டரி திரைப்படத்தைப்
பார்த்துவிட்டுக் கனத்த நெஞ்சத்துடன் மேற்
படி நிறுவனத்தின் சென்னைக் கிளைத்தலைவர்
சின்னி கிருஷ்ணசுவர் சந்தித்தோம்.

பதிலெட்டு வவது வரை அசைவ
உணவை விரும்பிச் சாப்பிட்டுக் கொண்
டிருத்தேன்” என்று ஆரம்பித்து, சின்னி
கிருஷ்ண தமது அனுபவங்களைக் கூறினார்.
“ஒருமுறை மாமிசத்திற்காக மிருகங்கள்
கொல்லப்படுவதைப் பார்த்தேன். அதற்குப்
பிறகு மிருகங்களுக்கு, வனி தெரியாமல்,
தனீன் முறைவில் பெறப்படும் மாமிசத்தை
மட்டுமே உண்ணலாம் என்று முடிவு செய்
தேன். ஆனால் சில நாட்கள் சென்றதுமே
அசைவ உண்டி இல்லாமல் வாழ்வது அப்
படி பொன்றும் கஷ்டமானது இல்லை என்று
புரிந்துவிட்டது.

“சில வருடங்கள் சென்று அமெரிக்கா
யில் ஒரு சாளுவனத்துக்குச் சென்றேன்.
அங்கே நான் விருத்தானியாகத் தங்கிவிருத்த
இடத்தில் எனக்குக் சைவ உண்டி தயாரிக்
கும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். நான் அங்
கிருத்து விடைபெற்றுக் கொண்டபோது
எனக்குவிருத்தோம்பியபெண்மணி என்னைக்
கேட்டார்: நீ சைவம் எங்கிருப்ப. ஆனால்
தோலால் செப்த ஈடுக்களை அணித்திருக்
கிறாயா?”

இத்தக் கேள்வி என்னைத் தீவிரமாகச்
சித்திக்க வைத்தது. அதற்குப் பிறகு தோல்
பொருட்களை உபயோகிப்பதைவே அடி
யோடு நிறுத்திவிட்டேன்.

“என்று தத்தை காட்டன் கத்தரம் (தெரு
வின் பிரத்தியேக விமான ஒட்டுறாக
இருத்தவர்) மிருகங்களின் நலனுக்காகவும்
பாதுகாப்புக்காகவும் இயங்கி வரும் ப்ரு
கிராணைத் தோற்றுவித்தவர். ப்ரு க்ராவில்
சடுபட்டிருத்த என்க்கு **Beauty without
Cruelty** என்ற இத்த அமைப்பிலும் சடுபாடு
ஏற்பட்டது. 1958-இல் வேடி டவுடிங் என்
பவர் இவ்விவாத்தில் துவக்கிவ இத்திறுவனத்
துக்கு இப்போது கவனின் பல பகுதிகளிலும்
முப்பத்தேழு கிளைகள் இருக்கின்றன.
இத்தியக் கிளை 1974-இல் டுருவின் ஆரம்
பிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவர் டயனா ரத்னா
கர், டயனா ரத்னாக்கும் இன்னும் சில தீவிர
விவங்குப் பிரியர்களும் பால், தனிப் போன்ற
வற்றைக் கூட உண்பதில்லை.

இத்திய BWC, செருப்புத் தயாரிப்பாளர்
களை அணுகித் தோலுக்குப் பதிலாகச் செயற்
கைச் சாதனங்களை உபயோகித்து, தரத்
தில்எத்ததெக்குறையுமின்றிக்காவணிகளைத்
தயாரிக்கலாம் என்று எடுத்துக் கூறி வரு
கிறது.

ஒரு சத்தர்ப்பத்தில், ராமநாதபுரம்
மாவட்டத்தில் ஒரு கிராமத்தில் திருவிழாமை
யொட்டி தூற்றுக்கணக்கான ஆடு மாடுகள்
பணியிடப்படப் போவதாக எங்களுக்குத்
தகவல் கிடைத்தது. நாங்கள் உடனே போன

னாக்குத் தகவல் தெரிவித்ததால், அச்செயல் தடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கிராமவாசிகளுக்கு எங்களிடம் ஒரே கோபம். அந்த வருடம் மழையே பெய்யாது. பஞ்சம் வரும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால் மற்ற எல்லா வருடங்களைக் காட்டிலும் அந்த வருடம் அதிக மழை பெய்தது. பயிர் செறிந்தது!”

சின்னி கிருஷ்ணா உணர்ச்சி வசப் பட்டுப் பேசி முடித்தார்.

“மிருகங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று முழங்குவதும் இயக்கங்கள் ஆரம்பிப்பதும் சரிதான்; ஆனால் இதில் அக்கறை காட்டுபவர்கள் மனிதர்களுக்காக என்ன செய்கிறார்கள்?” என்று கேட்டோம்.

“மனிதர்களிடம் அபிமானம் உள்ளவர்கள் தான் மிருகங்களை நேரிக்க முடியும். இயல்பாநிதில் முதன்முதலில் விலங்குகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்

த அறிமுகப்படுத்தியவர் Richard Martin என்பவர். புகைபோக்கித் துப்புரவாளர்களாகவேலை செய்த இறுவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை எதிர்த்து முதன்முதலில் குரல் எழுப்பியவரும் இவர்தான். எங்கள் BWC நிர்வாக உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே ஏதேனும் ஒருவகையில் மனித மூன்னேற்ற அமைப்புக்களுடன் தொடர்புடையவர்கள்தான்” என்றார் சின்னி கிருஷ்ணா

“இந்தக் காலத்தில் மனிதர்கள் ஒரு

வரைவொருவர் மதிப்பது அரிதானிவிட்டது. மதக் தவ்வரங்கள், வரதட்சணை கொடும், பெண் கருக்கலைப்பு போன்ற சமமான செயல்கள் மனித குலத்துக்கே தலைகுனிவு ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சமுதாயத்திற்கு நீங்கள் செய்யும் உபதேசங்கள் எடுபடுமா? உங்கள் போராட்டம் தொல்விளைவத்தானே தழுவும்?” என்ற நமது அடுத்த சந்தேகத்தையும் நீர்த்து வைத்து நம்பிக்கையோடு பேசினார் சின்னி கிருஷ்ணா.

“உலகம் அய்வளவு மோசமானிக் கொண்டிருப்பதாக நான் நம்பவில்லை. எங்கள் முயற்சிகளுக்கு ஒரளவு பலன் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வது போல் உலகத்தைப் பற்றி ஒரு மோசமான கணிப்புடன் செயல்பட்டால் எதையுமே காதிக்க முடியாது.

“இறுதியாக ஒரு கேள்வி. ‘மனிதன் மிருகங்களிடம் ஏன் அன்பு செலுத்தவேண்டும்?’ என்று வாதாடுபவர்களுக்கு உங்கள் பதில் என்ன?”

“மனிதன் மற்ற மிருகங்களிடம் ஏன் அன்பு செலுத்த வேண்டும்’ என்று அந்தக் கேள்வியைத் திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது உங்கள் கேள்வியிலேயே பதிலும் அடங்கியிருப்பதைக் காண்பீர்கள்!”

— சீதா ரவி

புகைப்படங்கள் தவ்றி: BWC

நான் ரசிப்பது...

பவண்டோ

எல்லோர் விருப்பத்திற்கும் ஏற்ற சுவை!

ARTIFICIALLY FLAVOURED.
CONTAINS NO FRUIT JUICE
OR PULP.

K

காளி மார்க்

ADWAVE/KALI/2021 R

கல்கீ கிருஷ்ணமூர்த்தி

அருக்கடலி

ஏழை மாணவர்களுக்கு

உதவி ரூ 10,000

கல்கீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் நினைவைப் போற்றும் விதமாக இந்த அருக்கடலி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலகிலே நோக்கங்கள்:

ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவுதல்;
வறுமையில் வாடும் ஏழத்தானர்களுக்கு உதவுதல்;
நுண்கலிகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்;
இலக்கிய, நுண்கலியின் ஆராய்ச்சிக்கு உதவுதல்.

ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவுதல்.
மேற்படி உதவிகள் ஜூன் முதல் பிப்ரவரி அளிக்கப்படும்.

முதல் கட்டமாக இந்தக் கல்கீ ஆண்டு 87-88க்கு ரூ 10,000 ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக வழங்கப்படவிருக்கிறது.

இத்து கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தர ரூ 1000 வீதம் அளிக்கப்படும்.

பத்து பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தர ரூ 200 வீதம் கொடுக்கப்படும்.

இவற்றுள் அரைக் கல்கீ படித்த மூன்று பள்ளிக்கூடங்களின் மூன்று மாணவர்களுக்கு மூன்று உதவித் தொகைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அவையாவன ச-ஆர். உலர் நிலைப் பள்ளி, திருச்சி; தேவியக் கல்லூரி உலர்நிலைப் பள்ளி, திருச்சி; தகராட்சி மேல் நிலைப் பள்ளி, மலையாளத்தூரை.

இவையிவாக, மீதமுள்ள உதவித் தொகைகளைப் பெறும்வரையில் ஆறுமாவட்டங்களில் உள்ள கல்கீ நிலையங்களில் படிக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து இந்த ஆண்டு விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. சென்னை, செங்கல்பட்டு, தோண்டி, மதுரை, கோலமுத்தூர், தொண்டி-கட்டிபொயன். அடுத்த ஆண்டு வேறு ஆறு மாவட்டங்களில் உள்ள கல்கீ நிலையங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் இந்த வாய்ப்பினைப் பெறவார்கள்.

உதவித் தொகைகளைப் பெற, மாணவர்கள் படிப்பில் சிறந்துவந்தாலையும் அந்த சமயம் கல்கியைப் பெற்றீர்த் உதவிவுடன் மட்டும் தொடரமுடியாத நிலைக்கு மாணவர்களிடமிருந்து பின்புத்தியவர்களாவது இந்த வேண்டிப். இந்த இரண்டையும் உதவிப் படுத்தக் கல்லூரி, தகராட்சி பள்ளி முதலிய

கின் தான்றிதழின் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். சென்றகல்கீ ஆண்டில் இறுதித்தொடரில் பெற்ற பதிப்பெண்களின் தகவல் முதல்வரின் கையொப்பத்துடன் இனாப்பது அவசியம். இவ்வாறு வருகின்ற விண்ணப்பங்கள் ஆராய்ந்து இந்த உதவித் தொகைகளைப் பெறத் தகுதியுள்ள மாணவர்களை அறங்காவலர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அறங்காவலர்களின் முடிவை இறுதியாகிறது. விண்ணப்பங்கள் வந்து சேரக் கடைசி தேதி:

ஜூலை 31, 1987

பி. ராஜேந்திரன்

(ஆலிசியர், கல்கி)

திருவாக அறங்காவலர்

கி.சு. கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி ஸ்ரீபகார்த்த அறக்கட்டளைக்கு வரவேண்டியவர்களிடமிருந்து தங்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்ற தங்களிடமிருந்து வருமான வரி ஆணையரின் கத்தரவுப்படி வருமான வரி விண்ணப்பம் (C.No.1146-111-204/56 Dated 12.3.87) ஏப்ரல் 1, 1988.

தங்களிடமிருந்து வரவேற்கப்பட அல்லது வந்து அல்லது சென்றகல்கி KALKI KRISHNAMURTHI MEMORIAL TRUST என்ற பெயருக்கு அனுப்பலாம். விவரம்: தெ.1, தந்தரவது தெரு, ஏ.கீ. வட்டம், தங்கம் பாக்கம், சென்னை-600 014.

ராஜ்கமலின்...

கதை

கண்ணியம்

கிரேஸ்ட்.

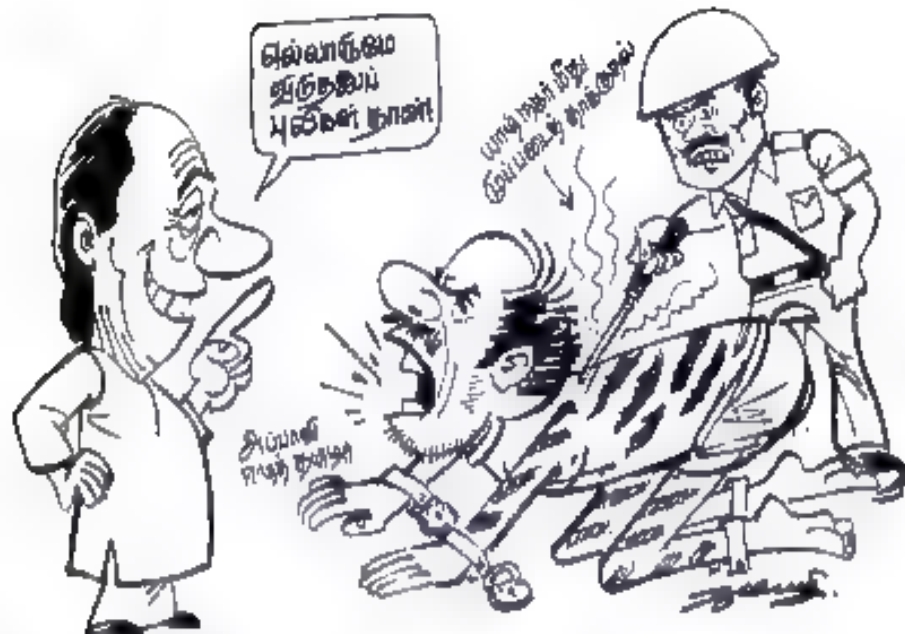
இம்மாத

பெப்ரவரி!

சாந்திராஜன் பாரதி
கிணையராஜன்

ர.குமாரதாஸ் அனந்த
மெனின்-விஜயன் கமலாட்சுமி ஜி

கக்கி

1987 ஆகஸ்ட் 7
மலர் 45 இதழ் 45
பிரபல சுவகாசி 24

காத்தியை மறத்தோம்; கற்காலத்துக்குத் திரும்புகிறோம்!

அடிக்கடி நடக்கும் இனக்கலவரங்கள் தமக்குப்பழிவிட்டன கண்ணியாகுமரி வீட்டால் கனாதரப்பாத், அதை வீட்டாக் அமதாயாத், அங்கிலிய என்னும் கங்கத்தா, இல்லாவிடில் புதுவில்லி... மீட்ட... என்று யாதி மாரிச் சொதிகள் வர, மதப் பூசகனதுடன் வாழக் கற்றுக் கொண்டு விட்டோம். ஆனால் இதில் பெருமை இல்லை, தாம் தாக்கிர முன்னேற்றம் அடைந்து வந்திருக்கிற என்பதற்கு இது அடைவாயினமில்லை. கற்காலத்துக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் போக்கு.

இவை ஏன் நடக்கின்றன? முதலாவது, அரசாங்கம் எவ்வளவு இன்னும் படிப்பறிவுற்றவர்களுக்கே வைத்திருக்கிறது. பன்னிக்வின போதிகப்பற்றும் கங்கிலும் தரமாக இல்லை. முன்னேறக் கூடாது, அவர்கள் அடைவாய் மாரிக்கங்கியை வெல்வோடு மதங்கள் எல்லாம் எல்லா மதங்களும் அன்பு யாதிக்கையும் தண்டித்தவர்களும் பரிதாபமொன்றாகவும் தாம் போதிக்வினம் என்று கற்பனது ஆண்டுக்கில் மூன்று தடிகுமுறையினருக்கு தாம் கற்றுக் கொடுத்திருக்கலாம். தவறிவிட்டோம் அதை பன்னிக் ஆறுபலிக்கிறோம்.

இரண்டாவது, அரசாங்கம் அரசாங்கவாழ்க்கையும், இலங்கைக்கு தாழியும் மதமும் போட்டுப் பிடிக்கும் சாதனங்களைவிடிக் கை. இந்த கைகில் முன்னில் போட்டு, அந்தக் கிராமத்தில் அரிதும் போட்டு, இந்த வாய்க்கத்திக் பன்னிக்வின போட்டு என்றுதான் கிந்திக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் வேட்பாளனாகவும் தேர்தலுக்கு வரவேண்டிய, தங்கள் கடமையின் பிபாருதாரதார, உபயோக கொள்கைகளை விளக்கி, அவற்றின் அடிப்படையில் போட்டுக் கேட்பவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? இந்தத் தோல் படிப்படியாக வளர்த்து, மதக்கார்புள்ள கட்டுகிபென் தருவாவினிடிக் கை. பரிதாபமொன்றாகவும் கச்சமில்லியும் மதத்தின் பெயராகக் கொண்டு போட்டுக் கேட்கும் அரசாங்கமும் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இவையெல்லாம் எவரு பெயர் முடியும்? யாரும் கித்திக்கக் கூடாது.

மூன்றாவது, வினாமயற்ற நிர்வாகம். ஒவ்வொரு தடிகையும் ஒரு மதக்கலவரம் தோன்றும் போது அது சாடி அடிக்கடி மாரிக்கங்கியைப் படுபெ கருதப்படுகிறது. முதலில் போனில், பிறகு அடிக்கடி மாரிக்கங்கியை, அப்பற்றம் ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவற்றுள் ஒன்றே ஒன்று அங்கிரெய் கங்கியை கொண்டு கிவிசாரிபென் தடிகிறது. அத்துடன் முடிந்தது கனாத் இப்போது மலியாநாட்டில் அது போனில் தாற்றுக்கனக்கால அப்பாலி மக்களைக் கொண்டு கனாதக் காலவாழ்க் கருத்த தங்கிலிட்டதாகத் தெரிகிறது. கிராமங்கக் கங்கியின் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில காலம் சென்று அமைதி திரும்புகிறது. அமைச்சர்களும் நிர்வாகிகளும் சமயம் துத்தனைபு மறந்து போகிறார்கள் — அடுத்த கலவரம் மூலம் வரை! தாத்தாய் பரிசாரம் பற்றி யாருமே யோசிப்பதில்லை.

தாம்காலதாக்க, தமது அரசு, 'மதக்கார்பின்மை' என்ற சொற்றொடரை மதக்கனதப் புறக்கணிக்கவே பயன்படுத்துகிறது. மாரிக், எவ்வதமும் சம்பந்தம் என்று ஏற்று, எல்லா மதங்களுக்கும் சமமான சம்பந்தம், மக்களை தகவழிப்படுத்துவ மாரிக்கமாக அவற்றை உபயோகித்துக் கொண்டோர் பெரிய சாதனாகக் கருதத்த முடியும். இதற்கு, மதத்தலைவர் களின் மதகையுபபை அரசு கோரிப் பெற முடியும்; பெற வேண்டும்.

இதைச் செய்வாமல் மதத்தலைவர்களை அரசு புறக்கணிக்கும்போது, அவர்கள் பிராபல்யத்தை இவருவாக அடைவதற்கெனும் அரசியல் பேசு ஆரம்பிக்கிறார்கள். அரசியலில் நெரடியாக அருமும் மதத்தலைவர்களும் உருவாக்கிறார்கள். இது, படிப்படியாக வளர்த்து, வேண்டாத விபரீதங்களுக்கு வழி வகுக்கிறது. இது துத்தாவது காரணம்.

வாடிக்கையில் போடப்பாண்டவர், எம்மதமும் சம்பந்தம் என்பதை உணர்த்த, சர்வமத சமரச மாதாடு நடத்துகிறார். இத்தியா உண்படப் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து புகல்வேறு மதத்தலைவர் அழைக்கப்படுகிறார்கள். தாற்பது ஆண்டு கத்திரிச் சீக்கிரத்தில் தமது அரசும் கணக்கற்ற அரசியல் மகாநாடுகளை நடத்திக் காட்டிக்கொடுகிறது. ஆனால் மதங்களினிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்க, மதத்தலைவர்களை அணதத்து, ஒரே ஒரு சாதன மகாநாடாவது நடத்தியிருக்கிறதா? இல்லை. ஏன்?

இதற்கு விடை தெரிய, இந்தத் தலைவர்களை ஆரம்பத்திலிருந்து மதபடியும் படிக்கவும்!

கனகா எந்தும்
சுழகுபுப் பணி

இந்த மாதம்
பகல்பொழுது
முத்துராஜபிங்கம்
மாவட்டம்

‘வடாட்சிப் பணி கடை விரைவுபடுத்துவதற்கு யசநிபாகத்தான் புதிய மாகாட்டினால் பிரிக்கப்படுகின்றன’ என்று அரசு தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. திரிபுரம், ஆசாம் மாகாட்ட எல்லைகளைப் தீர்ப்பதில் காட்டும் வேகத்தை, வடாட்சிப் பணிகளில் காட்டுகிறது அரசு! ‘இல்லை’ என்று பதிலித்தான் ஏக்கத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பகைப்பொரு முத்திரையாகும் மாகாட்டமும் விதிவிலகல் அல்ல!

[illegible]

உயிர் அழிவாயத்திற்கு வரும் உயிர்கள் ஒவ்வொருவருடைய கடிதமும் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவற்றில் முக்கியமானவற்றைத் தெரிவிடுத்து, துரில்ல மாத் திதில்ல, நமது உயிர் பிரதிநிதிகள் பதம்பொருத்தாராமலிக்கும் மாவட்டம் முழுமையும் சுற்றுப் பயணம் செய்வார்கள்; உயிர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவார்கள். அவர்கள் வரும் தேதி பற்றிய முழு விவரங்களும் பின்னர் தனித் தனிச் சுருதிகள் மூலம் தெரிவிக்கப்படும்.

கற்றுப் பயண முடிவில், கல்வி பிரதிநிதி
கள் பகல்பொழுது முதுகுராமலிங்கம் மாகாட்
டக் கல்விக்கலரைச் சந்தித்துத் தரவுகள் சேக்
ரித்த பிரச்சனைகளுக்குரிய விஷயங்களைப்
பற்றியும் பேசி - விவரம் இத்துப் பற்றியனோப்
பெறுவார்கள். அவையெல்லாம் ஆகஸ்ட்
மாதக் கல்வி இறுதிக்கணிச் செய்திகளாகவும்
புரட்சிக் கட்டுரைகளாகவும் புலகப்பட்டு
களாகவும் பிரசுரமாகும்.

எனினும் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் பிரசுரித்து விட முடியாதது என்பது உண்மையாகும். ஆயினும் பரிசுரமாய் பிரச்சினைகள் அந்தறியையும் ஈரவாட்டில் கலெக்டரிடமும் சம்பந்தப்பட்டிருக்க அதிகாரிகளிடமும் எடுத்துச் சொல்லப்படுவதன் மூலம், அரசின் கவனத்தையும் அதிகாரிகளின் கவனத்தையும் திரும்ப முடியும். இவற்றினாலும், வாய்க்கால்களில் அள்ளி அல்லல்க்கொண்டும் எழும் விநோதிகளின் அக்கிரமங்களையும் மோசடிகளையும் பெண்கள் சந்திப்போர். நுகர்ந்து வதன் மூலம், தமது சீனாதர மக்களிடத்திலும் ஒரு விநியோகக் கை ஏற்படுத்தலாமல் வாய்க்கால் நடவடிக்கை எழுப்பியுள்ளார்கள்.

பகல்பொன் மாவட்டம் பற்றிய பிரச்சனைகள், அநீதிகள் தவிர, சாதனைகளும் முன்னேற்றங்களான ஆலோசனைகளும் கல்வி அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர வேண்டிய கனடாநீதி தேதி: 20.6.87

கொழும்புப் பேரரசின் மீதும் 'காத்தல்' ஒரு மாவட்டம் —
புத்தகப்பாடல்' என்ற நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

— *Future*

[illegible]

**நல்ல வளர்ச்சி
போர்ன்விடா பயிற்சி!**

அன்னை, அறிவு, **போர்ன்விடா** போர்ன்விடா
கேரோ, மாஸ்டர், பஸ் மற்றும் அம்ஸ் சீலிசில்
கூட்டி நயக்கிறேன். போர்ன்விடா
குற்றங்கள் மிக நீரும்பு அம் தனிச் சுவைகள்
மலிவ் குறைந்தது அனிக்ரெது.

நினைவு போர்ன்விடா அனிக்ரெது
குற்றங்கள் வேலியிலும் நினைபாட்டிலும்
கூட்டியோடுகிறார்கள். அது அனிக்ரெது
ஆரோகியத்தையும் உறுதுன்பமும்
அனிக்ரெது, அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு
மலிவ் வளையிலும் நல்ல அனிக்ரெது.

அம் தனிச் சுவைகள் இவ்வாறில்
இவ்வாறு வளர்க்க.

போர்ன்விடா
Bournvita

விடுதிலும்பும்பொதுமூலிக்குள்ளின்ன தாய் ஒரு கோபம் இருந்தது. அயினா விட்டு, வரால் வாய்க்குபவ் புல்கிற வாககம் தோன் திற்து. ஆனால் எது அயினா. எது வரால் என்று புரிபடவில்லை. வேலை என்சிற அயினா யின் காட்டி மாப்பிள்ளை என்சிற வரால் யின் இருக்கிறாரா? அல்லது மாப்பிள்ளை என்று என்சைக் காட்டி வேலை என்சிறதை எடுத்தாரா?

முன்பெல்லாம், ஆண் களை, என் பெண் களை த்திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டு மென்றால் ஏழு கடல் ஏழு மலை நான்சுமிருக் கிற இடத்திலிருந்து சந்திரகாந்தக்கல் கொண்டுவா என்று கட்டளை இருவர்க ளாம். ஆறாம் படாத பாடுபட்டுச் சந்திர காந்தக்கல் கொண்டு வந்து பெண்ணை மணத்து கொள்வாராம்.

பெண்ணை த்திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் போரிடு. விடம் காட்டு லீலை வாசி. கவிதை எழுது என்று எதாவது கட்டளைபொதுமூலிகள். பெண்மணை தெய்யிப் பது அரிது. திருமணம் தகுதியுள்ளவனுக்கு மட்டும்தான். இப்போது அப்படியில்லை.

நிறல்புமர்மர்

பாலகுமாரன்

பெண் மலிவாகி விட்டான்.

பெண்ணைப் பெற்றவனை எழு கடல் ஏழு மலை தான்சுமிப் போரிச் சந்திரகாந்தக் கல் கொண்டு வந்து கொடுத்துப் பெண்ணை ஏழு தீவையில் கட்டுகிறான்.

இந்த வேலை சந்திரகாந்தக்கல்தான். கிடைப்பதற்கரிய விஷயம்தான். இதன் பொருட்டுத் திருமணம்? இது நல்வதா?

ராஜாவின் மைக்கிரீட ததைப் பார்த்து ஆசைப்பட்டாணும்-ஓர் ஏழை. ஆணும் ராஜா மாடிரி மணந்தாரா? என்சுக்கு கிரீட மில் லையே என்று ஒரு சந்திரகாந்தியிடம் புலம்புகா னும்.

கிரீடம்தரவே? ராஜாவிடம் கேட்டு வாங்கித் தருகிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. தலைமில் கிரீடம் தரிக்கின்ற பொழுதெல்லாம் மடியில் ஒரு நூங்குக் குட்டியை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றாராம் சந்திரகாந்தி. ஏனா யோசித்தான். சரியென்று தலையசைத் தான். கிரீடம், நூங்கும் ஒரு சேரக் கிடைத் தன.

பண்பாக்கிற கிரீடம்பார்க்கிற பொழுதெல் லாம் குரங்குக்குட்டி மடியிலிருந்து எகிறிக் கிரீடம் பறிக்குமாம். இரண்டு விநாடிகள் கூடக் கம்பிரமாய் இருக்க விடாதாம். கிரீடம்

பறிக்கிற வேகத்தில் முகமெல்லாம் சிறி லிட்ட துதரங்கு. சரிச்சல்தாளாமல் தரங்கின் தலையில் கிரீடம் வைத்துவிட்டு ழுதிந்து போ என்று தகர்ந்து விட்டாணும் ஏனா.

அரசு பதவி கடினமானதென்று கதை சொன்னாரும், இது தனக்குப் பொருத்தமாம் என்ற பதம் வந்தது மூலிக்கு.

"அம்மீ, இந்த வேலை சாதாரணமாக் கிடைக்கவேமா?" மெல்லச் சங்கரன் தான் பட்ட கந்து வக்கை விவரித்த போது, சந்திர காந்தக்கல் கையாள் என்று பட்டது.

நாளைக்கு அந்த திரி. எம். கேட்கலாம். என்ன, மாப்பிள்ளை வேலைக்குச் சேர்த்திட மாட்டா என்று அடியம் ழு நான் பதில் சொல் றவந்தான் பரிவானது.

"சரி இது எக்கை என்று வெச்சுக்கோ. ஒண்ணாய் இடித்துப் போயி மாட்டுகேன். திரி. எம். மைக் கலை, ஏழு ஒளிய மாட்டு. என். எம். பொண்ணுக்குப் பையனைப் புடிக்க போன்று பெரிய பொண்ணை சொல்லிக்கலாம். கொல்லி" இந்த தலையைக் குவிஞ்சுக்கலாம். சொல்லணுமாய்கிறதுதான் கேள்வி.

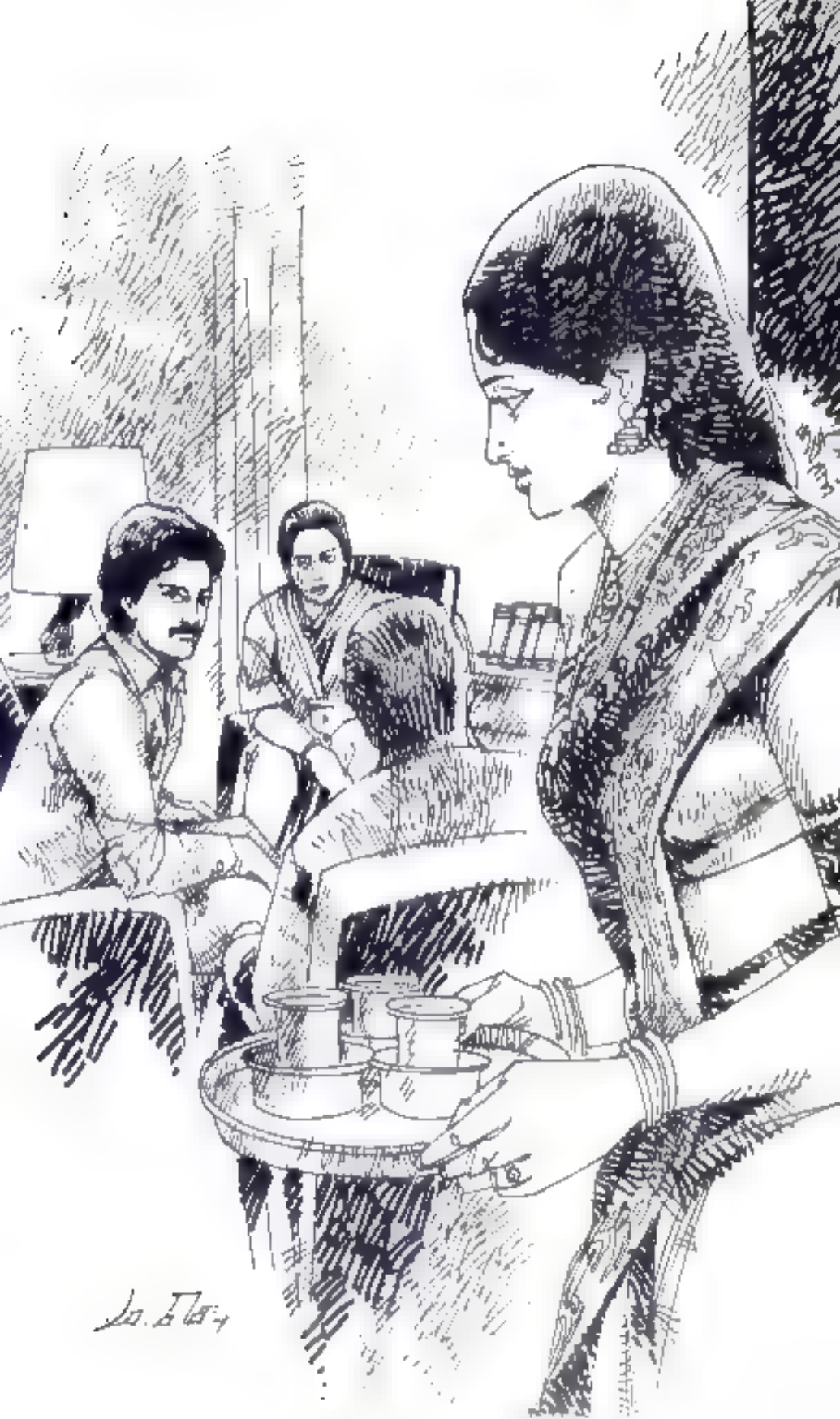
"மோ. மோல் வேலைமை முதல்வ ழத் துக்கோ. அப்படியப் பேசிக்கலாம்..." என்று சங்கரன் அனுப்பி விட்டான்.

வேலைக்குப் போய்ச் சேர வேண்டிய ஒரு வார இடை வெளியில் துக்கம் கத்தலாயிற் போயிற்று. அம்மாவிடம் தயங்கித் தயங்கிச் சொன்ன போது, அதுக்கென்ன, பெண்ப் பண்ணிக்கொயேன், ஆவா வா தெரத்து வாய்மை. தாய் பாதாசு மணம் பண்ணிக்கலாம். கப்பிரிவிடம் என்றான்.

முள்ளிக்குக் கையாணைப் பற்றிய கனவு இல்லை. ஆனால் பவம் இருந்தது. கல்வாணமே கூடாது என்கிற கடுமைய இல்லை. ஆனால் நல்ல கொண்ணாய் பார்த்து, "பெரி, புதித்து, திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள் என்னைம். இருந்தது.

செகான் சார் சொம்புதெங்கல்? வேலை வேண்டாம் என்று மனசுக்குள் சொல்லிப் பார்த்தான்.

விட்டில் ஆண் துரை யில்லாததை முள்ளி முதன் முதலாய் கவனித்தான். அப்பா இல்லை. கலந்து போ. அண்ணன் தம்பி வாரும். இல்லை. துறைத்த பச்சம் தங்கை கூட இல்லை. இல்லாத் போகவே வேலைக்கு. ஆக யுப் தன்பர்கனிடம் பேசலாம். கடவே அவர்கள் விடுதிகள் விரியும் வலிற்றுக்குள், அடிலம் காத்து பொங்குவது விடுகிற மூச் சிவ் தெரியும். "மோ... மோ... க்கின் அம் பெண்

10. 10. 74

வேலை, பெண்ணோட வகுதா? என்கொடு
மர்சி, ஏம்பா அலகுபோர் என்னகொன்னே.
சங்கரனு... அலகுக்கு வேறே பொண்ணு
இருக்குதா...?"

"எதுக்குடா?"
"தாம ஒரு அப்னீசேஷன் போடலாத்து
தான்..."

தாக்கைத் தொங்கலிட்டுப் பதிலில் அங்க
விரலவிட்டம், கொழுப்புச் சேராத சரிவித
உணவு பற்றிப் பேச முடியுமா?

முரளி தங்குத்தானே அங்கம் பேசிக்
கொண்டான்.

"ஒரு கண்டிஷன் சங்கரன் சார், தான்
பொண்ணைப் பார்த்து, சரிசுறு பட்டாத்
தான் கல்யாணம் பண்ணிப்போன் சம்ம
தமா?"

—சொல்வ முடியுமா? சொல்வது தியாவம்
தானா?

"வேலைக்கு முயற்சி பண்ணும்போதே
இதைச் சொல்லலியே நீங்க. சொல்லிவிடுத்
தால் வேண்டாமென்று போகிறப்போனே...
உன்னமபாகவா...? தெஞ்சைத் தொட்டுச்
சொல். மனக் கட்டளைவிட்டது. தெஞ்சை
தவித்தது."

"வேலைல ஐயம் பண்ணிட்டேன்.
எனக்கு உங்கபொண்ணைப் பிடிக்கலை இப்ப
என்ன செய்யப் போறேன்?"

"ஆறு மாதம் பிரொபேஷன். அப்பறம்
தான் வேலை திரத்தாமாகும் ஒரு வார்த்தை
கூடக் காணம் காட்டாம வேலையிலேயே
எடுக்கலாம் ஸ்ரீ. எம் கிட்ட போய்ப் பைண்ட்
முன்னு பண்ணுன சொன்னுப் போறும்.
பறட்டுன்னு கிறிச்சிறுவார்."

"சார் நானே முன்னடி திண்ணு. உங்க
பொண்ணுக்கு வேற இடமாய் பார்த்து—
பகலானே முடியுமா என்னுல்?"

சன் மூடாமலேயே இருண்டு கொண்டு.
இருண்டு கொண்டு வந்தது.

நாளுக்கு நாட்கள் உறப்பலுக்கப்பறம்
இந்த வேலை வேண்டாம் என்று ஜீமானம்
பண்ணினான். திட்ட எதிர்காலம் சுறுதி இப்
போது எடுக்கின்ற இந்த முடிவு சரியானது
என்று திடம் கொண்டான்.

"சங்கரன் சார், ஐயாம் சார், எனக்கு
எப்பொழுது ஒரு சின்ன வேலை கிடைக்கும்.
அதிலே யாப்பியுமா முன்னுக்கு வந்து... வேல்
ஐயாமல்லாரி... என்று மனக்கூதன் பிசியடி
சங்கரனின் விட்டை நெருங்கினான்.

சன்னே போனதும் தப்பானசையில் தாக்கு
ஒட்டிக் கொண்டது. சிரமப்பட்டுப் பிரிக்கை
யில் உலர்ந்தது.

"ஏம்பா... ஏன்? ஒரு மாநிலியா இருக்கு
உன் முகம் உடம்பு சரியில்லையா?"

"இங்கே சார், மனசு."
"ஏன்?"

"பெரிய கண்டிஷனு போட்டுட்டேன்னு
பயமா இருக்கு சார், என் தகுதிக்கு..."

"என்ன கண்டிஷன்?"

"உங்க பொண்ணை தான்... பார்த்தது
கூட இங்கே... எப்படி தான்..."

சங்கரன் முகம்சுருங்கினார். வெறுமேறம்
உற்றுப் பார்த்தார்.

அடப்பாலி... இதுக்கா இயற்கை
மோலிட்டே? உன்னைப் புத்திகாலின்னு
நினைச்சேன். இவ்வே போலிருக்கே?"
"சார்..."

"புடிக்காத ஒரு புண்ணைக் குளம்பொண்ணை
கல்பாணம் பண்ண எனக்குப் பைத்தியமா
புடிச்சிருக்கு? இதுக்கா இருண்டு போச்சு
உன் முகம்? அவன் எனக்கு ஒரே பெண்.
அவனைத் தவிரில் கட்டு மாநிலி கொடுப்
போது?"

அடே... எம்பொண்ணு சப்பாணியா,
தத்தாரியா, இவ்வே பைத்தியமா இருக்கும்னு
நினைக்கக் கூடலைப்பட்டியா? வியாதிவெக்கை
இருக்குமோன்னு கவலைப்பட்டியா? அப்படி
ஒரு பாவம் மனசுநிதிக தான் பண்ண மாட்
டேன் அம்மே... உட்கார், உட்கார்
முதல்வே.

"எம்பொண் அழகி, கெட்டிக்காரி, எம். ஏ.
படிச்சிருக்கா, நீ சாலங்கால நேரமா வரி
றயா... விட்டிய இருக்கமாட்டா... என் கார்
வத்ததும் எடுத்துக் கொண்டு கணாண்குப்
போயிருவான். அதுதான் பார்த்த முடி
வாக்."

"நீ தல்லவன். நுணவான், கெட்ட
புக்கை எதுவும் இல்லாத பின்னை, பிரிக்கல்
பிறக்கல் இல்லாத குறும்புன்னுதான் கல்பா
ணப் பேசக் எடுத்தேனே தவிர தானிக்குத்
தீனின்னு பேசலைப்பா தான், முருகா...
எக்ஸவது தப்பா நினைக்கட்டே என்னை..."

உட்கார் சின்னதாய் ஒரு நிம்மதி கடர்
விட்டது.

"என் சகோதரிகள் தாது பேரும் ரொம்ப
சிரமப்பட்டவா. சரியான மாப்பிள்ளைநில்
லாதபடி போக்க. என் பொண்ணுக்கு நல்ல
பையனாக் கிடைக்கணுமென்னுதான்... கட
வுன்னு இப்படிக்கேவலமா நினைக்கட்டியே
என்னை..."

நீவை கவிழ்த்து உட்கார்ந்திருத்தார்.

"ஒன்னு செப் அம்மே, சம்பிரதாயம்
கல்ப எனக்கு நம்பிக்கைநில்லன்னுமும்
உனக்கு இருக்கும் உங்கம்மாவுக்கு இருக்கும்
வேலையேசு பத்து நாட்கள் கழிக்க அம்மா
வோட பொண் பார்த்த வா, தான் வந்து
கூப்பிட்டேறன். ஐதகம் தேடி எடுத்துக்
கொண்டு வரின், உனக்குப் புடிச்சிருந்து,
ஐதகம் பொருத்திரிந்ததால் செத்துக்கோ,
உங்கம்மா சம்மதம்னு தாவி கட்டு.
இவ்வேன்னு தவறேயில்லை, உனக்கு வேலை
பண்ணி வச்ச புண்ணியம்..."

கடர் பெரிசாகி, பெட்ரோமாதிக்ணாதி,
இருள் விவதி, முகம் ம ல ர் த் து...
கக்கப்பி, கக்கப்பலிலேயே மண்ணிப்புத்
தெரிவித்து, காலில் ஒருமுறை நெடுஞ்
சின்னிடலாய் விழுத்து, சங்கரன் மனம்
குளிர்ப் பண்ணி மறுதான் வேலையில் சேர்த்
தாறிற்று.

"கவிராட்டன்..." ஸ்ரீ. எம். கைபற்றினார்.
"கவிராட்டன்..." மறுபடியும் கைதுறுக்கினார்.
முதல் குறுக்காக்குக் கர்வமும் இரண்டாம்

வெளியே வேறு உலகம்!

கதை: எஸ்.குமார்
படம்: ரிசல்ஸ்

சுவப்பிரகாசம் சினிமா சிறுபேரட்டி. அவர் மனைவி கனகம்...

சதீஸ் நேரம் சிசன்ரு: மறுபடி வீஸ்லி,
கைதட்டல்...

என்ன பிபா,
ஏதாவது
கொளாரு?

கூலிசெ ஸார்
தாதுககககக
கதாநாப. சிவாநா
...ம ஸார்...
ததததததததத

சுவப்ரதாசம் கிரவுலித்
கிருமபுமி பொது...

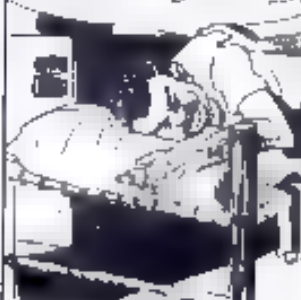
சீனிமரக் காதலர்
ரச்சுநிநிநி விவரண
கலநிநிநிநிநிநிநி
சிவநிநிநிநிநிநிநி
நாநிநிநிநிநிநிநி
அள கொ பக்ததத?

சுவப்ரதாசம் கிருமபுமி
மகிநிநிநிநிநிநிநி
சிவநிநிநிநிநிநிநி
நாநிநிநிநிநிநிநி
அள கொ பக்ததத?

மதுநாள் காபி...

அழுக்திருப்பா, சிவா
மாநிநி மரியாதையு
லாம் கம்பததத
பார்க்ககககக
திபாட்டுக்த
தம்மதியா தூங்கிநி.

சுவப்ரதாசம் திருக்கிட்டு எழுந்து...

என்ன, என்ன
கிசன்?

உன் மக
சுவாநிநிநிநி
மகிநிநிநிநிநிநி
மேடப் பார்த்து
...நில
சுவாநிநிநிநி
யிலே பார்த்து
மகிநி
திட்டாந்து
மேட.

சுவப்பிரகாசம் சித்திரமடைந்து...

அடிப்பாய்!

இப்ப ரிடிச்சு என்ன
பிரயோஜனம்? இன்ன
கறையிலே கூத்தடிக்க
றப்பலேவ களடிச்சு
ருக்கணும்.

கண்டலும் ஏச்சப் பேச்சும்
கெட்டகூட்டம் கலந்தனும்...

நாலா பஞ்சாயத்திலை
கட்டுவோம். சிவவரை
உன்மக உன்மருடைய
இருக்கட்டும்.

எம் பொண்ணு? சீ!
விட்டுக்கள் நுகழ்ச்சால்
கொண்டு விடும்! சிவகுட
சிவனை பிராய்ட்டா நில்லே
சிவகுடையே இருக்கட்டும்!

என்னப்பா இது?
சர்சர், நாலா
பஞ்சாயத்திலே
பெச்சு.

சிவர்கள் போனதும் களகம்
சீ'வென்று சிவ...

இது பாரு, களகம்! சன்மாந்
காதுலே சிற்றோத்சு வில்ல
டிச்ச வண்ணலாட நாலா
பஞ்சாயத்திலே இந்த
கொடியைப் பிளக்கச்
சுத்தும் கட்டிய பேசு
வாங்க. சிவகுட...

சிவகுட... இது ராஜீந்தர் சிவகுட இது
நீருக்கா; இன் சிவனுக்கு
வேலுக்கு பெண்டாட்டி
யா கலாமே தவிர, என்ன
மதனாக முடியாது என்று
பிச்சப் பேச்சு, சிவங்குணச்
சோகது கலங்கணும்!

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 44
மக்களின் முணுமுணுப்பு

சா

முருகு மூதாட்டி
மீள் சத்தி
யிலிருந்து ஆழ
வார்க்கடியால்
இலைய பிராட்டி
யின் மானிகைக்

குப் புறப்பட்டுச் சென்றான். வழியில்
பழையாறை வீதிகளில் கண்ட காட்சி
கள் அவனுக்கு மிக்க உற்சாகத்தை
அளித்தன. கண்ணன் பிறந்த திரு
நாளை இந்த ஜனங்கள் எவ்வளவு
குதூசலமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்?
வைஷ்ணவம் இந்தச் சோழ நாட்டில்
நிலிவது நின்று பரவப் பேர்கிறது என்
பதில் ஐயம் இல்லை. எவ்வ சமயத்
துக்கு இங்கே செல்வாக்குப் பெருகு
வதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.
நூறு வருஷ காலமாகச் சோழமுலத்து
மன்னர்கள் புதிய புதிய சிவாலயங்
களை நாடெங்கும் நிர்மாணித்து வரு
கிறார்கள். மூவர் பாடிய தேவாரப்
பாசுரங்கள் அக்கோயில்களின் மூல
மாகப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வரு
கின்றன. சிவாலயங்களில் தேர் திரு
விழாக்கள் சிறப்பாக நடத்தப்படுகிள்
றன. இப்படியெல்லாமிருந்தும், திரு
மானின் பெருமைக்கு யாதொரு
குறையும் ஏற்படவில்லை. விஷ்ணு

மூர்த்தியின் ஒன்பதாவது பரிபூரண
அவதாரமாகிய கண்ணன் மக்களின்
இதயத்தைக் கவர்ந்துவிட்டான்.
கோருவத்திலும் பிருந்தாவனத்திலும்
வட மதுரையிலும் எம்பெருமான்
நிகழ்த்திய விழைகள் இவர்களுடைய
உள்ளத்தில் குடி கொண்டு விட்டன.
அம்மம்மா! எத்தனை பாசுரதேவதூதர்
கள்! எத்தனை வீதி நாடகங்கள்! எத்
தனை விதவிதமான வேஷங்கள்! —
ஆம்; முன்னம் நாம் பார்த்ததைக்
காட்டிலும் இப்போது அதிகமாகவே
இருந்தன. கோஷ்டிகளைச் சூழ்ந்து
நின்று வேடிக்கை பார்ப்போரின்
கூட்டமும் ஆரவாரமும் கூட அதிக
மாகவே இருந்தன. பழையாறையைச்
சுற்றிலுமிருந்த கிராமங்களிலிருந்து
புதிய புதிய நாடக கோஷ்டியினர்
வந்து கொண்டேயிருந்தார்கள்.

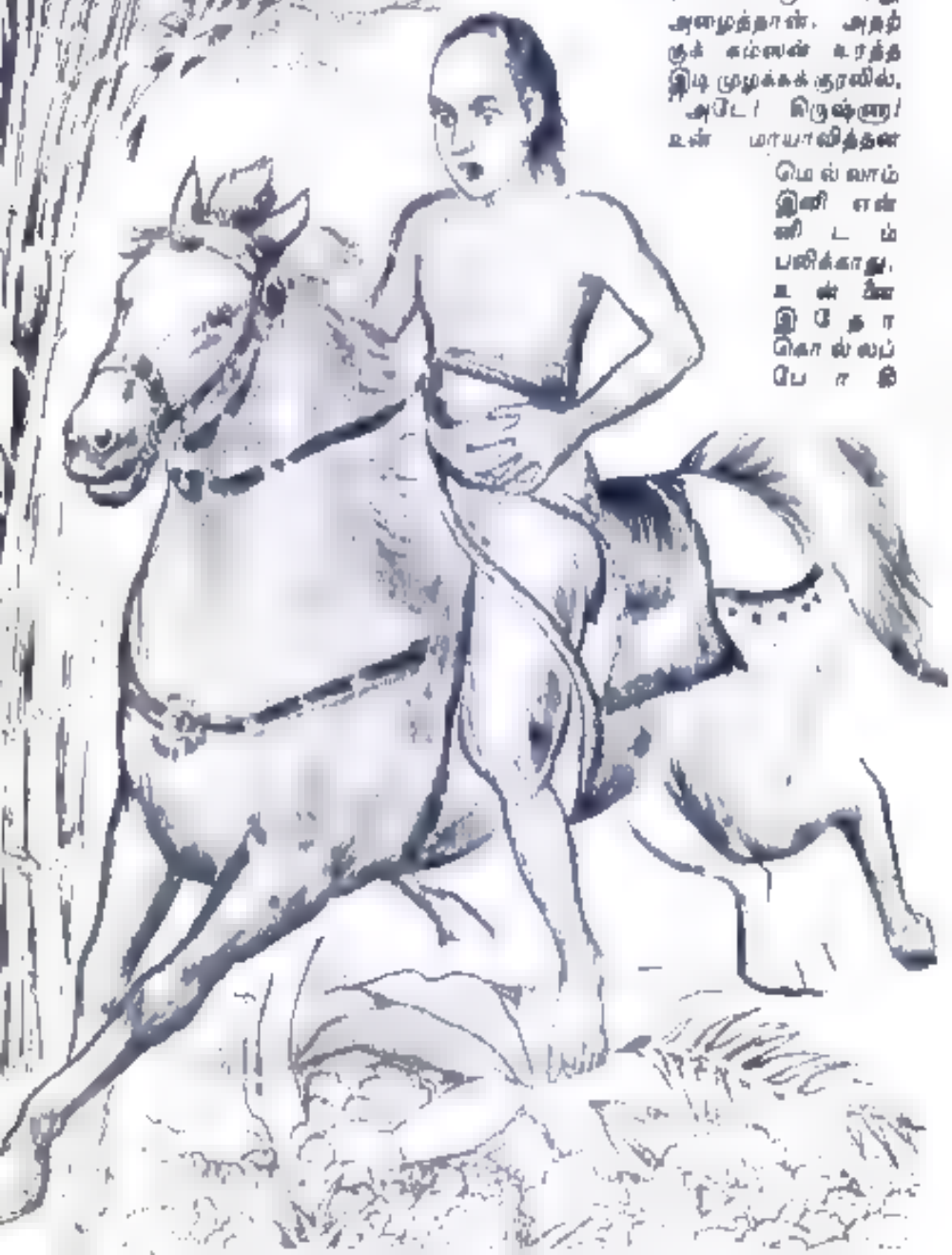
நாடக கோஷ்டி ஒன்றில் வஸு
தேவர், தேவநி, கிருஷ்ணன் பல
ராமன், கம்ஸன் ஆகியவர்கள் வேஷம்
தரித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். பாட்

அமரர்க்குலிகை

மும், கூத்தும், வேஷக்காரர்களின்
பேச்சும் இந்தக் கொஷ்டியில் அதிக
மாயிருந்தபடியால் ஆழ்வார்க்கடி
யான் என்று நின்று கவனித்தான். அப்
போது கிருஷ்ணனுக்கும், கம்ஸனுக்
கும் சம்வாதம் நடந்து கொண்டிருந்
தது. கிருஷ்ணன் வேஷம் பூண்டிருந்த
வன் சிறு பிள்ளை. அவன் மழலைச்
சொல்லினால் கம்ஸன் செய்த குற்றங்
களை எடுத்துக் கூறி, "வா, என்னோடு

சண்டைக்கு!" என்று
அழைத்தான். அதற்
குக் கம்ஸன் உரத்த
இடி முழக்கத்தொலையில்,
அடே! கிருஷ்ணா!
உன் மாயாவித்தன

மெல்லாம்
இனி என்
னிடம்
பணிக்காது,
உன்னை
இதோ
கொல்லப்
போகிறேன்

மணியம்

நேன். உன் அண்ணன் பல
ராமனையும் கொல்லப் போகி
நேன். உன் அப்பன் வன் -
தேவனையும் கொல்லப் போகி
நேன். அதோ நிற்கிறானே, உடம்
பெயல் லாம் சந்தவத்தைக்
குழைத்து நாமமாகப் போட்டுக்
கொண்டு - அந்த வீர வைஷ்ண
வனையும் கொன்றுவிடப் போகி
நேன்! என்று கூறியதும், சுற்றி
யும் நின்றவர்கள் எல்லாரும்
நமது ஆழ்வார்க்கடியானைப்
பார்த்துச் சிரிக்கத் தொடங்கி
னார்கள். திருஷ்ணன் பலராமன்

வேஷம் போட்டிருந்தவர்கள் கூட
அவனை நோக்கினார்கள். கூட்டத்தில்
பலர் அவனை நெருங்கிவந்து துழ்த்து
கொண்டு 'கெக்கெக்கே' என்று சிரிக்க
வும் கேனி செய்யவும் ஆரம்பித்தா
ர்கள்.

திருமலை நம்பிக்குக் கோபம் பிர
மாதமாக வந்தது. எகவிலிருந்த தடி
னையச் சுழற்றி அக்கூட்டத்திலிருந்தவர்
களை ஒரு கை பார்த்துவிடலாமா
என்று எண்ணினான். முக்கியமாக,
அந்தக் கம்ஸனுடைய தலையில் ஒரு
போடு போட விரும்பினான். ஆனால்
கம்ஸனுடைய தலையில் அடிப்பதில்
பயனில்லை. ஏனெனில் அவனுடைய
சொந்த முகத்தை மறைத்துக்
கொண்டு மரத்தினால் செய்து கோர
மான மீசையும் கோரைப் பற்களும்
வைத்து வரினத்தினால் எழுதியிருந்த
பொய்த்தலையைக் கம்ஸவேடக்காரன்
வைத்திருந்தான். மொத்தத்தில் இவ்
வளவு பெரிய கூட்டத்திலே தடினைய
உபயோகிப்பது நல்லதல்ல என்று திரு
மலை தீர்மானித்து அய்விடத்தைவிட்டு
தழுவிச் சென்றான். அந்தக் கம்ஸனு
டைய குரல், - வேண்டுமென்று
பெருங் குரலில் அவன் கத்தியபோதி
லும் - எங்கேயோ கேட்ட குரலாக
ஆழ்வார்க்கடியானுக்குத் தோன்றி
யது. அது எங்கே கேட்ட குரல் என்று
யோசித்துக் கொண்டே அவன் விதி
போடு துந்தான்.

ஐனங்களின் குதூகலத்தில் நிம
ரென்று ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது.
போகப் போக, மக்களின் உற்சாகக்
குறைவு தெளிவாகப் புலப்பட்டது.

இது என்ன? நிமரென்று ஏன் இந்த
மாறுதல்? ஐனக் கூட்டம் ஏன் இவ்
வளவு விரைவாகக் கலைந்து கொள்
டிருக்கிறது? வரத்திய முழக்கங்களும்
ஆடல் பாடல் சத்தங்களும் நின்றுவிட்
டன...! அதற்குப் பதிலாக ஐனங்கள்
விதி ஓரங்களில் ஒதுங்கிச் சிறு சிறு
கும்பலாக நின்று என்ன இரகசியம்
பேசுகிறார்கள்? பேசிவிட்டு, ஏன்
விரைந்து நடக்கிறார்கள்? விட்டுக் கதவு
கள் ஏன் தடால் தடால் என்று சாந்
தப்படுகின்றன?

இதோ காரணம் தெரிகிறது. குந்
தனவப் பிராட்டிக்குக் கூட உடல் நடுக்
கத்தை உண்டு பண்ணிய பறை முழக்க
மும், ஒற்றைப் பிடித்துக் கொடுப்
பது பற்றிய அகறகவலும் தான்
காரணம்.

இத்தப் பறை முழக்கம் அவ்வளவு
தூரம் திருவிழாக் கொண்டாட்டத்
துக்காகக் கூடியிருந்த மக்களின் குதூ
கலத்தைப் பாழ்படுத்திவிட்டது. தனி
யாகப் போகிறவர்களை மற்றவர்கள்
உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு போனா
ர்கள்! தெரியாதவேற்று முகங்களையெல்
லாம் சந்தேகத்துடன் பார்த்தார்கள்.
ஆழ்வார்க்கடியானைக் கூடச் சிலர்
அய்விதம் ஐயப்பாடு உள்ள பார்வை
புடன் பார்த்துவிட்டு அவசரமாக
மேலே சென்றார்கள்.

இதன் காரணத்தைத் திருமலை
ணகித்து அறிந்து கொண்டான். அது
மட்டும் அல்ல. ஐனங்கள் சிறு சிறு
கும்பலாக விதி ஓரங்களில் நின்று
பேசுவது என்னவென்பதும் அவ
னுக்கு ஒருவாறு ஊகத்தினால் தெரிந்

திருத்தது. காதிஸ் விழுந்த சிற்சில வார்த்தைகளினால் அது உறுதியாகிற்று.

பழுவேட்டரைவர்களின் கொடுங் கோல் ஆட்சியைப் பற்றியே அந்த ஐனங்கள் பேசினார்கள். பழையாறை நகர மாத்திருக்கும் சுற்றுப்புறத்துக் கிராமவாசிகளுக்கும் பழுவேட்டரைவர்களின் பேரில் கோபம் இருப்பது இயற்கைதான்.

"பழையாறை நகர்ச் சுத்தரகோழரை யாவரொப்பார்கள் இத்தொன் னிவந்தே!"

என்று கவிவாணர்களினால் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட சக்கரவர்த்தி யைப் பழையாறையிலிருந்து அவர்கள் தஞ்சைக்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் அல்லவா? அதுமுதல் பழையாறையின் சிறப்பு நாளுக்கு நாள் குறைவுபட்டு வருகிறதல்லவா? இன்றைக்கு இந்தக் கிருஷ்ண ஜயந்தி விழாவன்று சக்கரவர்த்தி மட்டும் இத்தகரில் இருந்தால், இன்னும் எவ்வளவு கோலாகலமாக இருக்கும்? என்னன் கதை சம்பந்தமான வேடம் புனைந்து வரும் நாடக கோஷ்டிகள் எல்லாம் நகரத் தின் வீதிகளில் சுற்றிவிட்டுச் சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை முற்றத்திற் வந்து கூடும் அல்லவா? நடிக்களுக்கும் பாட்டில் வல்லவர்களுக்கும் பாணர்களுக்கும் பாடினிகளுக்கும் புலவர்களுக்கும் சக்கரவர்த்தி வெகுமதிகள் அளிப்பார் அல்லவா? சோழ நாடே பழையாறைக்குத் திரண்டு வந்துவிட்டது என்று கூறும்படி ஜனத் திரள் சேர்த்திருக்கும் அல்லவா? கடை எண்ணிகளில் வியாபாரம் இதைவிட நூறு மடங்கு அதிகம் நடந்திருக்கும் அல்லவா? இரவு நத்திபுர விண்ணகரக் கோவிலிலிருந்து வேணு கோபால் சுவாமி புறப்பட்டு விதிவலம் வரும்போது எவ்வளவு மேளமும் தாளமும் ஆட்டமும் பாட்டமும் சிலம்ப விளையாட்டுக்களும் கத்திச் சண்டைகளும் திமிலோகப்படும்?

அவ்வளவும் 'இந்தப் பழுவேட் டரைவர்களினால் இல்லாமற் போய் விட்டது.

இதைத் தவிர இன்னொரு பெரும் குறையும் பழையாறை மக்களின் உள்ளங்களில் குடி கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய கண்ணுக்குக் கண்ணு இளவரசர் அருள்மொழிவர்மர் கடல் கடந்து சென்று இலங்கைத் தீவில் போர் புரிந்து வருகிறார். பழையாறையின் தாது படை வீட்டுப் பகுதி களையும் சேர்ந்த பதினாயிரம் வீரர்கள் இளவரசர் தலைமையில் சூழ நாடு சென்றிருக்கிறார்கள். காடும் மலையும் திறைந்த அந்த நாட்டில் தமிழகத்தின் மாளத்தையும் வீரப் பண்பையும் நிலை நாட்டுவதற்காக அவர்கள் போர் புரிந்து வருகிறார்கள். கொடும்பாளூர் இளங்கோ அந்த சூழ நாட்டுக்குப் படை யெடுத்துச் சென்று போர்க்களத் தின் முன்னணியில் நின்று, மாார்பில் வேலைத்தாங்கியவரை விடவில்லையா? எஞ்சியிருந்த சோழ வீரர்கள் அத்தனை பேரும் இறுதியைப் போரிட்டு மடிய விட்டீயா? அப்படி இறந்தவர்களின் ஆவிகள் அமைதியுறும் பொருட்டு மீண்டும் புலிக்கொடியின் வெற்றியை அந்த சூழத் தீவில் தலைநாட்டுவதற் காகவே இளவரசர் அருள்மொழித் தேவர் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய தலைமையில் போரிடும் நம் வீரர்க ளுக்கு இந்தப் பழுவேட்டரைவர்கள் உணவும் துணியும் பணமும் ஆயுதமும் அனுப்ப மறுக்கிறார்களாமே? இது என்ன அதியாயம்? இப்படி உண்டா? நஞ்சாஜரிக் கோட்டையில் உள்ள தாளியக் களஞ்சியங்களில் ஏராளமாக நெல்லை நிரப்பி வைத்திருக்கிறார்களே? அவ்வளவும் என்னத்திற்கு? நூறு ஆண்டு காலமாக அரண்மனைப் பொக்கிஷங்களில் சேர்த்திருக்கும் பணத்தான் எதற்கு? இந்தச் சமயத் தில் நம்முள்ள யவீரர்களுக்குப் பயன்படாத நன்மும் தாளியமும் என்னத் திற்கு? எல்லாவற்றையும் இந்தப் பழுவேட்டரைவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? சாகும்போது யம லோகத்திற்குத் தங்களுடன் கொண்டு போகப் போகிறார்களா...?

இப்படி யெல்லாம் சில காலமாக வே சோழநாட்டு மக்கள் முணுமுணுத்

உ உலகில் உயர் வட்டம் சக்கரா உ

உயர் வகுப்பினர் பாராட்டும்
தேநீர்ச் செல்லம் சக்கரா உ.
சொகுசான சுவைமண, தி-
குணங்களின் முழுமை
வட்டம். தேநீரிலே
சுக போகத்தின் உயர்
வட்டம்: சக்கரா உ.

உயர் வட்ட ரசிகர்களுக்கு
உயர் வளமுள்ள தேயிலை

சக்கரா உ

பட்டா டி லிமிடெட்
உலகமேயே புகழ்பெரிய உற்பத்தி.

விஸ்ப்ரம்

93 டயபடிக் உணவு

நீரிழிவுக்காரர்களுக்கென்றே பிரத்யோகமாக
வடிவமைக்கப்பட்டது.

சோர்வை நீக்கி, சக்தியை தோடுத்து
தேம்பை ஊட்டுகின்றது.

கொழுப்புச் சத்து சிறிதும் இல்லாதது.

முழுவதும் தானிய, பருப்பு வகைகளால் ஆனது.

செயற்கை வண்ணமோ, மணமோ, நுகியோ
சேர்க்கப்படாதது இயற்கை தந்த பாதுகாப்புடன்
அளிக்கப்படுகிறது.

ஸ்பெஷலிஸ்ட், சந்தாமணி, தீவிரச் சிகிச்சை மருத்துவ கடைகளிலும், டிபார்ட்மெண்ட் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

துக் கொண்டிருந்தது திருமலை. நம்பிக்குத் தெரிந்திருந்த விஷயத்தான். அதிலும், பழையபாறை மக்களுக்கு இது விஷயமாகக் கோபம் அதிகமாக இருப்பதும் இயற்கையே? சமீப நாட்டுப் போர்க்களத்துக்குச் சென்றிருக்கும் பதினாயிரம் வீரர்களின் பெண்டு பிள்ளைகளும் உற்றார் உறவினரும் இந்த மாநகரில் இன்னும் வசித்து வருகிறார்கள் அல்லவா?

ஆகவே, பழுவேட்டரையர்களின் கட்டளை ஏன் பேரில், குற்றம் செய்து விட்ட ஒற்றனைப் பற்றிப் பறை முழங்கி அதை கூவியதைப் பறை யாறை மக்கள் விரும்பவில்லை. பழுவேட்டரையர்கள் மீது தங்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதற்கு அது ஒரு காரணமாயிற்று. ஒற்றனும் ஒற்றன்! எந்த நாட்டிலிருந்து ஒற்றன் இங்கே வந்துவிடப் போகிறான்! குமரி முனைவிலிருந்து வட பெண்டை வளரவிய்தான் புலிக் கொடி பறந்து வருகிறதே! ஒற்றனை அனுப்பும்படியாக வேற்றரசன் யார் அவ்வளவு பலசாலியாக இருக்கிறான்? இத்தப் பழுவேட்டரையர்களுக்குப் பிடிக்காதவன் யாராவது இருந்தால் அவன் பேரில் ஒற்றன் என்று குற்றம் சாட்டி வேலை தீர்த்து விடுவார்கள்! அல்லது பாதாளச்சிகிற வில் தன்னி விடுவார்கள்....! இருந்தாலும் நமக்கென்னத்துக்கு வம்பு? அதிகாரம் அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது! நியாயம் அநியாயம் எதுவேனும் மாணலும் செய்வார்கள்! ஒற்றன் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிவிட்டால், ஊர்ப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கூடக் கேட்க வேண்டியதில்லை அல்லவா...?

இப்படியெல்லாம் பழையபாறை மக்கள் மனத்தில் நிலைத்ததையும் வாயினால் முணுமுணுத்ததையும் ஒரு வருக்கொருவர் மெல்லிய குரலில் பேசிக் கொண்டதையும் ஆழ்வார்க்கடியான் செவிய் புலன் வழியாகவும் மதி ஊகத்தினாலும் தெரிந்து கொண்டான்.

இவ்வாறு மக்களின் மனத்தில் புதைந்து வரும் அதிருப்தி எதில் போய் முடியப் போகிறதோ என்று சிந்தித்துக் கொண்டே குத்தவை தேவியின் மாளிகையை அடைந்தான்.

ழுவார்க்கடியானிடம் உலக நடப்பைக் குறித்துப் பேசுவதில் இளைப்பிராட்டிக்கு எப்போதும் விரும்பம் உண்டு. நாடு நகரமெல்லாம்

திரிந்து அவன் ஆங்காங்கு நடக்கும் திகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருவான். அதையெல்லாம் அறிந்து கொண்டவன். அனைத்தெல்லாம் அறிந்து கொண்டவன். அவன் தேடிச் கொண்டு வந்து பாடிக்காட்டும் ஆழ்வார்பாசுரங்களைக் கேட்பதிலும் இளைப்பிராட்டிக்குப் பிரியம் உண்டு. ஆகையால் திருமலை நம்பி எப்போது வந்தாலும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்பான். முக மலர்ச்சியுடன் அவனிடம் யோகசேமங்களைப் பற்றி விசாரிப்பான்.

ஆனால் இன்றைக்கு இளவரசியின் முகபாவத்திலும் பேச்சிலும் சிறிது மாறுதல் தோன்றியதை ஆழ்வார்க்கடியான் கண்டான். மனது எங்கேயோ எதிவேயோ ஈடுபட்டிருப்பதைக் காட்டும் முகபாவம்: பேச்சில் இயற்கைக்கு மாறான ஒரு பரபரப்பு! கொஞ்சம் தடுமாற்றம்..

“திருமலை! என்ன விசேஷம்? எங்கே வந்தாய்?” என்று குத்தவை கேட்டான்.

“விசேஷம் ஒன்றுமில்லை, நாயே! வழக்கம் போல் தாங்கள் உலக நடப்பைக் குறித்து விசாரிப்பதற்கு, வரச் சொன்னதாக நினைத்துக் கொண்டு வந்தேன். மன்னிக்க வேண்டும். போய் வருகிறேன்.”

“இல்லை. இல்லை! கொஞ்சம் இருந்து விட்டுப் போ! நான்தான் உன்னை வரும்படி சொன்னேன்...”

“நாயே! சொல்ல மறந்துவிட்டேன்! சற்றுமுன் பெரிய பிராட்டியின் சத்திதில் இருந்தேன். தங்களிடம் ஏதோ முக்கியமான செய்தி சொல்ல வேண்டுமாம். தங்களை வரும்படி சொல்லச் சொன்னார்கள்....”

“ஆகட்டும்; நானும் போகத்தான் எண்ணியிருக்கிறேன். நீ இத்தப் பிரயாணத்தில் எங்கெங்கே போயிருந்தாய்? அதைச் சொல்ல!”

“தென்குமரியிலிருந்து வட வேங்கடம் வளையில் போயிருந்தேன்.”

மணியம்.

"போன இடங்களில் துணைகள் என்ன பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்?"

"சோழ குல மன்னர் குலத்தின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் சில காலத்தில் வடக்கே சங்கா நதி வளையிலும், ஹிமோத்ஸி வளையிலும் சோழ மகாராஜ்யம் பரவி விடும் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்...."

"அப்பறம்?"

"பழுவேட்டையர்களின் வீரப் பிரதாபங்களைப் பற்றியும் பாராட்டிப் பேசுகிறார்கள். சோழ காம்ராஜ்யம் இவ்வளவு உன்னத நிலைமையை அடைந்ததற்குக் காரணமே பழுவூர்ச் சிற்றரசர்களின்...."

"போதும், இன்னும் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?"

"தங்களுடைய சகோதரர்கள் இருவரையும் பற்றி ஆசையோடு பேசிக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் மீது குடி

மக்களுக்கு இருக்கும் அன்பையும் ஆதரவையும் சொல்லி முடியாது."

"அதில் ஒன்றும் லியப்பில்லைதான்! இன்னும் ஏதேனும் பேச்சு உண்டா?"

"சோழ மகா சக்கர வர்த்தினின் திருக்குமாரிக்கு ஏன் இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை யென்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். என்னைக் கூடப் பலரும் கேட்டார்கள்...."

"ஐ என்ன மறுமொழி சொன்னாய்?"

"எங்கள் இளைய பிராட்டியை மணந்து கொள்ளத் தகுதி வாய்ந்த அரச குமாரன் இன்னும் இந்தப் பூவுலகில் பிறக்கவில்லை என்று சொன்னேன்...."

"அழகாரிடுக்கிறது! இனிமேல் அப்படிப் பிறக்க

வேண்டுமாக்கும்! அவன் பிறந்து கல்யாண வயதை அடைவதற்கு முன்பு ஓர்நாள் கிழப்பாட்டி ஆய்விடுவேன்! என் விஷயம் இருக்கட்டும் திருமகா! வேறு ஏதாவது பேச்சு உண்டா?"

"ஏன் இல்லை? சிவஞான போதி கவராகப் போவதாய்க் சொல்லிக் கொண்டிருந்த மதுராந்தகத் தேவர் திடீரென்று கனியானைச் செய்து கொண்டதைப் பற்றிப் பலரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்...."

"உன் அருமைச் சகோதரி....
ஆண்டாளைப் போன்ற பக்த சிரோ
மணி ஆகப் போவதாகச் சொல்
லிக் கொண்டிருந்தாயே.... அவன்
இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறான்?"

"அவனுக்கு என்ன குறைவு
தாயே! பெரியபழுவேட்டையாரின்
அரண்மனையில் சர்வாதிகாரினி
யாக ஆட்சி செலுத்தி வருகி
ருன்...."

"பழுவேட்டையாரின் அரண்
மனையில் மட்டும்தானா? இந்தச்
சோழராஜ்யத்துக்கே அவள்தான்
சர்வாதிகாரினி என்றல்லவா
கேள்விப்பட்டேன்....!"

"அப்படியும் சிலர் பேசிக் கொண்டிருக்க
தாயே! ஆனால் அவளை விட்டுத் தள்ளுங்கள். இந்த
நல்ல தாளில் அவளுடைய பேச்சு எதற்கு? தாங்கள்

'ஆண்டான்' பெயரைக்
குறிப்பிட்டதால், எனக்கு
ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது.
ஓ வில்லிபுத்தாருக்குப்
போயிருந்தேன். மட்டா
பிரான் விஷ்ணு சித்தரின்

பாடல்கள் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டேன், இதைக் கேளுங்கள், அம்மா! கண்ணன் பிறந்த திருநாளைப் பற்றிய பாடல்:—

‘வண்ண மாடங்கள் சூழ்நிலை
கோட்டியூர்
கண்ணன் தேசவன் நம்பி பிறந்தினில்
என்னென் கண்ணம் எதிர் எதிர்
தூவிடக்
கண்ணன் முற்றம் கலத்தன குயிற்றே!
ஓடுவார் விழுவார் உகத்தாவிப்பார்
நாடுவார் நம்பிரான் எங்குற்றான்
என்பார்
பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்ட
நின்று
ஆடுவார்களும் ஆயிற்று
ஆயப்பாடியே!’

இன்றைக்கு நம் பழையபறை நகரமும் -ஆயர்பாடி போலவே ஒரே குதூகலமாயிருக்கிறது, தாயே!

“குதூகலமாயிருக்கிறது சரிதான்; ஆனால் சற்று முன்னால் வேறொரு விதமான பறை கொட்டிற்றே, அது என்ன திருமலை?”

இந்தக் கேள்விக் காகவே ஆழ்வார்க்கடியான் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“யாரோ ஒற்றனும்! தப்பித்துக் கொண்டானும்! அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்களாம்! அதையெல்லாம் பற்றி நான் என்ன கண்டேன், தாயே!”

“உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா?

யாராவிருக்கும் என்பது பற்றிச் சந்தேகம் கூட இல்லையா?”

“மனத்தில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசுவது அபாயம். தெரு வீதியில் நான் நடந்து வந்தபோது என்னைக் கூடச் சிலர் முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு போனார்கள். என்னை யாரேனும் பிடித்துக் கொண்டு போய்ப் பாதாளச் சிறையில் போட்டுவிட்டால்....?”

“உன்னைப் பிடிப்பதற்குத் தலையில் கொம்பு முளைத்தவர்களா இருக்க வேண்டும்! உன் மனத்தில் தோன்றியதை என்னிடம் சொல்லலாம் என்றால் சொல்! நான் உன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவேன் என்ற எண்ணம் இல்லையே?”

“கெஷ்ஷா! கெஷ்ஷா! அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, வீர நாராயணபுரத்தில் ஒரு வீர வாலிபனைப் பார்த்தேன். அவன் தஞ்சாவூர் போகிறதாகச் சொன்னான். எதற்காக வென்று கொல்லவில்லை, என்னைப் பல கேள்விகள் கேட்டான்....”

குந்தவை பரபரப்புடன் “அவன் எப்படியிருந்தான்?” என்றான்.

“பெரிய சூலத்தில் பிறந்தவனைப் போல் காணப்பட்டான். முகம் களை யாயிருந்தது. ஊக்கமும் உள்வனியும் கொண்டவன் என்று தெரிந்தது....”

“உன்னிடம் என்ன கேட்டான்?”

“சக்கரவர்த்தியின் உடல் நிலைமையைப் பற்றிக் கேட்டான். அடுத்தபடி பட்டத்துக்கு வர வேண்டியவரைப் பற்றிக் கேட்டான், இவங்களைச் சென்றிருக்கும் இளவரசரைப் பற்றிக் கேட்டான், பிற்பாடு, குடந்தை ஜோதிடரிடமும் அதே கேள்விகளைக் கேட்டதாக அறிந்தேன்....”

“ஆகா! குடந்தை ஜோதிடர் வீட்டுக்கு அவன் வந்திருந்தானா?”

“இப்போது ஞாபகம் வருகிறது. தாங்கள் ஜோதிடரின் வீட்டில் இருந்த போதே அவன் தடபுடல் செய்து கொண்டு உள்ளே வந்துவிட்டானாம். நல்லவேளையாகத் தங்களை அவன் தெரிந்து கொள்ளவில்லையாம்....!”

“நான் நினைத்தது சரியாய்ப் போயிற்று....”

“என்ன தாயே நினைத்தீர்கள்?”

“அந்த முரட்டு வாலிபனுக்குக் சிக்

கிரம் ஏதாவது ஆபத்து வரலாம் என்று நினைத்தேன்....

"தாய்கள் நினைத்தது சரிதான். அவன்தான் ஒற்றன் என்று சத்தேகிக்கிறேன். அவனைப் பிடிப்பதற்குத் தான் பழுவேட்டை ஊரவர்கள் பரிக கொடுப்பதாகப் பவறுபடித்திருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது."

"திருமலை! எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?"

"கட்டளையிடுங்கள் தாயே!"

"அந்த வாலிபனை நீ எப்போதாவது பார்க்க நேர்ந்தாய்...."

"பிடித்துக் கொடுத்துப் பரிக பெறுக கொள்ளட்டுமா?"

"வேண்டாம், வேண்டாம்! என் னிடம் அழைத்துக் கொண்டு வா! அவனிடம் எனக்கு முக்கியமான காரியம் ஒன்று இருக்கிறது!"

ஆழ்வார்க்கடியான் அநிசயம் அடைத்தவனைப் போல் சிறிது நேரம் குத்தவைப் பிராட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். பின்னர், "அதற்கு அவசியம் ஏற்படாது. தாயே! நான் அவனைத் தேடிப் பிடித்து வர அவசியம் நேராது. அவனே தங்களைத் தேடிக் கொண்டு வந்து சேர்வான்!" என்றான்.

அத்தியாயம் 47

சகான சிவ பட்டர்

ஆழ்வார்க்கடியான் அரளிளங் குமாரியைப் பார்த்துவிட்டு, அவனுடைய தலைமயூர் சகான சிவ பட்டரின் வீட்டுக்குச் சென்றான்.

அவருடைய வீடு வடமேற்றனி சிவன் கோயிலுக்கு மிக அருகில் இருந்தது. அரண்மனையிலிருந்து அரைக் காத தாரம் இருக்கும் கோழ மாலிகையில் இருந்து வடமேற்றனி ஆலவத்துக்குப் போனால், பழையாறு நகரின் விக்கிராணத்தையும் அதன் மற்றச் சிறப்புக்களையும் ஒருவாறு அறியலாம்.

குறியுணர்வுபற்றிக்கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு அடங்கி விட்டன என்பதை ஆழ்வார்க்கடியான் பார்த்துக் கொண்டு போனான். வீட்டுப்பகுதிகளில் வழியாகச் சென்ற போது ஸ்திரீகள் அங்கங்கே வீட்டு ஓரங்களில் கூடி நின்று கோபமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டு போனான். அந்த ஸ்திரீகள் அனைவரும் தத்தம் கணவர்கள் அல்லது புதல்வர்களின் கழுத்தில் வஞ்சிப்பூமாலை அணிந்து உற்சாகமாக நழந்துப் போரி முனைக்கு அணுப்பியலர்கள். நானு நிகைகளிலும் கோழ வசனங்கள் நடத்திய வீரப் போர்களில் யாராவது ஒரு வீரன் அந்த

ஒய்வொரு வீட்டிலிருந்தும் சென்று வீர சோர்க்கை அடையாமலிருந்தது கிடைபாது. அப்படிப்பட்ட பெண்கள் இப்போது அதிருப்தியுடன் முணுமுணுத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத் திருமலையப்பன் பார்த்தான். இதெல்லாம் என்ன விபரீதத்தில் போய் முடிவிறதோ என்று கவலைப் பட்டுக் கொண்டே சென்றான்.

வடமேற்றனி கோயிலு அவன் அடைந்தபோது நன்றாக இருட்டிவிட்டது. அப்பரி பெருமானால் பாடப் பெற்ற கோயில் இதுதான். அந்த மகா ஹுடைய காலத்தில் இக்கோயிலைச் சுற்றிச் சேணர்கள் செயற்கைக்குன்று களை எடுத்து, அந்தக் குன்றுகளில் முழைகளை அமைத்திருந்தார்கள். அப்படி ஏற்பட்ட செயற்கை மலைக்குகைகளில் திகம்பர சேணர்கள் உட்கார்த்து நலம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதை நமக்கு ஞாபகப் படுத்துவதற்காக இன்றைக்கும் பழையாறைக்கு அருகில் முழையூர் என்று ஓர் ஊர் இருக்கிறது.

அப்பர் பெருமான் பழையாறை ஸ்தல மகிமையைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தபோது சேணர்களின் முழைகள் சிவன் கோயிலு அடியோடு மறைத்திருந்தன. இதை ஆதம் ஞானத்தினால்

அறிந்த அப்பர் மனம் வருந்தினார். பலவயர்களின் பிரதிநிதியாக அச் சமயம் சோழநாட்டைப் பரிபாலித்து வந்த சிற்றரசனிடம் முறைபிட்டார். அரசன் அந்தச் செயற்கை முறை களில் ஒரு பகுதியை இடித்து அப்புறப் படுத்தினான். உள்ளே சிறிய சிவன் கோயில் இருப்பது தெரிந்தது. அப்பர் பரவசமடைந்து பாடினார்.

அந்தக் கோயில் பிற்பாடு சோழ மன்னர்களால் சிறப்படைந்து சுற்றளி யாகக் கட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்ன மும் கோயிலைச் சுற்றிலும் முறைகள் நுழந்து பிராகாரச் சுவர்போல் அமைத் திருந்தன. கோயிலுக்குள் பிரவேசிப் பதற்குக் கோபுர வாசல் ஒன்றுதான் இருந்தது. வேறு வாசலை கிடையாது. கோபுர வாசல் வழியாகக் கோயில் பிராகாரத்துக்குள் சென்று, சசான சிவபட்டரின் விட்டைச் சுலபமாக அடைவலாம். இவ்வாவிட்டால் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு போக வேண் டும்.

இப்படித் தன் தமையனாரின் விட் டைக் குறுக்கு வழியில் அடைவதற் காகத் திருமலை கோபுர வாசலுக்குள் நுழைந்தான். உள்ளே கவாமி சுற்றிநி யில் சில அடியார்கள் திற்பது தெரிந் தது. அவர்கள் கிருஷ்ணனைப் போல வும் பட்டாமரைப் போலவும் வேஷத் தரித்து வந்த கோஷ்டியாரி என்று தோன்றியது. "ஆகா! இவர்கள் எங்கே இங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்!" என்று அவன் எண்ணமிடுவதற்குள், சசான சிவ பட்டர் கோயிலுக்குள்ளே யிருந்து அவசரமாக வெளியேறி வத் தார். அப்போதுதான் கோபுர வாச லுக்குள் நுழைந்திருந்த திருமலையின் கையைப் பிடித்துப் பரபரவென்று வெளியில் இழுத்துச் சென்றார்.

"அண்ணா! இது என்ன?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

"கொல்லுகிறேன் திருமலை! இனி மேல் நம்முடைய சுறவெய்வாங்கோவி லுக்கு வெளியே இருக்கட்டும். நீ பதிதன்; சிவ நித்தனை செ ய் யு ம் சமயப் பிரஷ்டன்; இந்தச் சிவாலயத் திற்குள் நீ அடிபெடுத்து வைவாதே! தெரிகிறதா? நானும் எத்தனையோ பொறுத்திருந்தேன். இன்றைக்குப்

பெரிய மகாராணியின் முன்னால் நீ பேசியதை என்னால் சகிக்க முடிய வில்லை. விட்டுக்கு வேண்டுமானால் வந்து உன் பெரிய வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டுபோ! ஆனால் கோவிலுக்குள் அடி எடுத்து வைக்காதே! அடி வைத் தால் தான் சண்டைகலர நாலனார் ஆகி விடுவேன்!"

இவ்வாறு சொல்லி சசான சிவ பட்டர் திருமலையின் கழுத்தைப் பிடித்து ஒரு தன்னாத தள்ளிவிட்டு, கோயில் கதவைப் படார் என்று சாத் தினார். "அண்ணா! அண்ணா!..." என்று திருமலை ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்ததை ஒருகணமும் காது கொடுத்துக் கேட் காமல் கோயில் கதவை உட்புறம் தாவிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்.

"ஓகோ! அப்படியா சமாசாரம்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் முணு முணுத்துக் கொண்டான். சற்று தேரம் அங்கேயே நின்றான். பிறகு, அச்சிவனார் கோயிலை, சமணர் முறை கள் உள்பட, இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். வலப்புறமாய்ச் சென் றால் பிரதட்சினம் செய்ததாகி விடும் என்று வேண்டுமென்றே இடதுபுற மாகச் சுற்றி வந்தான். வட்ட வடிவ மாக அமைத்திருந்த செய்குன்று களில் சமணர் முறை வாசல்கள் எல் லாம் நன்கு அடைக்கப்பட்டிருப்ப னைப்பார்த்தான். பின்னர், சசான சிவ பட்டரின் விடு சென்றான். வேடிக்கை வேடிக்கையாகப் பேசும் திருமலையிடம் பட்டரின் மனையானுக்கு மிக்க பிரியம். அந்த அம்மாளிடம் வழக்கத்தை விட வேடிக்கையாகப் பேசி, வயிறு நிறை யச் சிவன் கோயில் பிரகாரத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, வாசல்திண்ணையில் வந்து படுத்தான்.

முதல் தான் குடமுருட்டி நதிக்கரை யோடு வந்தபோது அவன் கண்ட காட்சி ஒன்று திணுவு வந்தது.

அவனுக்கு எதிர்த் திசையில் சில குதிரைகள் வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டுப் பக்கத்தில் அடர்த்தியாக இருந்த மூங்கில் புதர்களுக்குப் பின் னால் மறைந்து கொண்டு நின்றன.

முதலில் வந்த குதிரை தறிகெட்டு ஓடி வருவது போல் ஓடி வந்தது. அது சொட்டச் சொட்ட நனைந்திருந்தது.

வியர்வையினால், நதி வெள்வத்தில் முழுவி வந்ததினாலா என்று தெரிவ வில்லை. அக் குதி னர வி ல் பேரில் ஒரு சிறு பிள்ளை உட்கார்ந்திருந்தான். அவனைக் குதிரையோடு சேர்த்துக் கட்டியிருந்தது. அந்தப் பிள்ளையில் முகத்தில் பிதியும், அத்துடன் ஒர் சறுதியும் சேர்ந்து காணப்பட்டன. சறுதியும் பிள்ளை இன்னும் தாடித்து குதிரைகள் வந்தன. அவற்றின் மீது போல் பிடித்த வீரர்கள் வந்தார்கள். சிக்கிரத்தில் பிடித்து விடுவார்கள் என்று சொல்லியது. அவர்களில் ஒரு வன் தன் னு டைய வெவையுநத் தைத் தலைக்கு மேலே தூக்கிப் பிடித்து மூன்றால் வந்த குதிரையோடு எறிவதற்குக் குறி பார்த்தான். இவ் னொருவன் அதைத் தடுத்தான்.

அச்சமயத்தில் அந்தப் பிள்ளை அடர்ந்த மூங்கில் புதர்களுக்குக் கீழே போக வேண்டியிருந்தது. சற் று வளைந்து தாழ்ந்திருந்த மூங்கில் மரக் கிளை ஒன்று அவனுடைய தலை பங்கில் சிக்கிக் கொண்டது. குதிரை மூன்றை இழுக்கவும் அந்தப் பிள்ளையின் கதி என்ன ஆகுமோ என்று இருந்த நிலை யில் பிள்ளை வந்தவர்கள் அக்குதி ரையை வந்து பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

குதிரை மீது வைத்துக் கட்டியிருந்த பிள்ளையைப்பார்த்துவிடப்படும்தினைப் புழக்கோபமும் அடைந்தார்கள். ஏதோ அவனைக்கேட்டார்கள். அவன் தட்டுத் தடுமாறி யறுமொழி சொன்னான். விவரமாக ஆழ்வார்க்கடியான் கூறவில் லிழலில்லை. "அவன் எங்கே?" "அவன் எங்கே?" என்று அடிக்கடி பலமுறை கேட்ட கேள்வி கூறில் விழுந்தது. அந்த இளம்பிள்ளை "ஆற்றோடு போய் விட்டான்!" "வெள்ளத்தில் விழுந்து விட்டான்!" என்று விடமி அழுது கொண்டிரு சொல்லும்கூறில்விழுந் தது. பிறகு அவ்விரர்கள் அந்தப் னாயினையும் குதிரையையும் தங்க னுடன் அழைத்துக் கொண்டு ஆற்றங் களையோடு போய்விட்டார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தின் பொருள் என்னவென்பது திருமணியப்பனுக்கு அச்சமயம் விளங்கவில்லை. இப்போது கொஞ்சம் விளங்குவதுபோலத்தோன்

றியது.

இதற்கிடையில், அந்த விதி நாடக கோஷ்டியின் நிலையும் அவனுக்கு வந்தது. முக்கியமாக, கர்னல் வேஷம் சித்தி. டாப் பொய்யை முகத்தினால் சொந்த முகத்தை மறைத்துக் கொண் டிருந்தவனில் நடை உடை பாவனை களும், தரலும் திரைவு வந்தன. முன் வர் கேட்டதுபோல் தொனித்த அக்தால் யாருடைய தூய் என்பது பற்றியும் வினாக்கம் ஏற்படத் தொடங்கி யது.

இவ் அரித்த ஜாமபூதையையுடிக் துக் கொண்டு சசான சிவபட்டர் தம் இல்லத்துக்குவந்தார். வாசல்திவ்விலையில் ஆழ்வார்க்கடியான் படுத்துிருப் பதைப் பார்த்தார்.

"திருமண! திருமண!" என்று கோபக் குரலில் கூப்பிட்டார்.

திருமண நல்ல தூக்கத்தில். ஆழ்ந் திருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்தான்.

விடுத் ததனைப் பார்ப்பது என்று சாத்திக் கொண்டு பார்ப்பது என்று போதார் தாதுபனை வியாநுயன் துவர் சசான பிடிக்கிற தோரணையில் பிடி யது அனாதாஸ்தாபகத் திருமணியின் கூறில் விழுந்தது. தன்னைப் பற்றித் தான் சசான என்பதைத் திருமண தெரிந்து கொண்டான்.

கூடையில் எழுந்ததும் சசான சிவ பட்டர் திருமணியில் வந்து, "மறுபடி நாடு கற்ற எப்போது புறப்படுகி டயும்?" என்று கேட்டார்.

"தங்கள் கோபம் தணிந்த பிறகு

புறப்படுவேன். அண்ணா!" என்றான்.

"இனி என்னை 'அண்ணா' என்று கூப்பிட்டாதே. இன்று முதல் நான் உன் தளையனும் அல்ல; நீ என் தம்பியும் அல்ல. தவிர்த்துவேயி; நீசன்; சண்டாளன்....."

பட்டரின் மனைவி திருமலைக்காகப் பரிந்து, "எதற்காக இப்படியெல்லாம் அவளைச் சபிக்கிறீர்கள்! இத்தனை நாளும் சொல்லாததை அவன் இப்போது என்ன புதிதாகச் சொல்லி விட்டான்! உங்களுக்குத்தான் சிவ பக்தி ரொம்ப அதிகமாக முற்றி விட்டது!" என்றான்.

"உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது! அவன் நேற்று பெரிய மகாராணியின் முன்னிலையில் என்னவெல்லாம் சொன்னான், தெரியுமா? 'கடுகாட்டில் சரம்பளையப் பூசிக் கொண்டு திரியும் பரம சிவனுக்குக் கோலில் என்னத்திற்கு!' என்று கேட்டான். என் காதில் சயத்தைக் காய்ச்சி உற்றியது போலிருந்தது. மகாராணி இராத்நிரியெல்லாம் தூங்கவேவில்லை யாம்!"

"இவியோல் அப்படியெல்லாம் பேசமாட்டான். நான் புத்திசொல்லித் திருத்தி விடுகிறேன். அவனிடம் தல்லமார்த்தையாகச் சொன்னால் 'கே' கிறான்!" என்றான்.

"தல்ல வார்த்தையும் ஆயிற்று; பொல்லாத வார்த்தையும் ஆயிற்று. இவன் இராமேசுவரத்துக்கு உடனே போகட்டும். இராமர் பூஜை செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்ட சிவ லிங்கத்தை இவனும் பூஜை செய்து விட்டு வார்டும். ஆதலால் இவனுக்குப் பிராயச்சித்தம். அப்படிச் செய்யும் வளையில் நான் இவன் முகத்திலேயே விழிக்க மாட்டேன்!" என்றார்.

திருமலையின் உதடுகள் துடித்தன. வட்டியுடன் சேர்த்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத்தான். ஆனால் பேசினால் காரியம் கெட்டுவிடும் என்று பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தான்.

பட்டரின் பத்தினி இச்சமயத்தில் மறுபடியும் தடையிட்டு, "அதற்கு என்ன? இராமேசுவரத்துக்குப் போகச்

செல்லுங்கள் போகிறான். அவனுன் நாமும் போகலாம். இத்தனை நாள் அகியும் நமக்குத்தான் சூழ்நிலை நிறக்கவில்லை. பூர்வ ஜன்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தோமோ, என்னவோ...? திருமலை! எல்லாருமாக இராமேசுவரத்துக்குப் போகலாமா?" என்று கேட்டான்.

அவர்கள் இரண்டு பேரையும் சிவ பட்டர் முறைத்துக் கோபமாகப் பார்த்து விட்டுப் போய்விட்டார்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் ஈசான சிவ பட்டர் திரும்பி வந்து திருமலையிடம் சாத்தமாகப் பேசினார்.

"தம்பிரி! 'கோபம் பாபம் சண்டாளம்' என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கோபத்துக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டேன். உனக்கு ஒன்றும் வருத்தம் இல்லையே?" என்றார்.

"இல்லவே இல்லை!" என்று சொன்னான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அப்படியானால் நீ இங்கேயே இரு! உச்சி கால பூஜையை முடித்துக் கொண்டு நான் வந்து விடுகிறேன். உன்னிடம் சிவ முக்கியமான விஷயங்கள் பற்றிச் சொல்லி யோசனைகளைக் வேண்டும். இங்கேயே இருக்கிறாய் அல்லவா? எங்கும் போய்விட மாட்டாயே?" என்றார்.

"எங்கும் போகவில்லை, அண்ணா! தங்களை விட்டு எங்கும் போவதாக உத்தேசமில்லை!" என்றான்.

பட்டர் போய்விட்டார். ஆழ்வார்க்கடியான் தனக்குத்தானே "அப்படியா சமாசாரம்!" என்று சிவ முறை சொல்லிக் கொண்டான். பிறகு அண்ணலிடம்கூடச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் புறப்பட்டான். செய்குன்றுகள் சூழ்ந்த வடமேற்றனிக் கோயிலை இரண்டு மூன்று தடவை சுற்றி வந்தான். அவ்வப்போது ஏதேனும் சத்தம் கேட்டால் உடனே மறைந்து நின்று கொண்டான்.

அவன் எதிர்பார்த்தது வீண்போகவில்லை. சமணர் முறழகளில் ஒன்றின் வாசல் மெதுவாகத் திறந்தது. முதலில் ஈசான சிவ பட்டர் மூன்று பக்கமும் பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்தார். பின்னால்தான் இரு மனிதன் வெளிப்புறப்

இசா

முமாளிகைகள்
பல, வான
ளாவி நின்ற
வீதிவில
கடைசி
மாளிகைஒன்று

பட்டு வந்தான். ஆகா! இவன் யார்?
முகம் தெரியவில்லை. யே? உடல்
அமைப்பைப் பார்த்தால் கம்ஸன்
வேடம் பூண்டிருந்தவன் மாதிரி இருக்
கிறது! யாரா இருக்கும்? இதைக்
கண்டுபிடிக்காமல் விடுவதில்லை.

ஒஹோ! இதற்குத்தானா. இவ்வளவு
கோபதாபம்? மூடுமந்திரம் எல்லாம்!
முண்டியிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரு
வரும் முன்னால் சென்றார்கள். ஆழ்
வார்க்கடியான் ஒதுங்கிப் பதுங்கி
மறைந்து பின் தொடர்ந்தான்.

சிறிது நேரம் நடந்ததும் ஒடைக்
கரையை அடைந்தார்கள். சோழ
மாளிகைகளுக்குப் பின்புறத்தில்
கடைப்போல் பரவி அங்கு மோதிக்
கொண்டிருந்த ஒடைகையத்தான்.
ஆனால் மாளிகைக்கு வெகு தூரம்
மேற்கில் இருந்தது அத்துறை.

ஒடைக் கரையில் அடர்ந்த மரங்கள்
பல இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றின்
பின்னால் ஆழ்வார்க்கடியான் நின்று
இரண்டு நினைவுகளுக்கு நடுவில் தன்னை
நீட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

படகு ஒன்று அங்கில் அங்குப்புண்
டு மிதந்தது. அரண்மனைப் படகு மாதிரி
தோன்றியது. படகுக்காரன் கரை
யில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

பட்டளையும் அவருடன் வந்தவரின்
பும் பார்த்ததும் அவன் படகைக் கரை
யோரமாக இழுத்து நிறுத்தினான்.

இருவரும் படகில் ஏறிக் கொண்
டார்கள். படகு நீரில் போக ஆரம்பி
த்ததும் பட்டருடன் வந்த மனிதன்
கரைப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அவன் முகம் பளிச்சென்று தன்
ரூய்த் தெரிந்தது.

ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு எலிப்பு
ஒன்றும் கண்டாகவில்லை. அவன்
எதிர்பார்த்த மனிதன்தான் அவன்.

வீரநாராயண புரத்திலும் கொள்ளி
டத்துப் படகிலும் சந்தித்த அந்த வீர
வாஸிபன்தான்!

கம்ஸன் வேடம் பூண்டிருந்தவனும்
அவனே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அவர்கள் படகில் ஏறி எங்கே
போகிறார்கள்? — அனதையும் கண்டு
பிடித்துவிட வேண்டியதுதான்! அநா
வது தன்னுடைய ஊகம் சரிதானா
என்று பார்த்துவிட வேண்டும்.

பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. அது சுந்தர
சோழரின் முதன் மந்திரியான அறிஞர்த
பிரம்மராயரின் மாளிகை. முதன்
மந்திரி அறிஞர்நீர் பாண்டிய நாட்
யின் இராஜரீக நிர்வாகத்தைச் செப்
பணிபு அமைப்பதற்காக மதுரை

சென்றிருந்தார். அவருடைய குடும்பத்
தார்தந்தைகளில் இருந்தார்கள். ஆகை
யால் அவருடைய பழையாறை
மாளிகை பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது.

ஆழ்வார்க்கடியான் இந்த மாளி
கைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனைக்
கண்டதும் மாளிகைக் காவலர்கள்
பயப்பதிவுடன் வந்து நின்றார்கள்.
மாளிகையின் கதவைத் திறக்கும்படி
பணித்தார்கள். காவலர்கள் கதவைத்
திறத்தார்கள். பிறகு அவன் கட்டளைப்
படி வெளிப்பக்கம் சாத்திப் பூட்டி
னார்கள். மாளிகையின் மூன்று கட்டுக்
களையும் கட்டித் திறந்து பின்புறத் தோட்டத்
துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அத்தோட்
டத்திலிருந்து நெருக்கமான மரஞ்
செடிகளைப் பிளந்து கொண்டு கொடி
வழி ஒன்று சென்றது. திருமலை அகில்
புகுந்து சென்று சிறிது நேரத்தில்
குந்தையை தேவியின் மாளிகைத் தோட்
டத்தை அடைந்தான். கொடி விடு
ஒன்றில் மறைவான இடத்தில் நின்று
சுற்றுமுற்றும் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தான். இவ்வளவு சிரமம் அவன் எடுத்
துக் கொண்டது வீண்போகவில்லை.

காளிதாசன் முதலிய மகாகவிகள்
வர்களைக் கவண்டிய நாடக நிகழ்ச்சி
ஒன்று அங்கே நடந்தது.

நீரோடைக் கரையில் படகு வந்து
நின்றது. அறிவிருந்து சாண பட்டரும்
வந்தியத்தேவனும் இறங்கினார்கள்.
பிரகுநீர்த்துறையின் படிக்கட்டுகளின்
வழியாக ஏறி வந்தார்கள்.

படிக்கட்டுகளுக்குச் சற்றுத் தூரத்
தில் தோட்டத்தில் அமைந்திருந்த
பணிங்குக் கல் மேடையில் இளைய
பிராட்டி குந்தவை அமர்ந்திருந்தான்.

படகில் வந்தவர்கள் கீர்த்துறையின்

நம் மதத்தில் பன்மையும் திருக் கிறிஸ்து என்று ஆரோபிக்கிறபோது, இவ்வுலகில் மனிதர்களிடையே தம்முடைய தீயன சீர்தியைக் கவனிப்போம். ஒர் ஊரில் ஒரு ஊராமான் அதிகமாக உரிமைத்தால், அந்த அந்த ஊராமான் மீட்டியவாத ஊராமான் அனுப்பி, தம் ஊரில் மீட்டியவாதும் அந்த ஊரில் மீட்டியவாதும் மட்டுக்கு ஊராமான் வாய்க்கி கொண்டுமே. தச்சன், கொல்வன் முதலியவர்கள் தமக்காகச் செய்காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்; நாம் அவர்களுடைய காலபெய்திக்குத் தவிர வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கிறோம். பக்கத்திற்குப் புல் போடுகிறோம்; அவை தமக்குப் பால் கொடுக்கின்றன. நாம் இவ்வாறு செய்திருக்கிறீர் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் தமக்குத் திருவாராமல்களாகவுகட்டுச் செய்கிறார்கள். இப்படி உலக முழுவதும் பரிவர்த்தனைக்ரமத்தில் (exchange) நடந்து வருகிறது. இப்படியே நாம் லோகத்தார்களுடன் சில பரிவர்த்தனை செய்து கொள்ளுகிறோம். இவ்விதம் முதலியவர்களைப் பெய்த மனதிலே ஒருவர்களைப் பரிந்து ஆறு முதலியவைகளில் பாலும்படி உரிமையாகவே யொழிய, மனதெய்தும்படி செய்வ அவர்களைப் முடியாது. மனதெய்தும்படி வேண்டுமானால், நாம் சில ஊராமான் உரிமைத் தேவ லோகத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். இந்த பரஸ்பர பரிவர்த்தனைவையே, உலகமிக் கொல்வினிக்விடுகிறது.

தேவரன் பரிவர்த்தனை தே தேவர பாவவந்துவ:

பரஸ்பரம் பாவவந்த சேவா: பரம் அரஸ்ப்பந்த

இதன் அர்த்தம்: "யாருக்குக் கொண்டு

தங்கள் தேவர்களைத் திருப்பிச் செய்துவரும். அந்தத் தேவர்கள் மனதே முதலியவர்களுக்கும் உலகத்திற்கு வேண்டதைச் செய்யும். இப்படியே தங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உரிமை செய்து கொண்டு, மேலான வேண்டதை அடைவார்கள்!"

— ஐக்கிரு குகாஸ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகன்.

படிக்கட்டுகளில் ஏறி மேற்படியுக்கு வந்ததும் இவ்விதமாகப் படித்தாவ தெவி எழுந்து நின்றுள்.

வந்தியத்தேவன் அப்போதுதான் அப்பென் னரசினின் திருமுத்தையாகக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

பார்த்தது பார்த்தபடியே நின்றுள். அவனுக்கும் இவ்விதமாகப் படித்தாவதற்கும் மத்தியில் ஒரு பூம்போடியுடன் இனத்தனிக்கரத்தை தீட்டி இடைமறித்து நின்று.

அந்தக் கொடியில் ஓர் அழகிய பட்டுப் பூச்சி, — பலவண்ண இறகுடன் படைத்த பட்டுப் பூச்சி. — வந்து உட்கார்ந்தது.

குந்தவை தன் பொன் முகத்தைத் திறிது குனிந்து அந்தப் பட்டுப் பூச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

வந்தியத்தேவனே குந்தவையின் முகமையையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றுள்.

ஒண்டலில் அங்குள் ஓங்கி அடங்கின.

பட்சி ஜாலங்கள் பாடுவதை நிறுத்தின. அண்ட பகிரண்டங்கள் அசையாது தின்றன.

பல யுகங்கள் சென்றன.

(இந்தக் கட்டுப்பாடு மேல்கட்டில் வண்ணப் படமாக ஓங்கி மனிதத்தில் கவனம் காட்டுகின்றன.)

(தொடரும்)

[illegible]

தன்கொடை அனுப்ப வேண்டிய பேரளவு குகைகள் ஏன்;
அத்னவது வித்தியாசாய்ந்தா டிறா ராஜா ஸா:ஜோப்
ஸ்ரீ கோவித்த திகழ்தர் புண்ண ஸ்மரண ஸபாதி
D-76, மூன் குவது ரிரான் தெரு, ஸ்ரீதகர் காலனி,
குப்பகோணம்-612 001.

இந்த தன்கொடைத்து 80% விதிவிலக்கு வசூலான அறிவிப்புக்கு உள்நு

பல துண்டுகளாக புகழ்பெற்றது

மான் மார்க்
அப்பளம்

TRADE MARK NO : 369932

STAG BRAND APPALAM

போலியான மாண்மார்ச் அப்பளங்களைக் கண்டு ஏமாற்றமடைந்த க

E.K.Balakrishnan & Co..

1 Jayaram Nagar, (Near Ambattur I.C.F. Colony)

AYAPPAKKAM, MADRAS-600 077

என்று விலாசத்தை கவனித்து வாங்கவும்

குறிப்பு:- வியாபார விசாரணைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஆர்டர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

சங்கோஷ இடைவெளிகள்

கோபமாக இருக்கும் எல்லா நாட்
களும் இப்படித்தான் விடையும். "இந்தாங்க...
தேறமாச்சு" என அவன் எழுப்பவில்லை.
காப்பி போடவில்லை.
வெந்தர் வைக்கவில்லை.

சலிக்கப்பட்ட யாரோ அங்கியப் பெண்
மணியைப் போல முதுகைக் காட்டிக்
கொண்டு அடுப்படியில் இருந்தாள். இடை
வெளியை அப்பலின் அடட்டுவது கேட்டது—
அங்காரக் குரல்.

"சலியேன... நீயும் உசிரை வாங்காதே.
சித்த பொறு..."

"உ... பசிக்குதும்மா..." — அப்பலின்
பொருக்கல்.

"பால்கொடுச்சதானே ஆகணும்? என்ன
அவசரம்? எமனா வந்து தூக்கிட்டுப்
போனா?"

அப்பலின் முதுகில் 'என்ச்' என்று அடித்
தான். பேச்சும், செயலும் குழந்தைதான்
பொருட்டு அவ்வ எதை தண்டபாளிக்குச்
சத்தென இன்றிப் புரிந்தது. கோபம் கசீரீட—

அவந் வந்த அப்பலின் அணைத்துக் கொண்
டான்.

"தீர்... தீர்... அழுகக் கூடாது. என்
சண்ண... செல்லம்..."

தப்பலின் பாதுகாப்பு, உடம்பு இதம்.
அப்பலன் ஒட்டிக் கொண்டான்.

"அம்மா அடிக்குதுப்பா..." மழையில்
புகார் செய்தான்.

மற்றதாட்களில், "அவனுக்குக் கொழுப்பு,
தீ அழுகாதே..." எனச் சமாதானப்படுத்து
வான். "என்டி அடிச்சே?" என அடட்டவும்
செய்வான். தனது அன்னியோன்யத்தை
உணர்ந்தும் ஒன்றின் தறிவிடாகவே சத்திரா
வும் அமைத எடுத்துக் கொண்டு பதில் சொல்
வான். சண்டை தாட்களில் முடிவிறது
இல்லை.

"சித்த பொறு... பால் இப்ப வந்துடும்,
தக்கம்..."

சண்டைகளிலிட அதன் தொடர்ச்சியாக
தீனும் பிரிபெனிப்புக்கள் மோசமானவை.
தெற்று காலை. தான் கோபப்பட்டிருக்கக்
கூடாது என்று நினைத்தான். குழம்பவாழ்க்கை
யில் சச்சரவுகளுக்கு இடம் தாலாகாது.
மதிப்பும், மரியாதையும் போகிறது. 'இனி
என்ன செய்வோ?' என தெருமை திரிபு எவக்
கிறது. நிமிர்ந்த தெருவாணத்தான் அடக்க
முடியும்?

எதற்காகத் தனக்கு அத்தனை கோபம்?
பத்மாவோடு இணைத்துப் பேசியதற்கா?

பத்மாவோடு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டிய
உன்னத வாழ்க்கை கற்பனையில் விரிந்தது.
அதில் சண்டைகள் இல்லை. மனமுறிவுகள்
இல்லை. சந்தோஷமும் கேளிக்கையும் நிறைந்த
இன்ப வாழ்வு அது.

"மற்றம்..." என்று தீண்ட பெருமூச்சு
விட்டான் தண்டபாளி.

பத்மா அவனுக்குக் கனவாகத்
தெக்கிப் போனவன். எதிர் விடு.
புருஷன் விட்டிவிடுத்து வந்திருந்தான்.

நெற்று மாலை அபிஸிவித்து சீக்கிரமாகவே திரும்பியிருந்தான். அந்தி நேரம் கூட சேரில் சாய்ந்து ரேடியோச் செய்தி கேட்டுக் கொண்டிருக்க -

எதிரீ விட்டு வரவில்லை ஆட்டோ நிற்றை சத்தம். தொடர்ந்து. 'பத்மா...' என்ற அவளது அம்மாவின் ஆச்சரியப் பெருங்கூரல்.

நெற்றில் சலங்கை ஒலித்தது.

பத்மாவா?

"விக்"கென்று எழுந்து துள்ளுவருகே நின்றான்.

அவளே அவள்.

சிவந்தநிறம் மிணுக்கு மூக்குத்தி நெற்றிக் குய்குயம். நெற்றி விரிந்து புடைவையைய இழுத்துப் போர்த்தி இருந்தான். அம்மாவின் சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்த குருப்பத்தின் அகன்ற பரவசத்திற்கு, மெல்லிய புன்னகையை உதிர்த்துவிட்டு, சீக்கிரமாக வாயைக் கொடுத்தான்.

"எல்லாடி... திடீர்னு?"

"கர்மாவா?"

"அவரு வாரா?"

"வரலாம்."

கருங்கிய பதில். ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள். சமீபத்தில் அக்கிரமம் அக்கிரமம் மூடி மூடி அது.

"என் பத்மா இப்படி?" என அவளைக் கேட்டிருக்கிறான்.

"எதுக்கு ஆப்பாட்டி ம... கிஷயம் புரிய. அளவுக்குப் பெரிதும் போதாதா?"

"மத்தவங்க எதிர்பார்த்திருந்ததுவசரி இல்லையே..."

"என்ன செய்ய... என் இவையு அது. கருக்கமாவ வெளியே வரவார்த்தைகளுக்குத்தான் அழுத்தம் அதிகம்."

அம்மாவைப் பிடிவை வந்ததுக் கொள்ள, உள்ளே போய்விட்டான்.

தன்னை - தன் விட்டை - திரும்பிப் பார்ப்பான் என்று எதிர்பார்ப்பு பொய்யாக, கட்டிலில் சாய்ந்தான் தன் பானி.

முன்னுண்டுகளுக்கு முன்பு அவன் இத்த தெருவிற்குக் குடி வந்தது - அவனோடு சினிமாவைப் பிடித்து - பிடித்து...

"இனிப்பும், புனிப்புமாய் எத்தனையோ திசையிலும் வந்ததுக் கண்கள் தெருவ - வந்தது என்ன துக்கம்?" சந்திரா உகப்பினுள்.

"இந்த நேரத்துக்கு வராதே அப்பாவே, அதுவ துக்கம் வேறே..."

என்ன செய்யனும்கொடு...

"கடைக்குப் போய்விட்டு வரங்க. எப்பளவைக்கக்கிட்டு வேலை செய்பவருளென்று ஒரு தானாக்கம் போனதுதான்? எல்லாத்துக்கும் தானாக்கம் போகலும் இந்த விட்டில்..."

தூறவாகப் பேச வேண்டும் என்பது உணக்கு என் தெரியவில்லை என் அருமை மனைவியே.

"என்ன வேணும்?"

"அரிசி, சோய்ப்புத் தூள்... அப்படியே தானாக்குச் சமைக்கக் காய்கறி..."

சரியான மாதக் கடைசி. சம்பளத்திற்கு

இன்னும் தந்து தராத இத்தவன். கை இருப்பிற்கு இத்த வராத பொய் செலவு, வரிச்சல் வந்தது.

"அதான் மாதத்துக்குண்டு பொத்தம்! வாங்கிப்போடறேனே... இன்னும் எப்படியே தீர்த்துக்க?"

"... தான் தான் தின்னுட்டேன்..." என்றான் சந்திரா.

"பணமில்லை, கடை விதிக்குப் போக முடியாது" என்று எப்பள விட்டெறிந்தான் அவன்.

இரவு என்னடக்கு அப்போதே அஸ்தி வாரம் போடப்பட்டு விட்டது.

"இனி ஒம்பதனா ஆக்க. சாப்பிடலை வா?" கத்திக் கொண்டே முன் அளவுக்கு வந்த சந்திரா அவன் துள்ளுவருகே நிற் பதைக் கண்டு திணைத்தான்.

"இந்தோத்துவ எல்ல பதாக்கு? அப்பாவே வேட்டாவிருக்கலுனு எங்கே திட்டறது?"

"சொல்பவம் பதாத்துவதான் தீவு..."

தன் பானி மனைக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

தான் துள்ளுவருக வந்து சந்தைக்குள் அவன் நின்று திணையில் பார்த்தான். எதிரீ விட்டு தலையில் பத்மாவின் முகம் தெரிய, "இதோ?" எனக் கொப்பத்துடன் திரும்பினான்.

தன் பானி பதில் சொல்லவில்லை.

"இப்படியும் ஒரு ஆம்பரை கண்டோ? அப்பிகளான பார்த்துக்கிட்டு இருந்தீங்க..."

"இன்னும் மறக்கலை. அதானே... அப்பாவும் எதுக்கு நான் ஒருத்தி இங்கே?"

தான் வரக்கொண்டு இருந்து, நேரத்தை ஒரே அடி சாய்த்திலிருந்து போட்டான். தானக்கு கவனம் உள்ளே போய்விற்று. தன்னைச் செய்து, துறம்புமயக்கம் என் கென்று வைக்கப்பட்டது.

"என்னடி?"

"இங்கே அதிகாரம் பண்ண ஒருத்தி. அப்பே அளவுக்கு ஒருத்தி..."

"மரியம்மா வக்கக் கொண்டுவரானே. என்னை என் கட்டிக்கிட்டு வரலாம். இப்படி கொடுமைப் படுத்துறா..."

"இப்ப கண்ண என்ன சொகட்டேன்?"

"இப்போ போதாதா... அவ சொல்லித் தருளாக்கும்? அதான் மாதம் தாறு நடவைய வாரானே..."

வாயை மூடு நாயே..."

"வலிக்குதா... அவனை ஒன்னும் சொல்வப்பாது? பொன்னுப் பொறுத்துக்கு..."

பனாரென்று எழுந்து அளந்தான்.

"குருப்பவிறு கொல்ல மாதிரி. ஒருத் தனா ஒருத்தர் கடிக்கக்கிட்டு இருக்கிறதுக்குப்

மும்தாஜ் யாசின்

பெரியசிறிமாழிப் பேரட்டி-10 முடிவு:

சரியான விடை:

சத்தியசாயி பாபா: மனிதனிடம் மிகுந்த தன்மையும் உண்டு; தெய்வத்தன்மையும் உண்டு. கலியின் இலட்சியம் மிகுந்த தன்மையை அடக்கி தெய்வத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகவே இருக்க வேண்டும்.

பெரியசு. வா: வாஸ்ப்ய இக்ஷி: அதனான் முன்னுக்கு வர முடியவில்லை என்று முன்னு முன்னுப்பது முட்டாள்தனம். முன்னுக்கு வருகிறவர்கள் வாஸ்ப்யுக்கள் தங்களை நாயு வரக் காத்திருப்பவர் அல்லவர். அதனைத் தேடிச் செல்பவர்களே. தேடி அகப்படா

பெரு வாழ்க்கை இல்லை. நாகம். தல்வ யுருஷ னும் தல்வ மனைவியும் இவை யறுது ஆவிரத் தில் ஒண்ணுத்தான் இருக்கு.

நாம ஆயிரத்துவ ஒண்ணு பத்மா?

எனக்குத் தெரியாது. கல்யாணத்துக்கு அப்பிறந்தான் அதைச் சொல்வனும்... குழம்புடன் சிரித்தான்.

அப்ப... சீக்கிரமே ஏற்பாடு பண்ணிட வேண்டியதுதான் தண்டபாணியும் சித்த தான்.

அதிலும் எனக்குப் பயம்? ஒன்றும் அவன்.

என்னைன்னு?

கல்யாணத்துக்கு அப்பிறம் காதல் செத்துப் போகுது. அரிசி, பருப்பு, குழந்தை ஏக்கம், நோய்களும் நின்று எதிரிகள் காத்திருக்கு.

இப்படியே இருந்துரலாமா?

இதுவும் சகத்தான். கண்ணு நாயக் கிட்ஸ் சங்கீதம் மாதிரி ரசிக்கக்கிட்டே இருக்கவான்.

இப்படியே உன்னை உதைக்கணும்னு வருது....

அப்பே.... அடிக்கிற ஆம்பளை எனக்கு வேணும்பா.

தாம்பத்தியத்திற்கு உரிய சீரில் அம்சங்க னோடு நிறைவேறியிருக்க வேண்டிய வாழ்க்கை. அம்மாதான் குறுக்கே வீழ்ச்சி வன்.

எப்படியோ தெரிந்துகொடுத்தான். திசத் தானு... திசத்தானு என உயிரை எடுத் தான்.

ஆமாம்மா.... என்ற பதிலுக்குப் பின் எதிர்விட்டு மாமிசை ரகசியமாகக் கூப்பிட

விட்டால் வாய்ப்பை அளக்கவே உருவாக்கித் கொண்டவர்கள்.

கல்வி: மனிதனுக்கு ஆன்மையும் அறிவும் ஊக்கமும் உறுதியும் அளித்த இறைவன், இவ்வளவும் பயன்படாமல் போக, ராஜ் கானத்தைப் போலவே மனமும் வைத்திருப் பான் என்று என்னும் தம்ப முடியவில்லை.

நியானையர்: தல்வோரின் சேர்க்கை என்பது இறைவனின் கடைச்சத்துக்கு ஒப்பானது.

தீபுட்டன்: கண்டுபிடிக்கப்படாத உண்மை கள் தம் முன் எழுந்திரமாடப் பரந்து விரிந்து கிடக்க, நாம் உணர்ந்த உண்மைகள் கறை வேராம் காணப்படும் சில விளிஞ்சல்களே!

மேற்கண்ட 76 வாசகர்கள் சரியான விடைகளை எழுதியுள்ளார்கள். பரிசுத் தொகையான ரூ. 200/-ஐ இவர்கள் சம வசகப் பகிர்த்து கொள்கிறார்கள்.

ஏ. முருகேசன், சத்யா; எஸ். வேதாயாள், திருச்சி; செ. கஸ்தூரன், போளநகராச்சார்; எஸ். தாகத்தாய், திருவாரூர்; பி. தங்கைய்யன், பம்பாய் - 38; ஏ. பி. தாகன், சென்னை - 1; ஏ. தங்கையி, சென்னாத்தூர் - 17; எம். தரவிமன்,

டான். இதான் பொண்ணை வளர்க்கிற வட் சணமா? என்று கேட்டான்.

குடும்பம் அறிந்தது. மாமி ஊர் அறிவா மல் மகளை விளக்குமாற்றால் அடித்தான். பத்மா எங்கே இருக்கிற சொத்த கிராமத் திற்கு அனுப்பப்பட்டாள். அது மாதம் வரை தகவல் இல்லை. இங்கே அம்மாவும், சொந்த மும் இவனைக் கூங்கு மாமா பெண் சத்திராவுக்கு மார்க்கவம் பூட்டுகிற முகரீத் தம் நடத்தது.

ஊருக்குத் திருப்பிய பத்மா அவன் மூகத் தில் கூட விழிக்கவில்லை.

மோர் வரும் அவளுக்குத் கல்யாண மாகிவிட்டது. வாத்தியார் மாப்பின்னை. கொடுத்து வைத்தவன் என்று நினைத்தான் தண்டபாணி.

ஆனால் கேள்விப்பட்டது அப்படியில்லை. அடிக்கடி பிரத்த விட்டிருந்த வந்து கொண் டிருந்தான். அவங்களுக்குள்ளே அய்னோ ஒத்தமையைக் காணும் என்று ஊர் சொல் விறது.

தல்வ யுருஷனும் தல்வ மனைவியும் இவை யறுது ஆவிரத்துவ ஒண்ணுத்தான் இருக்கு.

அவளுக்கு வாய்த்தவன் தல்லவன் இல்லை யோ?

பத்மா பிரத்தத்திற்கு வருகிற ஒவ்வொரு முகரையும் தண்டபாணிக்கு வாயிலும் இம்சை யும் ஏற்பட்டன.

ஆனால் அதற்காக என்ன செய்துவிட முடியும்?

பரிக் கொடுக்க இவ்வளவு தேரமா? சட்டென்று குட்டிப் பொக்கி விடுகிற

திருநெல்வேலி - 3; பாண்டிச்சேரி - 1; ஆர். சித்தாவு - 1; திருச்சி - 3; வி. பாண்டியன், மதுரை - 3; எம். இராசசுந்தரி, பாண்டிச்சேரி - 3; எம். செந்திரி, பெங்களூர் - 3; வி. பாண்டியன், ஓசூர் (மகாராஜாவுக்கு); பெ. முருகன், ஸ்ரீகங்கை (தந்தை மா.க.); கு. தாராஜ், மதுரை, பாண்டிச்சேரி - 3; எரு. திருநெல்வேலி - 17; ஜி. ஜானகி, ராமன், திருப்பத்தூர் (பாண்டி); வி. செங்கை, ஸ்ரீகங்கை; எம். சரஸ்வதி, இதுப்பள்ளி; திருவி. பி. சந்திரபாண்டி, சென்னை - 11; திருவி. எ. கவிதா, சென்னை - 11; கவிதா கவிதாநாதன், சென்னை - 4; எ. கவிதா நாதன், கழகம்; ப. மு. முத்துப்பா, சென்னை - 1; அ. கவிதா, கவிதாநாதன், ஆர். சந்திரசேகரன், தஞ்சாவூர் - 8; ஆர். தாராஜ், திருவாரூர்; திருவி. ஆனந்தி, கங்கை - 45; ஆர். செங்கைநாதன், பெங்களூர் (மகாராஜாவுக்கு); எம். சுப்பிரமணியன், சென்னை - 14; கே. கே. பச்சையப்பன், கழகம் (ஸ்ரீமதி ஜானகி, தஞ்சாவூர் - 18; வி. எச். சந்திரசேகரன், கோமுகத்தூர் - 9; எம். கதை, தர்மபுத்தூர்; ஜி. பொன்னம்மா, சென்னை - 15; பி. பாண்டிச்சேரி - 1; பெங்களூர் - 14; எம். நடராஜன், சென்னை - 13; ஆர். சரஸ்வதி, செந்திரபாண்டி - 11; கே. சந்திராஜி, சென்னை - 5; இரா. பிரபாகரன், தஞ்சாவூர் - 3; ச. இளம்பொன்னன், பெங்களூர் - ஆர். தாராஜ், பண்டிச்சேரி; ஜி. முத்துசெங்கை, சென்னை - 10;

வந்து. தற்செயலாகச் சந்திரா திரும்ப... விடப்படுகிறது.

அழகையை நிறுத்தி இருந்தாலும் பையனைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. சின்ன வயிற்று. எவ்வளவு நேரம்தான் பசியைத் தாங்கும்?

திரு.சென். சந்திராவும் பாலப்பட்டவனாகத் தெரிந்தான். சண்டைக்குப் பிறகு இரவு அவன் சாப்பிடவில்லை. அழுதுகொண்டிருந்தவன் அப்படியே தூங்கிப் போனான். எத்தனை இடெல்லாம்? தண்ணீரையும் வசூத்தி, குடிப்ப அமைதியையும் கெடுத்து....

ஒருவேளை அவனுக்கும் "நல்லபுருஷனைப் பற்றிய கனவு இருந்திருக்குமோ? அவனுடைய அர்த்தத்தில் மாதக் கடைசியிலும் செலவையப் பற்றிக் கவலைப்படாதவனாக, சினிமாவைக் கூட்டிப் போகிறவனாக, எதிர் வீட்டில் எவ்வளவும் சினிமாத் தொண்டை வாரை இருப்பவன் நல்ல சண்டை. நிஜத்திற்கும் கற்பனைக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி நாடு இந்தச் சண்டையும், சச்சரவுகளும்?

ஓக், கொஞ்சந்தக்கும் ஒவ்வொரு கனவுகளுக்கு எட்டாத நிஜ வாழ்க்கை. பதமா

புறநிலைப் பிரித்து வாடுகிறான். இருந்து கொண்டே சந்திராவும் வாழ்வை நகரமாக இருள். தனது வீட்டில் வாத்தியாரும் இப்படி குறுகிப் போய் அமர்ந்திருக்கக் கூடும்.

"அப்பா... பசிக்குதுப்பா..." பையன் மீண்டும் சினிமாவிலேன்.

"பொது... இந்த வந்திடும்..."

எழுந்து நின்று தூக்கிக் கொண்டான்.

"இந்தாடா... குடிக்கத் தொலை" சந்திரா

என். தொழில், தம்பலோனா - 1; கே. எ. தொழில், ஒரூர்; அ. ஜானகி, சென்னை - 13; பாண்டிச்சேரி, புதுநிலை - 17; ஆர். பாண்டி திருவாரூர், சென்னை - 3; பி. கே. மாரத்தி, மதுரை - 18; சந்திரமோகன், தாழ்த்து - 2; ம. ரமணி, சென்னை - 26; வி. சந்திரா, அம்பலவாரி (தென்னை மா.க.); எம். ஆனந்தமூர்த்தி, சீரேறு; ஜி. வி. அர்த்தநாதி, வேலூர் (சென்னை); சந்திரா தந்திரம், பம்பாய் - 18; கே. வி. திருவாரூர் - 4; திருவி. கவிதா கவிதா (வ.ஆ.); ஜி. பாண்டி, திருவாரூர்; கே. என். கவிதா, சென்னை - 13; தா. இராஜேஸ்வரி, சென்னை - 34; ச. எ. செங்கை, சென்னை - 80; கே. என். பரமேசுவரன், சென்னை - 47; எ. என். இரத்தினமேல், தா. பாண்டி; இரா. சென்னை - 1; தா. தந்திரமோகன் - 1; சந்திரமோகன், கவிதா, சென்னை - 44; தா. சி. சரஸ்வதி, திருப்பூர்; கவிதா சரஸ்வதி, கவிதா, சென்னை - 14; என். சந்திரமோகன், சென்னை - 15; ஆர். ஸ்ரீவிதா, மதுரை; பி. என். பிரபாகரன், திருவாரூர்; என். கே. சிபி, ஸ்ரீகங்கை; வெ. கவிதா, சென்னை - 10;

பெங்களூர் விவாகமும் குறிப்பிடாததால், சரிவான விடை, எழுதியும், ஒருவருடைய உட்ப்பன் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பால் தம்மனை மேனையில் வைத்து விட்டுப் போனான்.

ஆயிரக்கு வேட்டாவி விட்டது. "குடமாரனின் ஸார்..."

"சென்னை... குட ஆயிரக்கு ஸார்" என்னார் மேனேஜர். சம்பிரதாயமாகச் சிலர் சிறித்தார்தான். ஏதோ ஒரு சினிமாவில் இப்படி வருகிறது. தனக்குரியதாக அவர் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதும், அடிக்கடி கேட்க நேர்ந்தாலும் மற்றவர்கள் சிரிப்பதும்...

ஒரு அவசர வேலை ஸார். அட்டன்ட் பண்ணிட்டு வர வேண்டியதாக...

தனது இருக்கைக்கு வரும்போது மனம் சோர்ந்துவிட்டது.

"வீட்டு சண்டையா?" முகத்தைப் பார்த்துக் கேட்டான் ராகவன். பக்கத்து மேனேஜர், ஆபீசில் ஓரளவுக்கு நெருங்கிப் பழக முடிவிற நண்பன். இவனுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?

ஆமோதித்து தலையசைக்க - "நினைச்சேன்..." என்று இருந்து

ராகவன் சொன்னான்: "தம்ம ரெண்டு பேருக்கும் விஷய காலமே கிடையாது."

"பதன்..."

"என்ன சண்டை?"

"வழக்கம் போலத்தான்."

"பொம்பளைகளுக்கு உள்ள நிமிசு இருக்கே..."

பேச ஆரம்பித்தால் சீக்கிரம் முடியுமாது.

"அப்படிப் பேசலாமே ராகவன்..."

பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் வெட்டினார் இருந்து. "என் அப்பனே..." என மனத்துக்

குல் வேண்டி. பேரூரைக் கையில் எடுத்தான் தண்டபாணி.

"இன்னிக்கு நானும் சண்டை போட்டுட்டுத்தான் வந்தேன். சாய்பார் கைக்கிழுளாம். உப்பு இங்காம. என்னமன்னு கேட்டா..."

"மேனேஜர் தம்பையே பார்க்கிறார் ராகவன்..."

"கேள்மனுக்குப் போறப்ப கூப்பிடு..."

"ம்... இப்பச் சொல்லு? என்ன சண்டை?" ராகவன் காண்டல் காப்பையை உறிக்கி கொண்டு அவனது முகத்தைப் பார்க்கான் - கதைகேட்கப் போகிறாறுத்த மாதிரி.

சொருக்கச் சொன்னான்.

"குடும்பம்னு அப்படித்தான்..." என்னுள் ராகவன். "இன்னிக்கு எங்க விட்டவ கூட சண்டை. ஒரு அடிப் காரணம்."

"அது வேறு. என்னது உரிமை மாறிப் போன விஷயம்."

"அப்பமன்னா?"

"தாய்க் கரிவாண ஜோடி இல்லைபோனது தோணுது."

"ஏன்?"

"வாரம் ரெண்டு சண்டை... போதாதா? பிரிவம் இருக்கிற மன உக்துக் கொப்பம் வராது ராகவன்."

"அப்ப உவகத்துவ எந்தக் குடும்பத்திலும் அது இல்லாமல் போகிறதெல்லையா? உன் பத்மாவையே எடுத்துக்க. ஏன் கோவிச்சக்கிட்டு வர்ரா..."

"தப்பு பண்ணிட்டேண்டா. அவனைக் கல்யாணம் பண்ணிவிருத்தா ரெண்டு பேர் வாழ்க்கையும் தல்வா இருத்திருக்கும்."

தண்டபாணி கைக்கிழுக்காததைப் பார்த்தான். முகம் ரொம்பவும் மாறிப் போகிறது

கதி.

ராகவன் சித்தியேதம் எதுவும் பேசவில்லை. கேள்மனில் கூட்டம் குறைந்து கொண்டிருந்தது.

"எதையோ போதித்து விடை கண்டவன் போலப் பேசினான் ராகவன்."

"நான் வய் மேஜைத்தான் பண்ணிக்கிட்டேன். காதலிதான் மனைவி. இப்ப... சாய்பார்வு உப்பு குறைந்துவிடக் குச் சண்டை வருது..."

"அது என் பலனின்ம்."

"அப்படி அடிவ. கல்யாணத்துக்குப் பிறகு பிரித்ததை வெளிப்படுத்த சத்தாப்பம் அந்தப் போகுது. குடும்பச் சுமை. மனிதனைப் பாக்கி. உற்சாகமற்ற கத்தியோகம். சம்பளத் தெரி கவலை... மனைவி கொப்பத்தை வடிக்க வேண்டிய பொருள் ஆகிட்டு... பாணரக் கட்டிக்கிட்டாலும் இதான் நடக்குது."

"இன்னிக்கு அது கேக்கிறது... இந்தச் சம்பளத்தை வச்சுக்கிட்டு என்னை ஏன் காதலிச் சேக்கிறது..."

"தீ என்ன சொன்னே?"

"தப்புதான்னு ஒத்துக்கிட்டேன்..." - சிப்பி.

"ராகவன் எழுத்தான். "வா நேரமாச்சு." இருவரும் ஆபீஸுக்கு நடத்தார்கள்.

மனுஷன் சூழ்நிலையில் கைதிகளுடைய தான் நிலம். இந்த நிலத்தில் இந்த வாழ்க்கை தான் சாத்தியம். எனக்குத் தெரிஞ்சது இது. அப்பப்ப விடைக்கிற சத்தொடும், பிரச்சனைகளின் இடைவெளிக் கிடைக்கிற போனஸ். என்னவெனினே?

தண்டபாணி பதில் சொல்லவில்லை. அப்படித்தானே எனக்குள் ஒரு முறை கேட்டுக் கொண்டான். நினைத்திருக்கும் கற்பனாக்கும் இடையே நிலவிய இடைவெளிகளை உறந்து இந்த 'இடைவெளிகள்' அதிகமாக முயற்சி செய்வ வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

அரவியல்வாதி

பல்திறிஷம் பக்குவமும் தேவைப்படாத ஒரு தொழில் அரவியல்வாத என்னுடையது. — ராபர்ட் ஸ்டீவன்ஸன் கட்டுகொடினின் நிழலில்தான் நாட்டுப் பற்று புதைக்கப் படுகிறது. — வெயிலிட் பீவர்

ஒர் அரவியல்வாதி தான் சொல்வதைத் தானே ஒருபோதும் நம்பாததால், மற்றவர்கள் நம்பும்போது பெரிதும் விடப்பட கிழை. — சார்லெட் கோல்

அரவியல்வாதிகள் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்று போலத்தான். ஆறு இல்லாத இடத்தில்கூடப் பரவல் கூட்ட வாக்களிக் கின்றனர். — குரூஷ்கோவ்

தொகுப்பு: எஸ். முகம்மது ஹுசைன்

எஸ்கிலாரும்...

எஸ்கிலாரும்...

எஸ்கிலாரும்...

எஸ்கிலாரும்
விரும்புவது
நியூட்ரின்
ட்விங்க்

- ஆரஞ்சு
- வெள்ளை
- சிவங்கோ
- காயுப்பின்
- கிரீப்

ட்விங்க்

ஸாஹிப், முரிங்கு கார்ப்பரேஷன்

நலன்களும் புதுமைகளும் ஒன்றி இனிமை

அபராதம் எவ்வளவு?

கிரென்ஸ் இல்லாமல் காணம் ஓட்டினால்
இயங்குச் செய்முறை வண்டி வைத்திருந்தால்
குடித்துவிட்டு ஓட்டினால்
அதிக வேகமாகப் போனால்
அதிகபட்சமாக எடைக்கு அதிகமாக எந்திரம் சென்றால்
ஒழுங்காகச் சென்று கொண்டிருக்கும் எந்திரத்தை வண்டி போதினால்
ஆர். டி. புத்தகம் இல்லாமல் இருப்பது: ரோட் டாக்கட் கட்டினால்
இருப்பது போன்றவற்றைத்
அடுத்தவருடைய ஓட்டுனர் கிரென்ஸை உபயோகித்தால்
ஹெல்மெட் இல்லாமலோ அல்லது ஹெல்மெட் வைத்திருந்து
தலையில் மார்ட்டைமேன் இருந்தால்

ரூ. 250
ரூ. 300
ரூ. 300
ரூ. 250
ரூ. 50
ரூ. 200
ரூ. 250
ரூ. 120
ரூ. 50

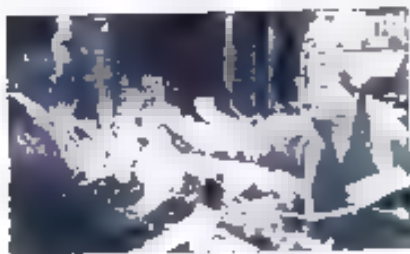
— சென்சார்

“திருட்டு நடந்த இடத்தில் பூ, பதல்.
தேய்வாய் எவ்வளவு இருக்கே.”

“திருடன் முதன்முதல்தான் திருட ஆரம்பித்திருக்கிறான். பூத்து போட்டுவிட்டுத் தொழில் ஆரம்பிச்சிருக்கான் போல...”

— வலிதர செல்வப்பா

மார்ட்டைமேன் காய்கறி வாங்கும் இவர், காய்கறியில் அணுக்கதிரி வீசிக் கொடுத்தான் என்பதை முதலில் நவீன கருவியை மூலம் சொந்தமாகச் செய்து கொண்டு, சென்ட்ரேலில் அணு வீசித்து அந்த அணுக்கு துரோப்பியர்களைக் கதிகலங்க வைத்திருக்கிறது! அணுக்கதிரி வீசலால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் பொருட்களை துரோப்பியர் எலக்ட்ரிக் வாகனங்களில் வைத்து

ஆதாரம்: சென்சார்; தகவல்: திரைப்படம்.

கண்ணேஜ் தகவரைச் சேர்த்த அசோக்குமார் என்பவரைப் போலீஸ் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது — காரணம், இவர் தமது வரடகை விட்டிருந்து, கண்ணேஜ் டேபிள் பரம்பலில் உள்ள பரது காய்ப்புப் பெட்டக அளவைய அடைவதற்காக, பூமிக்கடியில் ஒரு கரங்கப் பாதையைத் தோண்டி ஆரம்பித்திருந்தார். நான்கு மாதங்களாக விட்டு வரடகையைத் தராததால் இவர் வசித்த வீட்டின் சொந்தக்காரர் பூட்டை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்து வேண்டியதாயிற்று. அப்போதுதான் அசோக்குமாரைப் பிடித்து விட்டார். தீவிரத்திற்குச் கரங்கப் பாதை தோண்டியிருந்தது உண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஆதாரம்: ஸன் டே தகவல்: சம்பத் குமாரி

“தாசிரியர் பெரும், ஒரு கல்யாணத் திருவிளக்கு இருக்கோமோ என்பது அவ்வளவு கடுமையாகச் சொல்லிவிட்டு?”

“தீய காலிலே போட்டிருக்கிறது சொப்பன், கண்ணேஜ் சொப்பன் மாதிரி இருக்கே!”

— ஆர். அப்பாது சுவாமி

நுழைக முதலமைச்சராக உரையப்பண்டா?

...கொஞ்ச
மட்டார.

* டி. தானழியோடு, குடியரசுத்தம்

? விவாதிப்பின் சிறப்பு என்ன?

! தேசிய விருது பெறாத, அதற்கு அவசிய
மில்லாத, அதற்கும் மேம்பட்ட உயர்ந்த
தேசம்.

* ஏ. எஸ். மாரியப்பா, புதுக்கோட்டை

? 'தங்கம் மாதிலத்தில் வந்து புதுக்கோட்டையில்
களை ஆரம்பிக்கும்படி இங்குள்ள தொழில்
அதிபர்களின் வேறு மாதில மந்திரி கேட்டுக்
கொண்டுள்ளது பற்றி?

! இங்குள்ள அரசின் மெத்தனப் போக்கே
பல தொழிலதிபர்களை வேறு மாதிலம்
களுக்கு விரட்டி விடுகிறது, இதில் கேட்க
வேறு வேண்டுமா?

* கே. கணேசன், சென்னை-6

? குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் எதிர்க்க
கட்சி வேட்பாளர் வெற்றி பெற வாய்ப்பே
இல்லை என்பது நன்கு தெரிந்தும் வரித்து
கட்டிக் கொண்டு வேட்பாளரை திருத்துவது
ஏன்?

! பொதுத் தேர்தலில் கூட ஒரு பெரும்
தலைவரை எதிர்த்து தின்று வெற்றி பெற
வாய்ப்பில்லை என்றாலும் மூன்றுக்கட்சியினர்
வேட்பாளரை திருத்துவது அவசியம். அது
நன்றாக மரபு. இதன் மூலம் எதிர்ப்பில்லா
மல் தேர்தெடுக்கப்பட்டார் என்ற பெருமை
ஒருவருக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது. இரண்
டாவது அவரது கொள்கைகளை ஏற்காத

பலர் அத்தொகுதியில் இருப்பதை உறுதி
செய்ததாகிறது. துறையிபதி பதவிக்கு எதிர்க்க
கட்சியினரும் ஏற்கக் கூடிய ஒரு தருதியை
யாளரைத் தேடிப் பிடிக்காமல் கட்சிக் களை
தேடிட்டத்தில் மத்திய அமைச்சரவை செயல்
படுமானால், எதிர்க்க கட்சியினர் தங்கள்
அதிருப்பிணைத் தெரிவிக்க ஒரு வேட்பாளரை
திருத்தாமல் இருக்க முடியாதே?

* ஏ.டி. செனமியன், விருத்தாசலம்

? மினாஸ்டிக் தொட்டிகளில் தூய்
தண்ணீர் விட்டு வழங்கும் தமிழக அரசின்
நிட்டம் பற்றி...

! தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீர் ஒருவரைப்
பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால் இந்தக்
துடிதீர் தொட்டிகள் அடிக்கடி சுத்தம் செய்யப்
பட வேண்டும். இல்லாமல், இளவயே
தொய் பரப்பக் காரணமாகும். இரண்டாவது
தாக்க இந்தக் கொடை முடித்ததும் இத்
தொட்டிகளும் அடிக்குழாய்கள் போல்
மாவமாய் மனதற்று விடாமல் பாதுகாக்கப்
பட்டு அடுத்த கொடைக்கு மீண்டும் பயன்
படுத்தப்பட வேண்டும். இல்லாமலெனில் மக்
களின் வரிப் பணம் பாழானதாகவே கருதப்
படும்.

காமா, சீர்காழி

1 அடைக்குத் தொட்டுக் கொள்ள வெல்லம், மிளகாய்ப் பொடி— எது டாப்?

1 நாயுக்கு வஞ்சனை செய்யாமல் வெல்லம் தொட்டுக் கொண்டு ஒன்றும், மிளகாய்ப் பொடி தொட்டுக் கொண்டு ஒன்றும் சாப் பிட்டால் போச்சு! இதற்கும் மேல் வயிற்றில் இடமிறந்தால் சொல்லங்கள், தொட்டுக் கொள்ள வேறு ஐடியா தருகிறேன்! ஆ...! ஒரு விஷயம் மறக்கக் கூடாது! வெல்லம் தொட்டுக் கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு விண்ணிலும் துக்குளியுண்டு விட்டு வெண் ணைய சோந்தால்.... அடையும் குடாக, சற்றே முருகலாக இருந்தால்.... அடாடா....

* என். தாமஸ், உத்திரமேரூர்

2 'தாஜு பேர் போவது போல்தீயம் போ' என்பதற்கு என்ன அர்த்தம்?

1 'கனரோடுஞ்சுவாழ்' என்பதுபழமொழி, 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகலை' வற்புறுத்து கிறது குறள். 'தாஜு பேர்' என்பதை இப் படித்தான் நான் அர்த்தம் பண்ணிக் கொண் டிருந்தேன். சமீபத்தில் வாரியார் கவாழிகள், 'தாவன்மார்கள் தால்வார் காட்டும் வழியில் தாம் நடக்க வேண்டும்' என்பதை இந்தச் சொற்றொடர் உணர்த்துவதாக ஓர் உபன்வி யாசத்தில் கூறினர், அதுவும் பொருத்த மாகத்தான் இருக்கிறது.

* ஆர். மோகன் குமார், தீடாமங்கலம்

2 அரசியல்வாதிகள் விடையாட்டு வீரர் களைக் காழிநாய்.....?

1- விடையாட்டுப் பிள்ளை ஸார் தீங்க! இப்ப என்னவோ அரசியல்வாதிகள் விடையா ட்டா நடத்து கொள்ளாத மாதிரி கேள்வி கேக்கிறீர்களே!

* ஜி. தீவா, மன்னார்குடி

2 ராஜீவ் குறித்து பம்பாயில் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் அபிபிராயம் கூறி யிருப்பது பற்றி.....?

1 மதாச்சார்யர்கள் அரசியலுக்கு வராமல் இருப்பதே நல்லது.

* ஜி. சத்தானம், வலங்கைமான்

2 நடிகை முதலமைச்சர் பதவிக்கு வர வாய்ப்புண்டா?

1 நடிகை மட்டுமென்ன, எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள யார் வேறுமானாலும் முத லமைச்சர் பதவிக்கு வர வாய்ப்புண்டு. பதவிக்கு வர, ஒருவரது பிரபலம் உதவ லாம். ஆனால் பதவிவைக் கௌரவமாக வலிக்க விடுவதென்பது துணை.

நீங்கள் கேட்டவை — தூரக

* கே.வி. துளபொய், விழுப்புரம்

2 எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் பஸ் கண்டக்டரை அடித்தது பற்றி.....?

1 மூன்று மாத கடுங் காவல் தண்டனை! பாருக்கு என்பதைச் சபாநாயகர் தீர்மானிக் கட்டும்!

* மனோ பாரதி, பாண்டிச்சேரி

2 தேசப் பற்று மிக்கவன் யார்?

1 குறைந்தபட்சம் தன்னளவில் தேர்மை யாக இருக்கப் பழகிக் கொண்டவன்.

* ஆர்.கே. அருஞ்செல்வன், விக்கிரபாண்டியம்

2 இந்த வாரம் தங்கள் பாராட்டைப் பெறு பவர் யார்?

1 சென்ற ஜனவரியில் ஒரு மாணவன் போலீஸ் விசாரணைக் கொடுமையில் இறத் ததைக் காரணம் காட்டி எதிர்க் கட்சிகளும் மாணவர்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்த, இந்த எதிர்ப்புக்குப் பணிநிறம் மாணவரின் மரணத்துக்குத் தார்பீகப் பொறுப்பேற்றும் தென்கொரிய பிரதம மந்திரி லோ—ஷின்—யங் தமது அமைச்சரவையின் ராஜினாமா வைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதே ஆளும் கட்சி வேறு புதிய அமைச்சரவையை உரு வாக்கியுள்ளது. துக்கிளியுண்டு தென் கொரிய நாட்டில் எந்த அளவுக்கு ஜனநாயகப் பண்புகளும் அரசியல் தேர்மைவும் வேரோடி இருக்கின்றன, பாருங்கள்! நம்மை ஆள்பவர்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குங்கள்!

* டி. தாகராஜன், விருத்தாசலம் *

2 'மக்களுக்கும் பார்லிமென்டுக்கும் தனி ர எந்தத் தனி மனிதனுக்கும் தான் பதில் சொல்வ வேண்டியதில்லை' என்று ராஜீவ் கூறுகிறாரே?

1 தனி மனிதன் என்று அவர் குறிப்பிடும் தொழில் சிங், மக்களில் ஒருவர்தான் என்பது மட்டுமல்ல, மக்களில் பிரதிநிதிகளான சட்ட மன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறப்புப் பிரதிநிதி. அத்தகைய தலையாய மக்களின் பிரதிநிதி கேட்கும் விவரங்களைத் தர மறுப்பதும் 'பதில் சொல்ல அவசியமில்லை' என்று பேச வதும் ராஜீவின் அறியாளமயாக இருக்க முடியாது என்னும்போது தலைக்கனம் என்ற முடிவுக்குத்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது.

கு 16 பரீக் பெறுபவர்:
டி. தாகராஜன்,
18, அன்னம்மாள் பிடியல்,
துவன் ரோடு,
விருத்தாசலம்—605 001

**THE TEACHERS' COLLEGE OF MUSIC
THE MUSIC ACADEMY, MADRAS**

306, T.T.K. Road, Madras-14

Reopens on Wednesday the 24th June 1987

Principal: Sangita Vidwan Sri B. Rajam Iyer

Applications are invited for the following:

1. A One year Teachers' Training Course in Music recognised by Govt. for employment as Music Teachers.
2. A two year Pre-Teachers' Training Course: Students completing the course will be admitted in the regular course and will be sent for Lower and Higher Grade Examinations. Those who have some knowledge of music may be admitted to the II year of this Course.
3. An Advanced course for training students for Concerts.

LAST DATE FOR RECEIPT OF APPLICATION: 15th June 1987

PROSPECTUS AND APPLICATION FORM can be obtained from the Correspondent on payment of Rs. 2/-

THE MUSIC ACADEMY, MADRAS

306, T.T.K. Road, Madras-14

VEENA CLASS

By Veena Ranganayaki Rajagopalan & others. **FEES:** Rs. 50/- for Senior & Rs. 25/- for Junior Classes will start from 15th June 1987.

காலை நேரம் என்றாலே.... Promise ப்ராமிஸ் நேரம்தான்.....

செக்கஸ்பாஸ் உங்கள் காலை நேரத்திலே ஓடிவரும் உங்கள் உதவிக்கு ஒப்பந்த ஹிஸ் ப்ராமிஸ். அவர்கள், பெரிசு, துடிக்க, சாறுபிழி, கடை, தனித்தனி பிளேடுகள், கசாதாரமாகக் கழுவிட ஏற்ற பாத்திரம். சின்ன உழைப்பிற்கென கட்டுவதிலிருந்து கவரக மோட்டார், யின் ஏற்றத்தாழ்வுகளிலும் மோட்டார் பழுதடைவாமலிருக்கத்தனிபாள் ப்ளஸ் அமைப்பு. எங்காவதி உபயோகங்களுக்கும் ஏற்றவகையில் இரண்டுவித ஸ்டேன். இத்தனைக்கும் மேலாக இப்பொழுது ஒவ்வொரு ப்ராமிஸுடனும் ரூ. 130 மதிப்புள்ள கட்டினிஜர் இலவசம். இத்தனை சிறப்புகளும் புதிய ப்ராமிஸ் மிக்ஸர்-சிகரண்டர்களுக்கு மட்டுமே. இருப்பினும் ப்ராமிஸின் விலையோ மிகவும் குறைவு. ஆம். ப்ராமிஸ் மிக்ஸரின் உங்களது மனங்கவர்த்திக்கை விலையிலும் கிடைக்கின்றன. இதே ரக இதர தயாரிப்பு மிக்ஸர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குதல் ப்ராமிஸின் தரமும், சிக்கனமும் புலப்படும்.

ப்ராமிஸ் மிக்ஸர்

**STANDARD
HOME APPLIANCES**

Post Box No. 111.

NAGERCOIL-629 001

விவரபர விசாரணைகள்
வரவேற்ப்படுகின்றன.

முடிந்திருக்கிறது

"எனதையோ தெருவிற் கள் போலிருக் கிறதே... இது உங்களுடைய யதா? யாருங் கள்" அய்யாக்கண்ணனுவின் எகையில் காசு மாலை மாடானதத்து! அந்தப் பொண்ணின் கண்களிலும் ஆஸாசியின் எவ்வு அகாசப் பக்கத் தில் குழந்தையைத் தோளிலூர், எய்யையக் கையிலுமாகக் கமத்தபடி நின்றுந் த அகாச கணவனுக்கு ஒன்றுப் புரியவில்லை! அவர் கள் அதுவரை எளையுப் போய் விட்டோ.

"எங்களுடையதுதான் போலிருக் கிறது!" - அகாச எகைக் காமாசியை மாங்கிக் கொண்டன. அய்யாக்கண்ண னுடைய கைகளைக் காமாசை மாத்த புதிய செவ்வுதா மிஷ்டி காத்திடும் மும் இருந்தது....

அது யாளத்தைக் கொல்லித் து எடுத்தப் போய்க்... எத்தனை காசுகள் இருக்கும் உங்க மாலைலியோ? அய்யாக்கண்ணு கேட் டான். அவன் கண்ணில் தெரிது ஏமாற்றம்.

"இதெல்லாம் யார் எண்ணி நாயகம் வக்குக்காய்க? என் கூ. வந்த என் தங்கள் யுடையது...." அவன் கண்கள் அவசரம் அவ சரமாய்க் காசுகளை எண்ணத் துவங்கின.

"சு..." என்று இருங்குருத் பார்ப்ப காசு மாலைவை மாங்கிக் கொண்டான் அய்யாக்கண்ணு.

"உங்கள் தங்கையையும் அழைக்கக் கு வந்து போலில் அகாச போலியுதே! அகா... யாளத்தைக் கொல்லி மாங்கிக் குப் போய்க்...." அய்யாக்கண்ணு நாக்க ஆரம் பித்தான்.

"தான் ஒங்கம்மாவுக்கு ஒயர் பொண் ணைச் செ... கலக்கு ஏதாடி அக்காவுள் தங்கை யும்?" என்று அவன் கணவன் ஆவலாக் கேட். து அய்யாக்கண்ணு காத்திதும் விழாம லிலிருந்தான்.

கண்ணுயர்மேல் இருவிழா அய்யாக்க ண்ணுக்குக் கொண்டிருந்தது.... பொரி அவலகளை முதல் புண்பாசைக் கடல் வரை தெருவை முற்றிலுமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன. மண்ணைக் கணவனா கையிலிருந்து எண்ணிப் காப்பி" என்ற, "காமாசை குளியலுக்குத் தந்த சீவக்காய்ப் பொடி"வும் கலந்து கலந்து ஒன்றுக் ஒளிபெருக்கியிருந்

ஒளித்துக் கொண்டிருந்தன.

இனடபிளடபே'தழ்ந்தகன் ஐரக்கிரந்த!
உங்கன் தழ்ந்தகன் ஐரக்கிரந்த!

“திருடர்கள் ஐக்கிரகம்” என்று எச்
சரிக்ஷக வேலு!

அய்யாக்கண்ணு விசித்துக் கொண்டான். குழந்தைகள் திருடர்களா? திருடர்கள் குழந்தைகளா? குழந்தைகள் ஸாக்கிரத.. திருடர்கள் ஸாக்கிரத! என்றாய் என்ன பொருள்?

போனஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போதாமல் இன்னும் ஒரேசுமரையாகத் தேட்டுவீர் போனஸும் என்னுதால் அவன் திணைத்தான். அரச மரத்தினில் ஒதுக்குப்பழமாத்தலுக்குக் காதிதங்கீர் ஹிதோபெத்தித்கொண்டிருத்தவர் சில பெண்கள்... அவர்களில் (தனியாக நின்றுகூட) ஒருவரை நெருங்கினால் அப்பாக்கன்னு. சிலைட்டுவது உங்களுடையதா பாருங்கள்!"

காக மாலை எக்பாறியது.... திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தான் அவன். சிந்தித் தேர்தான். "நாங்கள் இதெல்லாம் போட்டுக் கொள்வதில்லை... அது என் எதிர்ப்பு... ஒரு பேரீட்டு மாதிரி போட்டிருந்தது. திருமீழாவுக்கு அவர்கள் அன்னதொரு வந்திருக்க. அது மாதிரிதான் இருக்கிறது..."

"நெளவாங்கிலே, எங்கிட்டே கொடுத்தால் உரையே சேர்த்துடுவேன்."

“இப்போ... நான் போலீஸ் அலுவலர் போல்
மேலே கொடுத்துப் போன்.... அதுதான் வந்த
எந்தச் சொல்லி வரங்கிக்குத் தொல்லைக்கு”
அப்போதெல்லாம் அந்த மாதிரியும் நடந்தால்,
அப்போது அந்த மாதிரி ஒருவரும் மதிப்பாகித்
தொல்லிவிட்ட போய் தந்தால் அந்த
மாதிரி அந்த மாதிரி அந்த மாதிரி பரவல்
மதிப்பு வேண்டி, போன்திடுக்குத் தொல்லை
மதிப்பு அப்போதெல்லாம் கொடுத்துத் கொள்
தான்!

அவுட் போஸ்ட்டிங்குல் அப்பாதி
கண்ணு நுழைந்தபோது எல்.ஜி.அம் உன்னை
'ஏட்டிடுடல் பேலித் கொண்டிருந்தார்.
"வணக்கம்மாங்க."

“வாய்ப்பா அப்பாக்களினுடையது... நேரம்ப
நாளாச்சே பார்த்து... என்ன விடிவம்?”
அவனுக்கு வரவேற்பு பலமாகத்தானிருந்
தது அங்கு!

“இந்தக் காக மாலை கீழே கொண்டுவர... வழியிலே ரெண்டொருத்தரை விட்டுச் செல். ஒன்றையும் தோலுப்படலை. அதான் இங்கே கொண்டு வந்துட்டேன்!”

காசு மாறிய மக மாறியது... என். டி. அனந்த ராங்கிப் பார்த்துவிட்டு, மறுபடியும் அதே பழைய காலிதத்தில் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பாக்டெட்டுகளை இனித்துக் கொண்டார். "கத்தரிக்காய் பெயிர் இல்லையே?" என். டி. மீண்டும் சந்தேகத்தோடு கேட்டார்.

“திருடிவிருந்தால் ஏன் அதை நான் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாது? மூலத்தி செய்மானம்? தேடி கடைநிலை தாளிதம் வாங்கி

மதுரைக் கோமான் வந்தேன் சார், புதுசா
இருக்கிறேன்."

ஹெட் காஸ்ஸ்டேபிளுக்கு ஓரே எரிச்சல்.
என்.ஜி- இஸ்லாம்போர்டு வந்திருக்கக்
கூடாது என்று அவருக்குத் தோன்றியிருக்க
லாம்.

பாடலாவது வந்து கேட்டால் கொடுத்துட
லாம் போ' என்கிறது. அழுத்தமாகச் சொன்
னார்.

“ஏதாவது செய்து, சம்பந்தப்பட்ட...”
 “மெத்தான் அப்பாக்களே...”

அதெல்லாம் ஒன்றும் வெண்டாம்.
பாத்தக்கலாம்" என்று, வெளியே வந்
தார்.

“இங்கும் ஏன் திக்பெ? அப்படி நுது அவர்டு பையனுமா? எல்லாம் கெட்டதும் கொடுக்கிறேன். போ!” என்.ஐ. மோட்டார் கைக்கினில் ஏறினார்.

“கடிக மாதிரி விஷயத்தை எப்போது பெய்த
விடைய சொன்னால் தோஷம் சம்பந்தம் வரு
வதற்கு...” இவ்வாறு அங்குரக்கண்ணா.

“கயக்கர்ப்பை” சொன்னால் தொலைக்காத
வங்கதான் வருவாங்க.... தொலைக்கவங்க
போலியெல்லாதான் கீழ்போர்ட் செய்காங்க
இவ்விடம் அது எங்க சொத்து... எங்க
உடமை....” ரோட்டர் ஸ்பக்கேரீ கொண்டு
வருகிறார்.

அவ்வாறானால் அது உறுதியாகும்.

பேர திரைத்துறியில் புத்தகங்களுக்கு ஏற்பட்ட
ஒரு நேரத்தில் போலத்தான் அய்யாக்கன்
யுக்கு அன்று அந்த சந்தேகம் தோன்றியது...
“உலகத்தின் எல்லாப் மனங்களும் ஒரு வளை
விலே இருட்டு மனக்கதானே...? அதனிலும்
பலமும் இருக்கிறதன் இருட்டனுடிரான்...
மத்தையங்க, அப்பத்து பாய்க்காமல் இருப்பு
கொடுத்தால் வாய்க்கிக்கத் தயாரானிருக்
காய்க.... சிலர் கொன்றவரை எப்படி எப்படி
போ எங்கெங்கோ இருட்டாய்க....

இதைப் பட்டினம் சென்று பார்த்து உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள அய்யாக்கன் வந்த ஏற்பட்ட தகவல் - எப்போதோ போட்டித் தைல விலை உயர்ந்ததால் யென்கி கோட மானா - அதற்குத் தக்க விலை போட முடியாது போய்!

அந்த நேரம் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டில்லை... ஆனால் அவனுக்கு இன்னும் ஒரு சந்தேகம்... பத்திரிகையில் எல்லாம் வருவிறதே... "முறையாக இருக்கலாம்" என்று...
யா? முறையாக இருக்கலாம்? யார் முறையாக இருக்கலாம்?

சுயீகர் விவாபார வினம்பரங்களை நிறுத்திவிட்டு, பொதுமக்கட்கு எச்சரிக்கை விடுவது தொடங்குகிறது.

திருடர்கள், மேகங்கள் துமாட்டமிருப்பதால் தாமதமாகியிருப்பது என்று பொதுமக்கள் எதிர்த்துக்கொடுத்த, விழிப்புடனிருக்க வேண்டும் - திருடர்கள் தூக்கிரிந்தா!" அப்பாக்களையும் விரித்துக் கொண்டாள்!

- ஆர். பி. சாந்தி

www.gutenberg.org/files/59845/59845-h/59845-h.htm

பாட நிவாரணம்

அடிக்கடி பாடப்படுவதாயினாலும், 'மலைமலர்' என்னும் காதல் பாடல் மலத்தில் நிற்கிறது. மற்றபடி வேறு எந்தப் பாடல்களும் இதயத்தைக் கவரவில்லை. இதுக்காக உன்னை?

மிருக்காவ தடை
இறுக்கமான,
தேனலப்பட்டால்
கருணைபொழியும்
முன்பாவம்
கொண்ட தெயி
லர் ஏ.ஆர்.எஸ்.
டாப்!

ஏதாவது ஒரு மலையும், மலைப்பாக்கான இடமும் என்று தேர்ந்தெடுத்துவிட்டாலே, காமிரா தூண்களென்று கிருக குளிர்ச்சி மான கரடிகளைத்தான் கட்டித் தழுவும் போல.

மீண்டும் ரவிச்சந்திரன்! அப்பா - கம்-
மில்லம், சொந்தக் குரலா என்ன? அங்
வப்போது எட்டிப் பார்க்கும் எவர்க் தலை
மேலம ஏறி ஏறி உன்வாங்குகிறதே அந்தக்
குரல்.

இரண்டு எம்மையில்லாதான் என்ற
தூள், சைவா? காவலிடமினாலு
மொகலப் போடும் காக்கிச் சட்டை
ஆங்கொண்டெயும் அகாதுக்குது. மேல்
மில்லம், மற்றபடி பாடல் கவா
களில் பரவாமலில்லை. நதியாவும்
மொகலும் ஆப்பா ஒன்றும் உள்பெறு
வாகப் பன்மணி எல் கில்லம் என்று
தூள் ஜோடி தன்முகத்தான் இறுக்
கிறது - திறன் சி.குக்கன் போல.

ஒரு சாதாரண ரவிகள். டாப் எல்லாராக
மாலுவது பழைய மாலு. ஆனால் கொலைக்
கைதி அப்பா, தற்கொலை செய்து செத்துப்
போகும் அக்கா. இருவரையும் ஒரு ரயில்
பயணத்தில் தவற விட்ட மகள் ஆவியவை
அந்தப் பழைய மாலில் சேர்க்கப்பட்ட விஜய்
விஜய் இஞ்சி, காரக் கறகு, வாகனக்
கொத்துமல்லி, திரைக்கதைகள் பின்னி
விருக்கும் விதத்தில் குறை சொல்ல அறிதம்
வரப்படுகிறதான்.

வெண்
ணி
ற
ஆடை
முர்த்தி
செத்தில்
கறிவேம்பு
பெய்கள்.

முதலில் ஒரு பாடலிக்காகப் பன்மணிப் பாடலின் உருவத்தை அச்
செத்துக் கொண்டு கற்றுப் பிடுக்கல், அப்பறம் பாடகனுக்காக பன்ம
ணில் பாடகனின் உருவத்துடன் மலா வரும் வானில் உள்ளங்கள். திருத்
தில் இப்படி இருத்தால் என்.வி.ஆர் ஜானகியும் எல்லாவை எத்தொடர்பு
படுவார்கள். என்ன சொல்பதிகள். ஸ்டாப்ட்? ஸார்?

கற்றி வரும் பலாச்சுப் பின்னருகள், அதுவும் போலில், இத்தனைக்கும்
நடுவில் ஏதோ ஒரு உ.வி.டவர் போன்ற உயரமான டவரில் டெலில்கொப்
பொருத்திய துப்பாச்சியுடன் வில்லன் ஏறி, ரூயல் என்று கட்டு, கட்டப்பட்டு,
மேலே விழுந்து, திருந்தி..... க்லைமாக்ஸ்தான் சிரான கதைவில் அபத்தம்.

ஆபக்காவ ஜாஜகன்

முதலாம்

9

அந்த அபிகாவி வெளியில். அகரத் தனமான ஒரு வெறியுடன் டென்னிஸ் ஆடப் பழகிக் கொண்டிருந்தான் அருண். அன்று பவிற்சியின் ஏழாவது நாள்.

பென்ற வாரம், முதல் முதலாகப் பவிற்சிக்கு அவன் போய்ச் சேர்ந்தபோது, வெளய் வளப்பின் டென்னிஸ் கோர்ட்டில் குட்டையான ஓர் ஆகாய்ப்புடன் காத்திருந்தான் அம்பிகா.

அந்த ஆள் 'பந்து பொறுக்கிப் போடும் எப்பளாக இருக்கும்' என்றுதான் முதலில் நினைத்தான் அருண்.

"மீட் அவர் கோக் மிஸ்டர் பந்த்!" என்று அம்பிகா அவரை அறிமுகப்படுத்தி வதும் வியப்பை விழுவதிலிட்டு, ஏற இறங்க ஒரு பாசனம் பார்த்தான் அருண்.

குட்டையான கோற்றம். இரண்டரை ரூபாய் இளநீர்க் காய் போவப் பெரிய மண்டை. அதன் மேற்புறத்தில் சாய்பல் நிறத்தில் ஒரு 'விக்', மேலே வரி வரியாய் மூலைய் பெரட்ட பனியன் அணித்திருந்தார் பந்த். அதே போல் ஷார்ட்டஸ். அசைபில் பார்த்தால் - அதாவது உயரத்தை ஒதுக்கி வைத்தால் - ஸ்பைட்ரோஸ் திணுசில் இருந்தார். வாய் சூயிசுக்கதை ஒலாய் மென்று கொண்டிருந்தது. இருபது செகண்டுகளுக்கு ஒரு தரம் வாளாய் திறந்து 'தூ! தூ!' என்று, அக்கம்பக்கத்தில் இருப்பவர்களை லட்சியம் செய்வாய், எச்சில்லுப்பி அவிக்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

"இவரா கோக்? தம்ப முடியலையில்லையோ" என்று அம்பிகாவை ஆறடி தன்னிக் தனியே அழைத்துப் போய், தனது சந்தேகத்தை வெளிவிட்டான் அருண்.

"மசமாவென்று நிற்காதீர்கள்... போய் பிராக்மணஸ் ஆரம்பியுங்கள்."

"வந்தது... ஒரு சந்தேகம்: பிராக்மணஸ் எத்தனை நிமிஷத்துக்கு - பவிற்சித்தா? இரு பதா?"

"நாசமாப் போக்க! ஒவ்வொரு மணி நேரம் ஆட வேண்டுமாக்கும்! அதற்கு ஒரு நிமிஷம் குறைத்தாலும் பளுக்குக் கோபம் வந்து விடும்..."

வந்தால் என்ன?"

"கோபம் வந்தால் தன் ரேக்கெட்டை முழங்காலில் வைத்து மனக்கென்று முறித்துப் போட்டுவிடுவார். புது ரேக்கெட்டை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டியது உங்க பொறுப்பு. டென்னிஸ் ரேக்கட் என்ன

ஹில விற்றிறது, தெரியுமா?"

பந்த் என் முறைத்தபடியே கனத்தில் இறங்கினான் அருண்.

பந்த் தமது இடது கையில் அரை டஜன் பந்துகளை அதரயாசமாக அடக்கிக் கொண்டார். முதல் பந்தை அடித்து, அருண் பக்கம் விரிந்தார். பந்து ஆகாயத்தில் போனது மர்நிலி காத்த ஸ்டைலில் வாயில் கிகெரட் பொருத்தி, லைட்டரால் கொளுத்திக் கொண்டார்.

அருண் பந்து வரும் திசையை கவனித்துத் தவறு ரேக்கெட்டைக் கொண்டு போனான். பந்து பட்டால்தானே? பந்த் விரிவ இரண்டாவது பந்தையும் தவற விட்டான். மூன்றாவது பந்தை மெதுவாக அடிக்கவும், 'நெட்டியல் போய் விழுந்தது. அடுத்ததை ஆத்திரத்துடன் அடிக்க, அது துவிலென்று வானில் எழுந்தது. கோர்ட்டைத்தாண்டி, காய்மயுண்ட் கவனம் தாண்டி, கிளப்புக்குப் பின்புறமி

ருந்த தென்னந்தோப்பில் போய் விழுந்தது. ஐந்தாவது, ஆறாவது பத்துகள் ரெக்கட்டைக் கண்டு வெடித்தப்பட்டுக் கொண்டு, மூலையில் குதும்பின. (அப்படித்தான் அருண் நினைத்துக் கொண்டான்.)

தென்னாறு நிமிடப் பவித்திரின் விளைவாக முதல்நாளே தொய்த்த துவண்டு போனான் அருண். உடம்பின் ஒய்வொரு மில்லி மீட்டரும் வலித்தது. வாயைத் திறந்து நான் லுக்கவிட முடிந்தது.

இப்படி மூன்று நாட்கள் பவித்திரி செய்த தன் விளைவாக, ஆபீஸில் போய் உட்காரிந்த தமே அலுப்பும் களைப்புமாகச் சேர்ந்து தூக்கம் வந்தது. எனதக் கண்டாலும் எரிச்சலாக வந்தது.

"தீங்கள் மாதிக் கொண்டு வருகிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது!" என்றான் ஸேகா ஒரு நாள்.

"மாறுதல் என்னும் எப்படி? கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்!" என்றான் ஒரு கொட்டாவினை வெளிறித் தள்ளியபடி.

"முடித்தியே வழக்கமான மலர்ச்சி, கல கலப்பு எனையும் காணோம்... ஏன் இந்தத் திமர் மாறுதல்? நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?"

"எல்லாம் உன்னுடையதான்! அந்தப் பாழாப்பிப் போன் ஸ்பார்க்முலாவாயே தான்!"

"அதற்காக ரொம்பச் சிரமப்படுகிறீர்கள் - அவ்வளவுதானே?"

"மேலாகத் தொங்கியே! நாய் படாத பாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் இன்னும்! என்ன அங்கேயில், எத்தனை சிரமம்! உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?"

"நானே கேட்க வேண்டுமென்றிருந்தேன்... அதென்ன இன்னும் சரவந்திரம் ஆயில் விட்டதும் பிடித்துக் கொண்டு விளம்பி விடுகிறீர்கள்? முன்னிப் போவதின்று என்னிடம் இரண்டு வார்த்தைகள் பேசுவது கூடக் கிடையாது!"

"நான் எங்கே போகிறேன் என்று தெரிந்தாக வேண்டுமாக்கும்? கேட்டுக் கொள்ள இன்னும் ஸேகஸ் கிளப்புக்குப் போகிறேன்..."

"மெம்பராகச் சேர்த்திருக்கிறீர்களா?"

"இல்லை... உண்டாகலாம் அழகான - கவர்ச்சியான - ஆனால் உண்டைப் போலவே பிராணனை வாய்நுழி ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கத்தான் போகிறேன் - நான் தவறாமல்... போதுமா?"

அவன் கிண்டல் செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டால் ஸேகா, "எப்படியும் உங்களுக்குக் கேலிதான், குறும்புதான்!"

"இல்லை... உன்னையெவ்வாறு சொல் கிறேன்... சந்தேகமிருந்தால் வந்து பாருங்கள்!" என்று சொல்லி, கிளப்பின் இருப்பிடத்தையும் அவன் சொல்வதை, ஸேகாவுக்கு என்னவோ பேரவாவி விட்டது. அவனுடன் மேலே எதுவும் பேராமலை, தன் சிட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

அவனுடைய கொந்தரவு இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துக்கு இருக்காது என்று உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, பருமனுடன் ஸ்பைல் ஒன்றை எடுத்து மேஜை மீது வைத்து முகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆயில் தாது காலியில் உட்கார்ந்தபடியே தூங்கத் தொடங்கிவிட்டான்!

இருபத்திரண்டு தேதி காலை மீள் எழுந்திருக்கும் போதே அன்று தனக்கு மிக முக்கியமான பொறுப்பு ஒன்று காத்திருப்பது அருளுக்கு திணைவு வந்துவிட்டது.

சென்ற வாரம் அந்தத் தர்மராஜன் வந்துள்ளன கொல்லியிட்டுப் போனான்? இருபத்திரண்டு தேதியை எவ்வளவு கவனமாகக் கவனித்துப் பார்த்தான்? அவனுக்கு விடையாகக் கட்டுக் கொல்லு முயல்வார்கள். அந்தத் தருக்கும் பொறுப்பையும் அதற்கென ஒரு பிஸ்டுலையும் அருணிதம் அல்லவா? ஒப்படைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான்!

இன்று சாயந்தரம் மெய்யுக்குப் போய் அம்பிகாபுடன் இரண்டு இரண்டாகத் தனது டெலிவிட்டிங் சீக்கிரமாகக் கவனித்து கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் வளசுவாக்கம் வீட்டுக்குக் குறித்த நேரத்தில் செல்வ முடியும் என்று காலை மீளே தீர்மானித்து விட்டான் அருண்.

அதன்படி காலை மீளே மெய்யுக்கும் போனான். அம்பிகா இலண்டன் கண்டதும் தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த ஒரு காட்டுக் குச்சல் போட்டு, மெய்யு கட்டத்திய அரட்டையிலும், சிண்டு முடியிலும் பிளியாக இருந்த மற்ற பெண் - எழுப்பினர்களை வெளியே ஓடியவரச் சென்று, அமளி மெய்யு இன்னும்.

அருண் முன்னிமையால் நிற்பவன் போல் துடிக்க ஆரம்பித்தான். காரணம், நேரம் ஓடியதே தவிர, அம்பிகா டென்னிஸ் ஆடுவதை நிறுத்துவதற்கு வாய்க்காத காரணம். ஓரே முன்தான் போயிருந்தான்! என்று எவ்வளவு தூண்டிச் செய்ததற்கு. 'இரு! வருகிறேன்!' என்று உரக்கக் கத்தி அவன் பதிலளித்ததே, நிற்க வேண்டியதாதி விட்டது.

ஒருவழியாக ஆட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்த அம்பிகா நேரே வளசுவாக்கு வந்து காசில் ஏறிச் கொண்டான். ஒரு பக்கக் கதவைத் திறந்து விட்டு, "கெட் இன்!" என்று அதிகாரக் குரலில்.

போகும் வழியில் இறக்கி விடுவானாக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் அருணும் ஏறிச் கொண்டான்.

காசி தடுங்கிக் கொண்டே புறப்பட்டது. "இப்ப ரொம்பப் பிளியா நீங்கள்!" - விசைத்தான் அம்பிகா.

"ஆமாம்... ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கிறது... அவசரமாகப் போவாக வேண்டும்..."

"கிட்டாக டிபன் - காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போகலாமே! ஆட்சேபம் இல்லை!"

கட்ட முடியவில்லை. தவிர்ப்பு.

அம்பிகா காரை வேகமாக ஓட்டினான். காரின் வேகத்துக்குக் கொடுக்கும் வளசுவாக்கம் வாய் ஓயாமல் டிசையும் செய்தான். எல்லாம் டென்னிஸ் புரணம். புன்னி விவரங்களை அவன் அநாயாசமாக அள்ளி விசையபோது, பிரமித்துப் போனான்.

காசி இப்போது காஸ்திரிகை தாண்டி, திருவான்மியூர் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

"ஹோ! எங்கே போகிறோம் தாம்!" என்று கூவினான்.

"அதுதான் சொன்னேன் - ஹோட்டலுக்கு!"

மேலும் ஒரு நாற்பத்தைந்து நிமிடம் கழித்து, காசி மெய்க் ரோடியிலிருந்து ஒரு நினைச் காலை மீள் துறைத்து, கடற்கரையை ஓட்டியிருந்த ஒரு ஹோட்டல் நோக்கிச் சென்றது.

காரை நிறுத்திக் கேழே இறங்கினான் அம்பிகா. "கெட் டவுன்! மனை வரலில்லை யா இறங்க?"

அருணின் பிரதிப்புகு இன்னும் நீங்கவில்லை. "அம்பிகா! டிபன் சாப்பிட தாம் இங்கே வருவோமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை..."

"தான் டிபன் சாப்பிடுவதென்றால் இங்கே தான் வருவேன்... இங்கே ஒரு ரவா பொங்கலும் சட்னியும் திருவாரர்கள் பாருங்கள், அதைப் போல மெட்ராஸ் சிட்டியிலே எங்குமே நீங்கள் சாப்பிட முடியாது!"

ரவா பொங்கல் என்றதும் வெறுப்பில் முகம் கனிந்தான் அருண்.

"என்ன! முகம் ஏன் ஒருமாதிரி ஆகி விட்டது? உங்களுக்குப் பிடிக்காதோ ரவா பொங்கல்?"

"உங்கே!" என்று சொல்லி தாக்கை வெளியே திட்டித் தனது வெறுப்பைப் பிரகடனப்படுத்தினான்.

"அதுதான் இன்றைக்குச் சாப்பிடப் போகிறோம்!" என்று அம்பிகா தீர்மானமாக.

மனத்பரப்பில் மேஜை - நாற்காலிகள் போடப்பட்டிருந்தன. அகவெழுத்து மறைவிற வேளைவாகவும் இருந்தது. இரண்டையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அம்பிகா கவனிக்காத நேரம் பார்த்து, பிளேட்டில் வைக்கப்பட்ட ரவா பொங்கலில் எழுபது சதவிகிதத்தை மனையில் விசினான் அருண். அப்படியும் முப்பது சதவிகிதத்தை விழுங்க வேண்டிய கட்டாயம் நேர்ந்தது.

காப்பியை உறிஞ்சும் போது, "மாடல் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னீர்களே, எப்போது போட்டோகிராபி செஷன்?" என்று கேட்டான் அம்பிகா திடீரென்று.

"அதுவா? ஊட்டி எம்மெட்டோரை வெளிநாடு போயிருக்கிறார். அவர் திரும்பி வந்தவுடன்..."

"திருப்பூர் பேருகளுக்கு மாடல் என்று சொன்னீர்களே!"

"குதலில் ம், அப்பறம் பேசுட்டீங்கள்!"

"ஹட்ஸ்! அமென்!"

அந்த இரண்டுக்கும் முன்னாலே ஒரு

சென்ற வாரம் அந்தத் தர்மராஜன் வந்துள்ளன கொல்லியிட்டுப் போனான்? இருபத்திரண்டு தேதியை எவ்வளவு கவனமாகக் கவனித்துப் பார்த்தான்? அவனுக்கு விடையாகக் கட்டுக் கொல்லு முயல்வார்கள். அந்தத் தருக்கும் பொறுப்பையும் அதற்கென ஒரு பிஸ்டுலையும் அருணிதம் அல்லவா? ஒப்படைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான்!

வித்சயப் பயணங்கள் செய்த சிந்துபாகு 16 பக்க வண்ணப் படக்கதை

கதை: சூனந்தி
படம்: வினா

பயணிக் காலில் கேம்பெய்ஸ் இருக்கிறது. எரிட்சு பற்றியது. அந்த தோய் பற்றிய முழுத் தகவல்களும் கொண்ட விளம்பரங்கள்....

"எரிட்சு எங்க மாமா கிபாக்டிரியே கூட. அதற்கு ஏதோ மருந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். தெரியுமா உங்களுக்கு?" தெரியாது!

"கோடுக்கை பாருங்கள். ஆனால் அந்த மருந்தை இப்போது தயாரிக்கப் போவதில்லையாம்... அங்கின் சொல்லுர். கத்தக் கிழுகு!"

"தயாரிக்கப் போவதில்லைமா? ஏன்?"

"காரணம் சொல்லலிய்யை... ஆனால் அந்த மருந்து கிபாரிமுலாவை எங்கிட்ட கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்... பத்திரம் பத்திரம்! என்று சொல்லுர்..."

"பத்திரமாக வைத்திருக்கிறும். இல்லைமா?"

அம்பிகா அவுட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தான். "எங்கிட்டே இருந்தால் தொலைத்து போய் விடுமென்று என்... என்... என்..."

"உன்... உன்... உன்... என்ன சொசாரம்? சொல்லுமமா சிக்கிரம்?"

"என் லவுர் கிட்ட நள்ளி வீட்டுட்டேன். அவருக்குத் தெரியாமலே!"

"எப்படி? எப்படி?"

"என் லவுர் ஒரு சரியான ஊர் கற்றி... எப்போதாவது என்னைப் பார்க்க வருவார். அந்த நிரிஷம் கூடப் பேசாமட்டார். ஒட்டந்தான்! அப்படி வந்திருந்த ஒரு சந்தர்ப் பத்திலே அவருக்குத் தெரியாமல் அவரு னைவ லுர் பாக்டிரியே கிபாரிமுலா பேப் பணரத் திணித்து அனுப்பிவிட்டேன்!"

"என்ன பேப்பரிதான அது?"

"தோட்புக் பேப்பர் அளவுக்குத்தான் இருக்கும்... கொடிப்பொடியான எழுத்திலே யாரோ எழுதிருக்கிறார்கள்..."

"கூடப் செய்யப்பட்டதில்லையா?"

"தோ! கையெழுத்து! என் கண்ணுலப் பார்த்தேனே!"

"அங்குக்கூடும். உன் லவுர் அதற்கப் புறம் உன்னை வந்து பார்க்கவே இல்லைமா?"

"இல்லையோ! எங்கேயாவது கற்றிக்கொண்டிருப்பார்! அவருடைய விஸாசம் கூட. எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் நானே போய்ப் பார்த்து. என்னப்பா? என்னுக்க உனக்கு? ஏன் வார்தே இல்லை? என்று கேட்டிருப்பேன்!"

தன் முயற்சிப் பாதையில் திருமென காள் கிரீட் கவர் ஒன்று குறுக்கே எழுப்பப்பட்டு விட்டது போலத் தோன்றியது அருணாக்கு. வெறுப்புடன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்ட அருண் வதேசையாகத் தனது கடிக்காரத்தைக் கவனித்தான்.

மணி 7.40.

அவன் இத்தேரம் வளசரலாக்கம் வீட்டில் இருக்க வேண்டியவன். சத்யா கொல்லப் படுவதைத் தடுக்க வேண்டியவன்.

"தோ! என்று வாய் விட்டுச் சொல்லி, தன்னைப் தொந்து கொண்டான்.

(தொடரும்)

இக்கோடையின்
கிடுமையை
இனிமையாக்குங்கள்!

nafed

"சுவை மன்னர்கள்"

பரபரப்பூட்டும் இன்குவை ரகங்கள்:
டெமோட்டோ கெச்சப், பைன் ஆப்பிள் ஜூஸ்,
தக்காளி ஜூஸ், மாங்கோ பஸ்ப், ஆரஞ்சு ஜூஸ்,
மிக்கட் ப்ரூட் ஜூஸ், பந்தூஸ் பல விதங்கள்

NAFED PROCESSED FOODS

"Crescent Court" 2nd Floor,

263, Poonamallee High Road,

Madras-600 084. Phone: 666851. Telex: MB-7472.

அமரர் கல்கி

நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி - 1987

முதல் பரிசு ரூ 1500

இரண்டாவது பரிசு ரூ 750

மூன்றாவது பரிசு (இரு கதைகளுக்குத் தலா ரூ 375 வீதம்) ரூ 750

ஆக மொத்தம் ரூ 3000 பரிசுகளாக வழங்கப் பெறும்.

தவிர பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படும் ஒவ்வொரு கதையும் ரூ 125 சன்மானம் பெறும். அறிமுக எழுத்தாளர்களுக்குப் போனஸ் உண்டு.

• கதைகள் சொந்தக் கற்பனை என்றும், இதற்கு முன் வேறு எந்த உருவிலும் பிரசுரமானதில்லை என்றும் உறுதிமொழி தேவை.

• அறிமுக எழுத்தாளர் எனில் இதற்கு முன் எந்தப் பத்திரிகையிலும் எழுதியதில்லை என்றும் போட்டி முடிவு அறிவிக்கப்படும்வரை எழுத மாட்டேன் எனவும் உறுதி மொழி தர வேண்டும்.

• நடுவர் குழு கதைகளைப் பரிசீலித்துப் பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்.

கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய கடைசி தேதி: ஜூன் 15

• உறையின் மேல் அமரர் கல்கி நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி என்று குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

• பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பப் பெறப் போவது அளவு தபால் தலை ஒட்டிய சுயவிவரமிடீட்ட உறையைக் கதையுடன் கூடவே அனுப்பதல் வேண்டும். பின்னூல் தனியே அனுப்பிப் பயனில்லை.

• கதைகள் கல்கியில் நூறு பக்கங்களுக்கு மேற்படாதிருப்பது நலம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

• எல்விதக் கடிதப் போக்குவரத்தும் கிடையாது.

• சுந்தேசம் எழும் விஷயங்களில் கல்கி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது.

• போட்டி முடிவும் முதல் பரிசுக் கதையும் கல்கி ஆகஸ்டு 2 ஆண்டு மலரில் பிரசுரமாகும்.

• எழுத்தாளர்கள் பெருமளவில் உற்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும்.

டெலிபோன் ஒலிக்கிறது. ரிசெப்டர் கருத்தும் மறுமுனையில் கொல்லப்பட்ட செய்நினைவு கருத்தும்; அந்த நபர் திணைபுத் தூக்க மாத்திரை சாப்பிட்டுவிட்டு மரணத்தின் வாயில் தெரிவ ஆரம்பித்ததும், திடீரென யாழ் ஆளப்பட்டுக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, சென்னை ராஜப்பேட்டையில் உள்ள 'ஸ்பீடுகா' அளமப்புகழ் போலீஸ் செய்கிறார். க்ரேக்காவின் காவலன்மையர் போலீஸிலேயே அங்குக்கு ஆறுதல் கொண்டு, முகவரிமையக் குறித்துக் கொண்டு ஸ்பாட்டிங்கு விளையிறார். ஆஸ்பத்திரிக் குற்றத்தின் சென்று சிகிச்சைபடுத்திய அளவுக் காப்பாற்றி விடுகிறார். இரட்டி விழைக்கிறது.

10.13. இவ்வுறுதியை மீட்டர் கால்களில் ஒரு போன்ஸ், பெரியது பத்து வயதுக்கு குறைந்த, 'மம்மடி' டிரைவ் சென்சார் - பேருமே பாய்ஸ் டிரைவ் போன்ற டிரைவர்கள் எவ்வளவு நொம்பல் போரடிக்குப் பதவரங்கக் கூட, இவ்வுறுதியை எவ்விதத் குறைந்தும், ஆறுதலாக அந்தக் குறைந்தது, டிரைவர்கள், கனம் சொல்லி, தலில் நூறில் வைத்து இவ்வுறுதியை மீட்டர் கால்களில் வைக்கப்பட்டது.

காதலில் தொடலியுற்ற ஒருவருக்கு அக்ஷயபகவததாரின் கைநி, விண்டம், குத்தல், காதலமாக வாழ்க்கை பெறுவது கிடீர். தந்திரமாக செயல் கொள்ளலாமா என்று அடிக்கடி நினைக்கத் தொடங்குகிறது. அளர்ச்சிபெறாது நாள்தோறும், மனத் தெளிவு பெறாது, விண்டம் பெறுவதில்லை.

வினாக்கள்—
 1. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா?
 2. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா?
 3. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா?
 4. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா?
 5. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பாரா?

“கிணற்றுக்கில் நடந்த ஒரு மாநாட்டில் தற்போது எப்போது ஒரு தனி நபர் பிரச்சனை அல்ல. சமுதாயப் பிரச்சனை என கணிப்பாடுக்கப்பட்டது. அந்தத் தாலும் என் கண்களும் (அகலும்) படுகின்றது. டாக்டர்தான் பெயருந்தேன். அப்பிதான் உத்திரவுப் படி இர அமைப்பை உருவாக்கும் என்னம்.

இந்த ஒரு வகுட காலத்தில் தற்கொடை முயற்சிக்காதவர் என்று இல்லை. விதம்விதமான பிரச்சனைகள், கமரர் தூர்ந்து வரலாயினார்கள். வாரத்திற்கு தலா நான்கு மணியேரத்தனாகிப்பெசெலவிறுதினார்கள். பிரச்சனைகள் வருபவர்களை மனம் வீட்டுப் போகவைத்துப் பொறுமையுடைய கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் உத்தியோகத்தில் கொட்டித் தீர்த்ததும், வருகிறவர் மனம் வேசாகிவிடுகிறது. அப்போது வரலாய்ந்தது அதுதான் மொழி வருகிறவருக்குத் தயாரம்பிக்கையை காட்டுகிறது. பிரச்சனைகள் எல்லாம் குறைந்து பிரச்சனையைச் சமர்ப்பிக்கிறவரின்மைத் தாங்களே தேடிச் கொள்கிறார்கள்.

“க.தாரணமாய் ஓர் ஆதலொட்டின் கால்,
விபத்தில் ஈனலொடிகலிட்டுது. வாழ்க்கையில்
தனக்கு இனி ஒன்றுமே இல்லை என்று
கொழுப்பிர்ப்பது, அமல் வீதிகாணல்
அனுதினம், அவருடன் இரவுநிழல் ஈனலு
நாடகம் போலிதான். அலாபகரிகைதல் எதிர்
காலம் பற்றி யோசித்தல், கால் ஈனல்கள்
விட்டதும், என்விட யுள்ள நுழைக்கையில்
மற்றவர்களுக்குப் பயன்படுமிடத்தில்தான் நான்
கோர் ஆகலாடீம்” என்று. ஆக நாயக்கன்
பிரதீபமாய்த் தீர்ப்பதில்லை; மூடிவருகின்ற
இனாப்பதில்லை. பிரதீபமாய், எம்மதும்பட்ட
வழி நீர் ஆயிரவாழ்க்கை தக்க முடிவு எதிர்க்க
வதற்குரியேன். அயலவனுதலால்”

[illegible][illegible]

முதுவாரி: கல்பேரூர்: 4 வார்டில்ஸ் மேலம்,
சாலைப்பேட்டை, சென்னை - 14
தொலைபேசி: 473456

தேவாங்கு : எஸ். சந்திரசெகரன்

தூய்மைக்கு ஒரு பயிற்சி!

மகிழ்ச்சியால் இருந்தால் கைகட்டு.....

மகிழ்ச்சியால் இருந்தால் கைகட்டு.....

மகிழ்ச்சியால் இருந்தால், அதைத்

அறிந்தால்

கைகட்டு!

— சின்னக் குழந்தைகள் மிக உற்சாகமாகவும், சற்று வளர்ந்த பிள்ளைகள் சிறிது வெட்கத்துடனும் கைகட்டியபடி பாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியை அவர்கள் முகங்களே பறைசாற்றின. எல்லோருமே, சென்னை மாநகராட்சியின் பல்வேறு பள்ளிகளில் பயின்று வரும் மாணவர்கள். அவர்களுக்காகவே பிரத்தியேகமாக 'இன்டாக்' நடத்திய முகாமில் பயிற்சிவந்ததாக வந்திருந்தார்கள். பயிற்சியின் பிரதம நோக்கம் இக்குழந்தைகளுக்குச் சென்னை நகரத்தைப் பற்றியும் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பற்றியும் விளக்கி அதன் தூய்மையைக் காக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துவதே ஆகும். இதற்காகப் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய திரைப்படங்கள் திரையிடும், பாடல்கள் சொல்லித் தரும், வீணை வாட்டுகின்றவரும் செயல் விளக்கமாகவும் விஞ்ஞான, பூகோள உண்மைகளைக் குழந்தைகளுக்குப் பளிச்சென்று புரியும்படி விளக்கி னார்கள் இன்டாக் ஒருங்கிணைப்பாளர்களான வி.ஆர். தேவிசா, டோமினிக் சேவியர் மற்றும் வாலண்டர் ஆக பணிபுரிந்த சுப்ரமணியம்.

ஒவ்வொரு விளக்கத்துக்கும் பிறகும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, குழந்தைகள் பாடல்களைப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்பது கூறுதி செய்யப்பட்டது. அது மட்டும் அல்ல, ஒவ்வொரு குழந்தையும் தன் கைப்பட ஒரு 'கொப்பு' தயாரித்து அதில் தான் சுற்றிவழங்குகிறச் சித்திரங்களாகவும், கவிதை, சுட்டுரைகளாகவும் வடித்திருந்தது. பயிற்சிப் பட்டளையின் ஒரு பகுதியாகக் குழந்தைகள் விண்டியில் உள்ள வனவிலங்கு சரணுவனத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கே கண்டெடுத்த பொருள்களைக் கையாற்றுவதன் அட்டைகளில் ஒட்டி வைத்திருந்தனர் குழந்தைகள். சிறிய வெண் சங்கு ஒன்று, ஆலம் விழுநிலம் ஒரு சிறு துண்டு, அழகான

* பயிற்சி முகாமில் குழந்தைகள்

வட்ட வடிவ இலை ஒன்று, மழமழலென்ற கூழாங்கல்.... இப்படித் தங்கள் கண்ணையும் கவனத்தையும் கவர்ந்த பொருள்களைக் குழந்தைகள் சேகரித்து, அவை பற்றிச் சிறு குறிப்புகள் எழுதிவிருந்தது கையவாக இருந்தது.

கவம் தனி பற்றியும் குடிதண்ணீர் கத்தமாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியும் குழந்தைகளுக்கு விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டன. எம்.பி. ஸ்ரீனிவாசனின் சேர்த்திசைப் பயிற்சி, காதிக் கூழ் கொண்டு பொம்மைமாட்டப் பொம்மைகள் தயாரித்து அவற்றை இயக்குவது போன்ற பாராட்டத்தக்க அம்சங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

மொத்தத்தில் குழந்தைகளின் அறிவுப் பெருக்கத்துக்கும் மன வளர்ச்சிக்கும், கலை வளர்வுப் பெருக்கத்துக்கும் உதவக் கூடிய பயிற்சியாக இன்டாக்ஸின் இந்தக் கோடை முகாம் அமைத்திருந்தது. குழந்தைகளும் அதைப் பூரணமாக வரவேற்றுக் கலந்து கொண்டார்கள். முழுமைமான கல்விமைய மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் பெற இயலாத குழந்தைகள் இந்த இயைபைப் பயிற்சியால் பயனுற வறி செய்வதற்கு இன்டாக்ஸைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். எனினும் பயிற்சிக் காலம் ஒரு வாரத்தில் முடிந்த பிறகு, நங்கள் அன்றாடச் சூழலுக்குத் திரும்பும் குழந்தைகளுக்கு இப்பயிற்சி தொடர்ந்து தொடக்க என்ன செய்யலாம் என்பதையும் யோசித்து, ஒரு நீண்ட காலத் திட்டத்தை வகுத்தல் இன்னும் சிறந்தது.

குழந்தைகள் எத்தகைய குடும்பப் பின்னணிகளிலிருந்து வருகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து அதற்கேற்பச் சற்று பாடத் திட்டத்தைத் திருத்தியும் அமைத்தால் மேலும் சிறப்பாக இருக்கும்.

காதிக் கூழ் கொண்டு பொம்மைகள் தயாரிக்கச் சொன்னபோது ஒரு குழந்தை முதலில் செய்தது எம்.ஜி. ஆர். பொம்மை வைத்தால்!

— எஸ். ஆர்.

புகைப்படம்: கே.வி. ஆனந்த்

* இந்தக் தேதி உலக சுகாதார மற்றும் பராமல்ய அறக்கட்டளை (INTACH)

பாதம் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. குரவி. பாதம் பச்சிசெய்யும் பிரதமேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. கைத்தியதாதம். ஆசிரியர்: கி. ராஜேந்திரன்.

தீர்மானக் கமிட்டியினர்: ரெண்டோன் கார்ட், சிவசு. சென்னை-600 022, போன்: 421343 424167, ஆசிரியர் குறு அலுவலகம்: 28, ஐந்தாவது தெரு, சென்னை, ஸ்கைப்பாக்கம், சென்னை-600 034, போன்: 973389.

ஆய்வுச் சதகம் - உத்தரவு கு 28/-, வெளி நாடு கம்பக தபால் கு 250/-, விவரம் கு 630/-, புது மாதக் கதை எதிர்ப்பாடுகள்.

அழகோ அழகு ::ப்ரெஸ்கா **அற்புத நறுமணம் ::ப்ரெஸ்கா**

ரூ.3.25

கோற்றஞ் அழிமுகப்
 படுத்துகிறது ::ப்ரெஸ்கா—
 அற்புதமான சோப்.

::ப்ரெஸ்கா—நிகரற்ற கசுர்தம்,
 நிகரில்லா நறுமண சோப்.

வளமான நுகர்—தந்திடும்
 வந்திடும் அதிக நாட்களுக்கு
 ::ப்ரெஸ்கா சோப்.

ஆடகமான விஸிவிவே
 அற்புதமான சோப் ::ப்ரெஸ்கா.

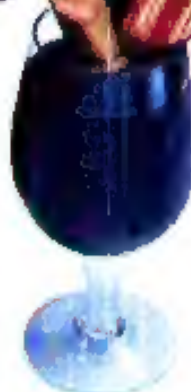
அழகான அற்புதமான சோப் வழங்குவோம் கோற்றெஜ்

பஞ்சவர்ண டிவி. எம்.டி. 73 பிரைம்.

எல்லோரும்...

எல்லோரும்...

எல்லோரும்...

எல்லோருமே
விரும்புவது
நியூட்ரின்
ட்விங்க்

- ஆரஞ்சு
- மென்
- மெங்கோ
- மைனர்பின்
- கிரூப்

ட்விங்க்

என்.பி. டி.பி. கன்சன்ட்ரேட்

நுகர்வதும் புதிதும், சுவைத்திட இனிமை